

arina

Observatorio de San Fernando

BIBLIOTECA

2207

Nú

Sec

Observatorio de Marina

BIBLIOTECA

Ca.

Es+

Núm. 2372

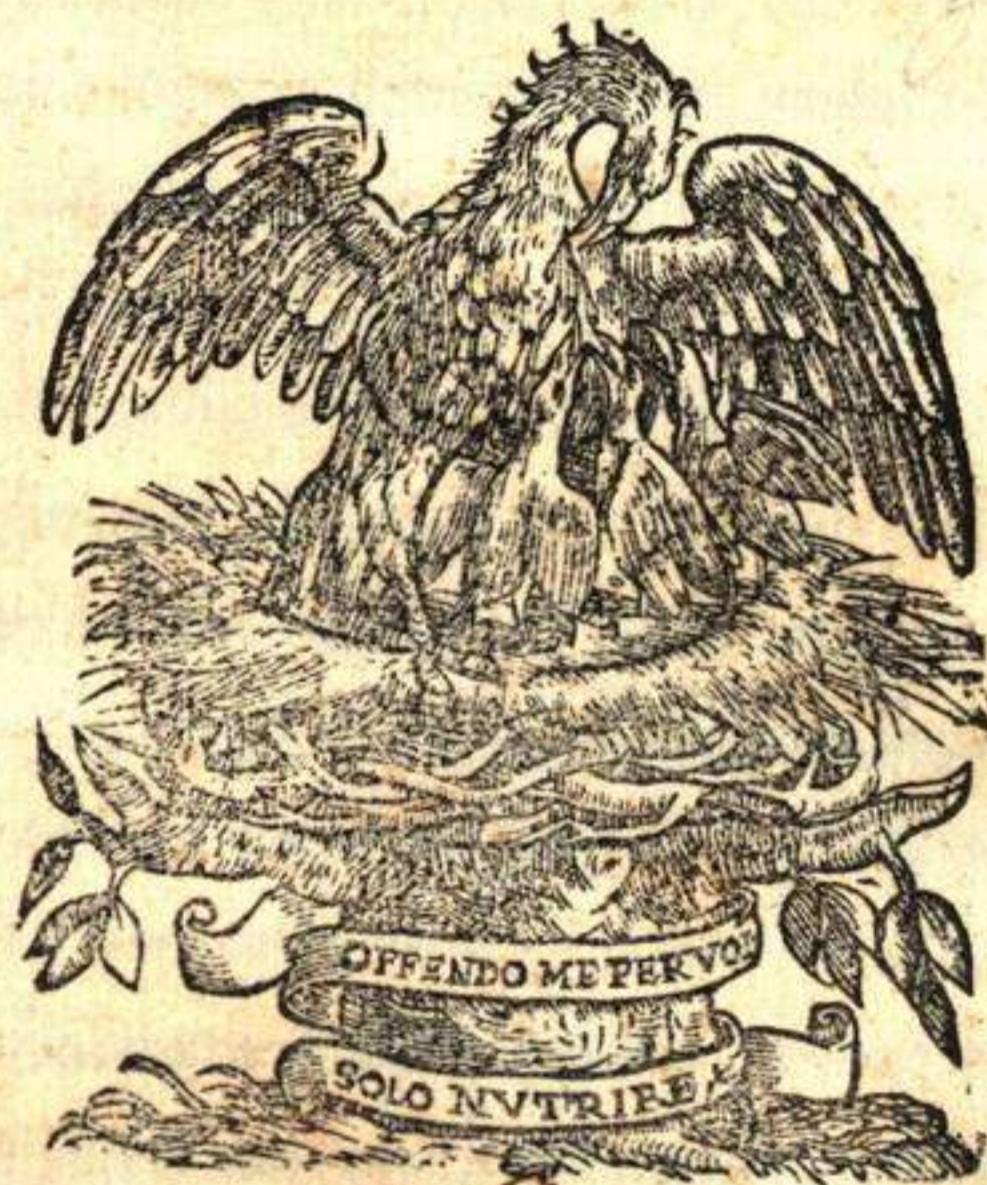

BIBLIOTECA
DEL
MUSEO DE S. PETERSBURGO

A R I S T A R C H I
DE MAGNITUDINIBVS,
ET DISTANTIIS SOLIS,
ET LVNAE, LIBER
CVM P APP I ALEXANDRINI
explicationibus quibusdam.

A FEDERICO COMMANDINO
Vrbinate in latinum conuersus, ac
commentarijs illustratus.

Cum Priuilegio Pont. Max. In annos X.

INSTITUTO
Y
OBSERVATORIO DE MARINA
de
SAN FERNANDO

6

PISAVRI, Apud Camillum Francischinum.
M D LXXII.

INTRODUCCIÓN
EVOLUCIÓN DE LA LITERATURA
MEXICANA
CÍRCULO DE CULTURA
DE LOS ESTUDIOS MEXICANOS

ESTRUCTURA
SISTEMÁTICA
DE LA LITERATURA
MEXICANA

332221 C 10

ILL.^{MO} AC NOBILISS.^{MO}

ALDERANO CIBO

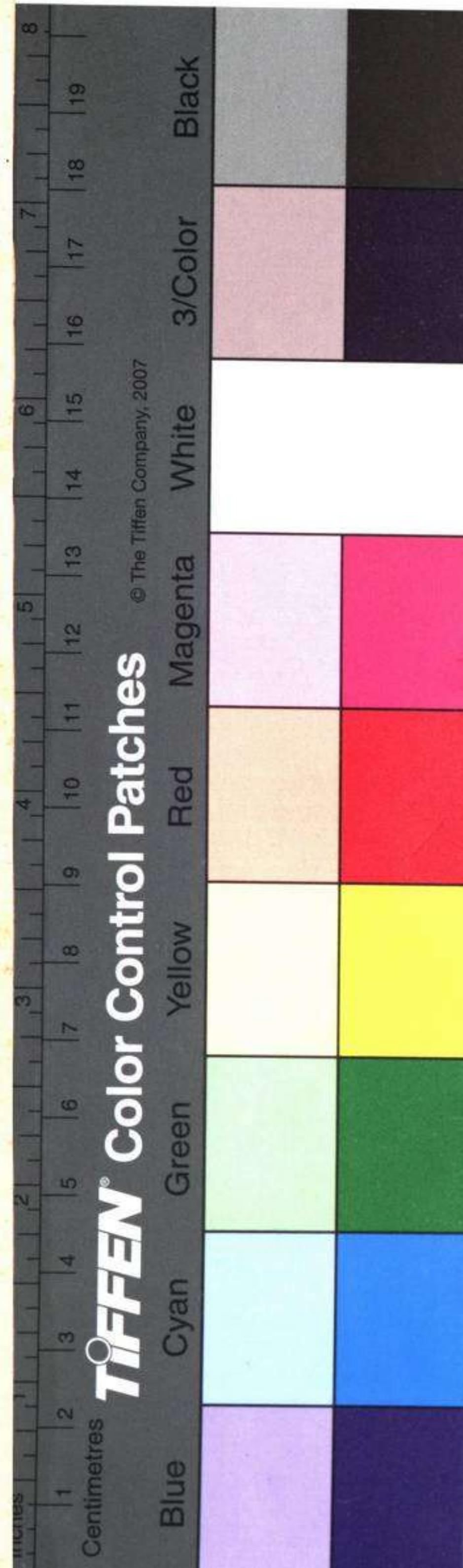
M A L A S P I N Æ

CARRARIÆ MARCHIONI.

*O S T Euclidis elementa typis
excusa, in quorum quidem editio
ne, rogatu iussuq; F RANC I=*
SCI MARIAE Prin=
*cipis Illustrissimi suscepta, cui ego & otium, et
studia omnia deuoui mea, industriae atque labo=*
*ris plurimum impendi, non inepte me facturum
existimau; Clarissime ALDERANE,
si alium mox libellum planè aureum, ac vetu=*
stissimum, à præstantissimoq; philosopho Ari=
starcho de Solis & Lunæ magnitudine, ac di=
*stantia conscriptum, diuulgandum proponerem.
qui mihi tum ob argumenti præstantiam et) di=*
*gnitatem, tum ob singularem auctoris solertiam,
ac diuinam propè ingenij fælicitatem visus est
non indignus, qui à tot annorum situ, & squalo=*
re reuiuiscens in doctissimorum hominum, et)

¶ 2 præsertim

præsertim mathematicorum manus perueniret.
Verum enim uero male cum ipso actum est. vel
enim temporum, vel librariorum, vel ambo=rum
potius iniuria, & inscitia tam misere la=be factatus, turpiterq; deformatus fuit, (quod
sanè malum in omnes paulo vetustiores libros
magno doctorum incommodo & iactura latius
serpsit) ut mihi nunc, qui eius ulcer a sanaui,
maculasq; abstensi, et) meis in ipsum conscriptis
commentarijs exornaui, studij fortasse & vi=gilantiæ non minus ponendum fuerit in hoc ope=re,
quam ipse ab initio posuerit Aristarchus.
Hunc igitur mea industria in pristinum nito=rem restitutum, & perpolitum, latinitateq; do= natum, & nà cum Pappi Alexandrini expli=cationibus quibusdam, sub tui Illustriſſimi nomi=nis tutela, et) patrocinio in lucem prodire vo=lui, tum ut mei perpetui erga te amoris, atque
obſeruantiae ſpecimen hoc eſſet, cum nulla alia
ratione, quanti te faciam, quantumq; in præſtantissima natura, eximioq;, ac ſingulari in=genio confidam tuo, declarare nunc liceat; tum
ut tu, qui, ſummo loco natus, in magno generis
splendore,

splendore, et) maiorum gloria, opibus, dignitate, gratia circumfluens, & virtutum omnium, atque artium optimarum miro incensus ardore, in quibus & tua sponte, et) studio, singulari^q constantia adeo processisti, ut nihil non amplum, non summum, non gloriosum de te sperandum sit, mathematicas disciplinas, quarum te incredibili desiderio flagrare noui, hac ratione habeas quam commendatissimas, & magno praesidio tuearis. Insignem autem, & egregium mathematicum fuisse Aristarchum, non scripta eius tantum aperte testantur, in quibus tametsi alia methodo, alijsq; positionibus nixus, atque Hipparchus, & Ptolemæus eadem in re usi fuerint, scientiam sempiternorum corporum, nobilissimam illam quidem, et) vehe- menter expetendam, longissime tamen à communis hominum sensu positam, egregie, ut temporibus illis, asscutus fuit, & luculenter expli- cavit; sed ipsius etiam Archimedis in libro de Arenæ numero testimonium amplissimum, & locupletissimum. neque enim vir ille Diuinus Aristarchum tot in locis laudasset, nisi homi- nis

nis doctrinā sibi spectata, probataq; fuisset.
Adde quod Sami ortum testificatur; quæ insula, urbsq; olim Pythagoram tulerat omnium liberalium artium uel repertorem, uel certe doctorem præstantissimum, ac mathematicis ita deditum, ut, cum in Geometria noui quiddam inuenisset, musis bouem immolasse dicatur.
Hunc in primis ab Aristacho magistrum sibi lectum credi facile potest: etenim viri laudis amantes ciuium suorum, quorum nomen celebre uident, uestigijs ad gloriam alacrius incedunt.
Accipe igitur hoc à me munusculum, & perfruere, Commandini tui non immemor, qui unice colit & obseruat. Vale.

Federicus Commandinus.

BIBLIOTECA
DEL
INSTITUTO DE E. FRANCIS

MOAMETICA

ARISTARCHI LIBER

DE MAGNITUDINIBVS,
ET DISTANTIIS SOLIS,
ET LVNAE,

VNA CVM PAPPI
ALEXANDRINI.

Et Federici Commandini Commentarijs.

POSITIONES.

VNAM à Sole :
lumen accipere.
Terram puncti, ac 2
centri habere ra-
tionem ad sphæ-
ram lunę.

Cum luna dimidia 3
ta nobis apparet,
uergere in nostrū

visum circulum maximum, qui lunæ opacū,
& splendidum determinat.

Cum luna dimidiata nobis apparet, tunc 4
eam à sole distare minus quadrante, quadrā
tis parte trigesima.

A Vmbrę

BIBLIOTECA
DEL
OBSEVATORIO DE S. FERNANDO

A R I S T . D E M A G N .

- 5 *umbræ latitudinem esse duarum lunarū.*
6 *Lunam subtendere quintam decimam partem signi.*

Itaque colligitur, Distantiam solis à terra, maiorem quidem esse, quam duodevigintuplam distatiæ lunæ; minorem vero quam vigintuplam, ex positione, quæ est circa dimidiatam lunam: et eandem proportionem habere solis diametrum ad diametrum lunæ. Solis autem diametrum ad diametrum terre maiorem quidem proportionem habere, quam 19 ad 3; minorem vero quam 43 ad 6, ex ratione distantiarum, & positione circa umbram, & ex eo quod luna quintam decimam signi partem subtendit.

Pappus in sexto libro collectionum
Mathematicarum.

Aristarchus, inquit, in libro de magnitudinibus, et distatijs lis & lunæ sex ponit, nē pē hēc, Primū, lunam à sole lumen accipere secundum, terram puncti ac centri habere rationem ad sphēram lunæ. Tertium, cum luna dimidiata nobis apparet, vergere in nostrum visum circulum maximum, qui lunæ opacum, & splendidum determinat. Quartum, cum luna dimidiata nobis apparet, tunc ipsam à sole distare minus quadrante, quadrantis parte trigesima pro eo, quod est distare partes octaginta septem, hę enim minores sunt, quam nonaginta partes quadratis, partibus tribus, quae sunt trigesima pars nonaginta. Quintum, umbræ latitudinem esse duarum lunarum. Sextum, lunam subtendere quintam decimam partem signi.

Harum

ET DIST. SOL. ET LVNAE. 5

Harum autem positionum, prima quidem, ^{et} tertia ^{et} quarta ferè cum Hipparchi ^{et} Ptolemæi positionibus consen-tiunt; luna enim à sole semper illuminatur, preterquam in ecclipsi: quo tempore lucis expers fit, incidens in umbram, quam sol oppositus à terra iacit, conicam formam habetem, ^{et} circulus determinans lacteum, quod est ex illuminatione solis, ^{et} cineritium, qui proprius lunæ color est, haud diffe-rens à maximo circulo in dimidiatis ad solem constitutionibus, quam proxime ad quadrantem in zodiaco conspectum, ad visum nostrum vergit. hoc enim circuli planum, si produc-tatur etiam per visum nostrum transibit, quamcumque po-sitionem habeat luna prime, vel secundæ dimidiatae apparitio-nis. reliquas autem positiones discrepantes comperierunt dicti mathematici, propterea quod neque terra puncti, ac centri rationem habeat ad lunæ sphæram, secundum ipsos, sed ad sphæram inerrantium stellarum: neque umbræ la-titudo sit duarum diametrorum lunæ: neque ipsius lunæ diameter subtendat circumferentiam maximi circuli, se-cundum medium eius distantiam, quintam decimam partem signi, videlicet partes duas. Hipparcho enim diameter lu-næ circulum hunc sexcenties ^{et} quinquagies metitur: ^{et} cir-culum umbræ metitur bis ^{et} semis secundum medium distan-tiam in coniunctionibus. At Ptolomæo diameter ipsius lunæ secundum maximam quidem distantiam subtendit circumferentiam o. 31. 20. secundum minimam vero o. 35. 20. Et diameter circuli umbræ secundum maximam lunæ distan-tiam o. 45. 38. secundum minimam. o. 46. Vnde ipsi dif-ferentes rationes tum distantiarum tum magnitudinum solis ^{et} lunæ colegerunt. Aristarchus enim dictas positiones se-cutus ad verbum ita scribit.

Itaque colligitur distantiam solis à terra maio-,,
rem quidem esse, quam duodeui gintuplam distan-,,
tiæ lunæ; minorem vero, quam vigintuplam: & ,

1 2 eandem

BIBLIOTECA
DEL
RESERVATORIO DE S. FRANCISCO

ARTIST. DEMAGNI.

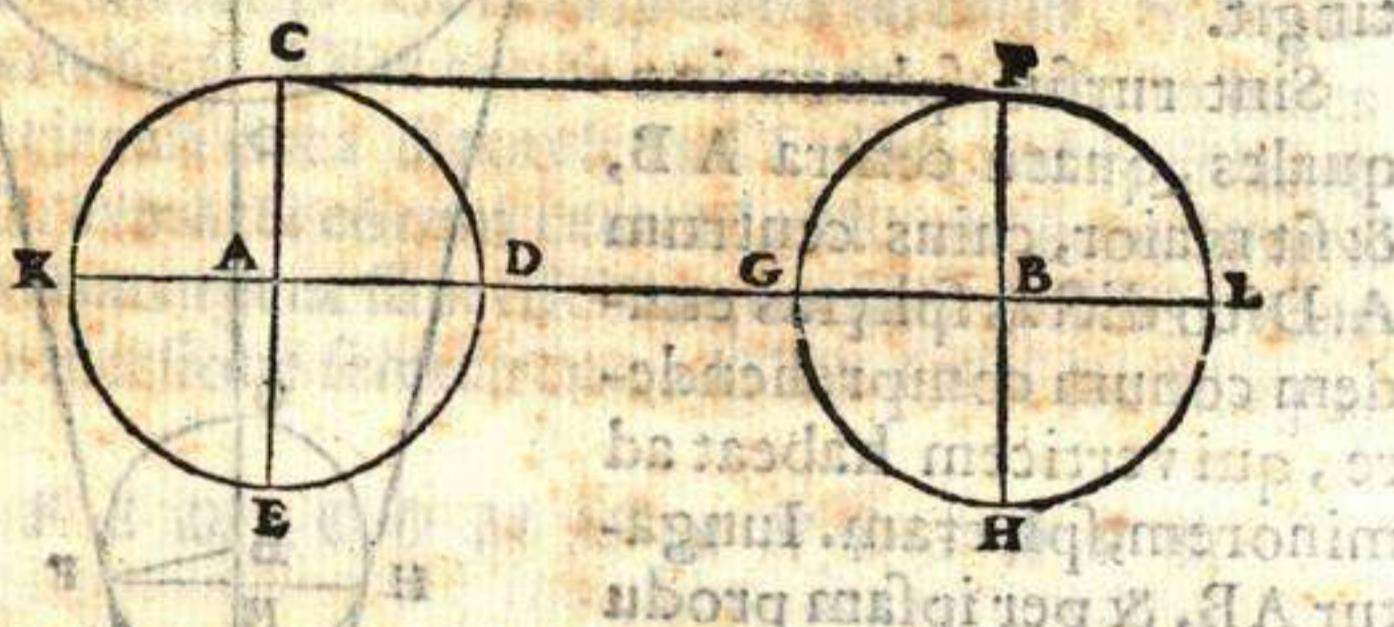
„ eandem proportionem habere solis diametrum ad
„ diametrum lunæ. quod habetur ex positione, quæ
„ est circa dimidiatam lunam. solis autem diametrū
„ ad diametrū terre in maiori proportione esse, quam
„ 19 ad 3, & in minori, quam 43 ad 6, ex ratione di-
„ stantiarum, & positione circa umbram, & ex eo
„ quod luna quintamdecimam signi partem sub-
„ tendit.

Colligitur inquit, ut deinceps, velut qui hec paulo post de-
monstraturus sit, lemmata ad demonstrationes utilia premit-
tens. Ex quibus omnibus concludit, solem ad terram maiore
quidem proportionem habere, quam 6859 ad 27; minorē
vero, quam 79507 ad 216. Terrae diametrum ad dia-
metrum lunæ in maiori proportione esse, quam 108 ad 43; &
minori, quam 60 ad 19. Terram vero ad lunam in maiori es-
se proportione, quam 1259712 ad 79507; & minori,
quam 216000 ad 6859. At Ptolemeus in quinto libro ma-
gnæ constructionis demonstravit quarum partium semidia-
meter terrae est unius, earum lunæ maximam distantiam
in coniunctionibus esse 64. 10. & solis 1210. semidiametrū
lunæ 0. 17. 33. & semidiametrum solis 5. 30. ergo qua-
rum partium diameter lunæ est unius, earum diameter qui-
dem terrae est $3\frac{2}{5}$: solis autem $18\frac{4}{5}$. terrae igitur dia-
meter tripla est diametri lunæ, & adhuc duabus quintis maior.
solis diameter diametri quidem lunæ duodevigintupla est,
& adhuc maior quattuor quintis: diameter autem terrae
quintupla, & adhuc dimidio maior. Ex quibus & solidorū
corporum proportiones manifeste sunt. Quoniam enim cu-
bus unius est 1, cubus autem $3\frac{2}{5}$ est earum tē $39\frac{1}{4}$ proxime; et
cubus $18\frac{4}{5}$ similiter $6644\frac{1}{2}$ proxime: quarum partiū
lunæ solida magnitudo est unius, earum magnitudo terræ
erit $39\frac{1}{4}$; & solis $6644\frac{1}{2}$. Quare magnitudo solis cen-
dies & septuages proximè terræ magnitudinem continet.

¶ hec hactenus dicta sint, comparationis causa dictarum magnitudinum, & distantiarum.

PROPOSITIO. I.

Duas spheras, æquales quidem idem cylindrus comprehendit, inæquales vero idem conus, verticem habens ad minorem spharam: & per centrum ipsarum ducta recta linea perpendicularis est ad utrumque circulum, in quibus cylindri, vel coni superficies spheras contingit.

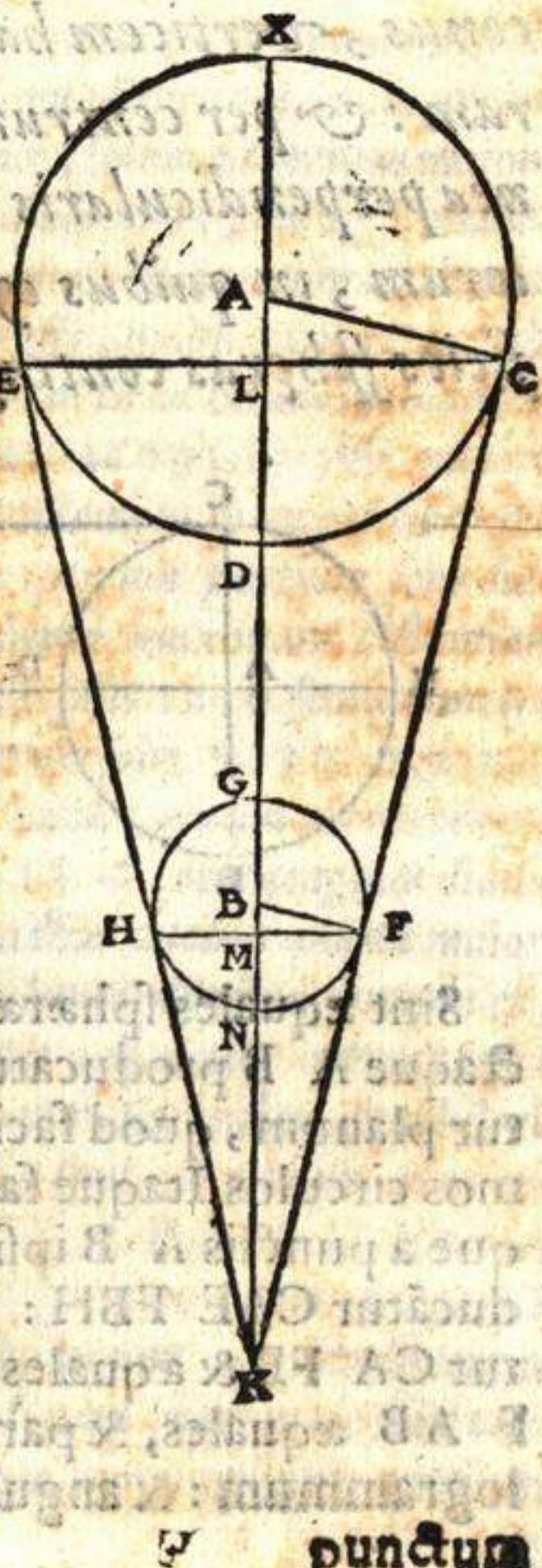

Sint æquales sphæræ, quarum centra A B: iunctaque A B producatur: & per ipsam A B producatur planum, quod faciet sectiones in sphæris maximos circulos. Itaque faciat circulos CDE FGH: atque à punctis A B ipsi A B linea ad rectos angulos ducatur CAE FBH: & CF iungatur. Quonia igitur CA FB & æquales sunt, & parallelæ, erunt & C F AB æquales, & parallelæ; eritque CFAB parallelogrammum: & anguli qui ad CF recti. ergo recta B C linea

A R I S T. D E M A G N.

linea **CF** circulos **CDE**, **FGH** continget. si autem **AB** manente parallelogrammum **AF**, & **KCD** **GFL** semicirculi conuertantur, quousque rursus restituatur in eūdem locum, à quo moueri cōperunt: semicirculi quidem **KCD**, **GFL** ferentur in sphæris, parallelogrammum vero **AF** cylindrum efficiet, cuius bases erūt circuli circa diametros **CE** **FH**, recti existentes ad ipsam **AB**: propterea quod in omni conuersione **CE** **FH** ad ipsam **AB** rectæ permanent. Et perspicuum est superficiem ipsius contiugere spheras, quoniam **CF** in omni conuersione semicirculos **KCD** **GFL** contingit.

Sint rursus sphæræ inæquales, quarū centra **A** **B**, & sit maior, cuius centrum **A**. Dico dictas spheras eundem conum comprehendere, qui verticem habeat ad minorem, spharam. Iungatur **AB**, & per ipsam producatut planum, quod faciet sectiones i sphéris circulos. faciat circulos **CDE** **FGH**. circulus igitur **CDE** maior est circulo **FGH**. ergo & quæ ex centro circuli **CDE** maior erit ea, quæ ex centro circuli **FGH**. fieri igitur potest, ut sumatur aliquod pun-

X

punctum

ET DIST. SOL. ET LVNAE.

punctum, velut K, ita ut quam proportionem habeat
que ex centro circuli CDE ad eam, quæ ex centro
circuli FGH, eandem habeat AK ad KB. sumatur, &
sit K:ducaturque KF tangens circulum FGH: & FB
iungatur. Deinde per A ipsi BF parallela ducatur AC
& iungatur CF. Quoniam igitur est, vt AK ad KB,
ita AD ad BN; atque est AD quidem æqualis ipsi AC;
BN vero ipsi BF: erit vt AK ad KB, ita AC ad BF:
estque AC parallela ipsi BF. recta igitur linea est
CFK. sed angulus KFB rectus est. ergo & rectus KC
A; ac propterea KC circulum CDE contingit. ducā
tur CL FM ad ipsam AM perpendiculares. Si igitur
manete KX semicirculi XCD GFN, & triâgula KCL
KFM conuertatur, quoisque rursus restituantur in
eundem locum, à quo moueri cœperunt, semicircu-
li quidem XCD GFN in sphæris ferentur; triangula
vero KCL KFM conos efficiunt, quorum bases
sunt circuli circa diametros CE FH, recti existentes
ad KL axem, & eorum centra L M. coni uero sphæra-
rum contingent superficies, quoniam & KFC in omni
conuersione semicirculos XCD GFN contingit.

G
H
L
K

M

O

F E D. C O M M A N D I N V S.

Quod faciet sectiones in sphæris maximos circu-
los] Ex primam propositione sphericorum Theodosii. A

Et anguli qui ad CF recti] Ex 34. primi. Eucl. paral-
lelogramorū enim locorū anguli, qui ex opposito æquales sūt
et sūt recti qui ad AB anguli. ergo et qui ad CF recti erūt. B

Ergo recta linea CF circulos CDE FGH contin-
get] Ex 16 tertij libri elementorum. C

Parallelogrammum vero AF cylindrum efficiet] D.
Ex 21 diffinitione undecimi libri elementorum.

Quod

A R I S T. D E M A G.

E Quod faciet sectiones in sphäris circulos] Exprima sphericorum Theodosii.

F Fieri igitur potest, ut sumatur aliquod punctum, velut K, ita ut H] Illud autem punctum hoc modo inueniens. Ducatur scorsum ea, quae ex centro circuli maioris C

D E, sitq; AD : & ex ipsa AD absindatur AO aequalis ei, quae ex centro minoris circuli : fiatq; vt DO ad OA, ita AK ad aliam, quae sit BK. erit enim componendo, vt DA ad AO, hoc est ut quae ex centro circuli maioris ad eam que ex centro minoris, ita AK ad KB.

G Recta igitur linea est CFK] Hoc est si à punto C ad K ducatur recta linea, transibit ea per F. quod nos demonstrauimus in commentarijs in decimam propositionem libri Archimedis de ijs, quae in aqua vebuntur, lemmate primo.

H Sed angulus KFB rectus est,] Ex 18 tertij elementorum.

K Ergo & rectus KCA] Ex 29 primi elementorum.

L Ac propterea KC circulum CDE contingit] Ex 17 tertij elementorum.

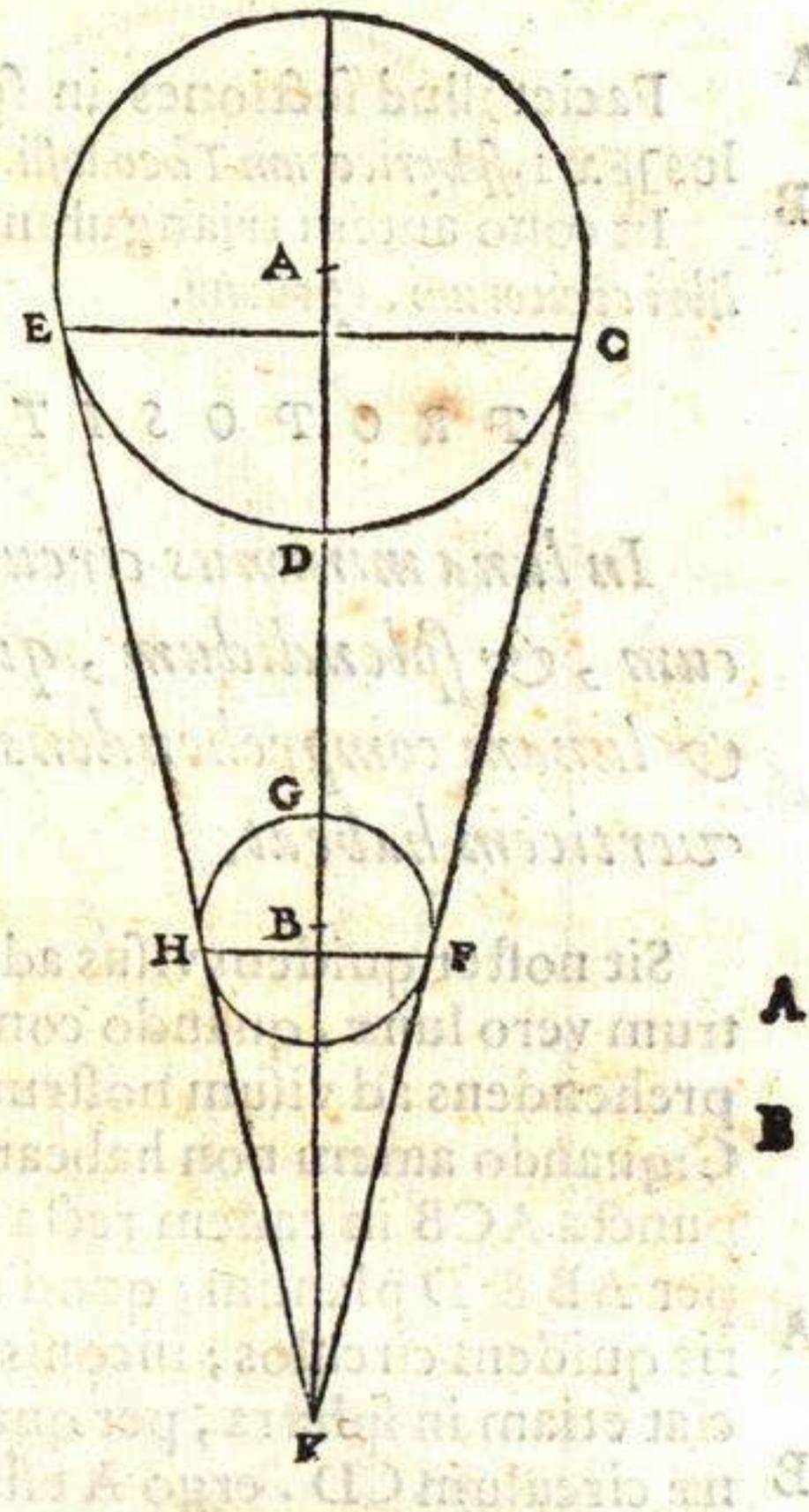
M Triangula vero KCL KFM conos efficiunt] Ex 18 diffinitione undecimi libri elementorum.

P R O P O S I T I O. I I.

S Si sphæra illuminetur à maiori sphæra, maior eius pars, quam sit dimidia sphæra, illuminabitur.

Sphæra

Sphæra enim, cuius centrum B à maiori sphæra, cuius cœtrū A illuminetur. Dico partem sphære illuminatā, cuius cœtrū B dimidia sphæra maiorē esse. Qm enim duas inæquales spheras idem conus comprehendit, verticē habēs ad minorem sphæram : sit conus spheras comprehēdēs; & per axē planum producatur faciet illud sectiones in sphēris quidē circulos, in cono autem triangulum. Itaq; faciat in sphēris circulos CDE FGH; & in cono triāgulū CEK. manifestum est portionē sphære, quæ est ad FGH circūferentiā, cuius basis circulus circa diametrū FH , partē esse illuminatā à portione, quæ est ad circumferentiam CDE, cuius basis circulus circa diametrū CE, rectus existēs ad ipsam AB . etenim FGH circūferētia à circūferentia CDE illuminatur; quod extremi radij sunt CF EH: atque est in proportionē FGH centrum sphæræ B. Quare pars sphære illuminata, dimidia sphæra maior erit.

B F E D.

A R I S T. D E M A G N I T.

F E D. C O M M A N D I N V S.

- A Faciet illud sectiones in sphæris quidem circulos] Ex 1. *sphæricorum* Theodosii. ut superius dictum est.
B In cono autem triangulum] Ex 3 propositione primi libri conicorum Apollonij.

P R O P O S I T I O. I I I.

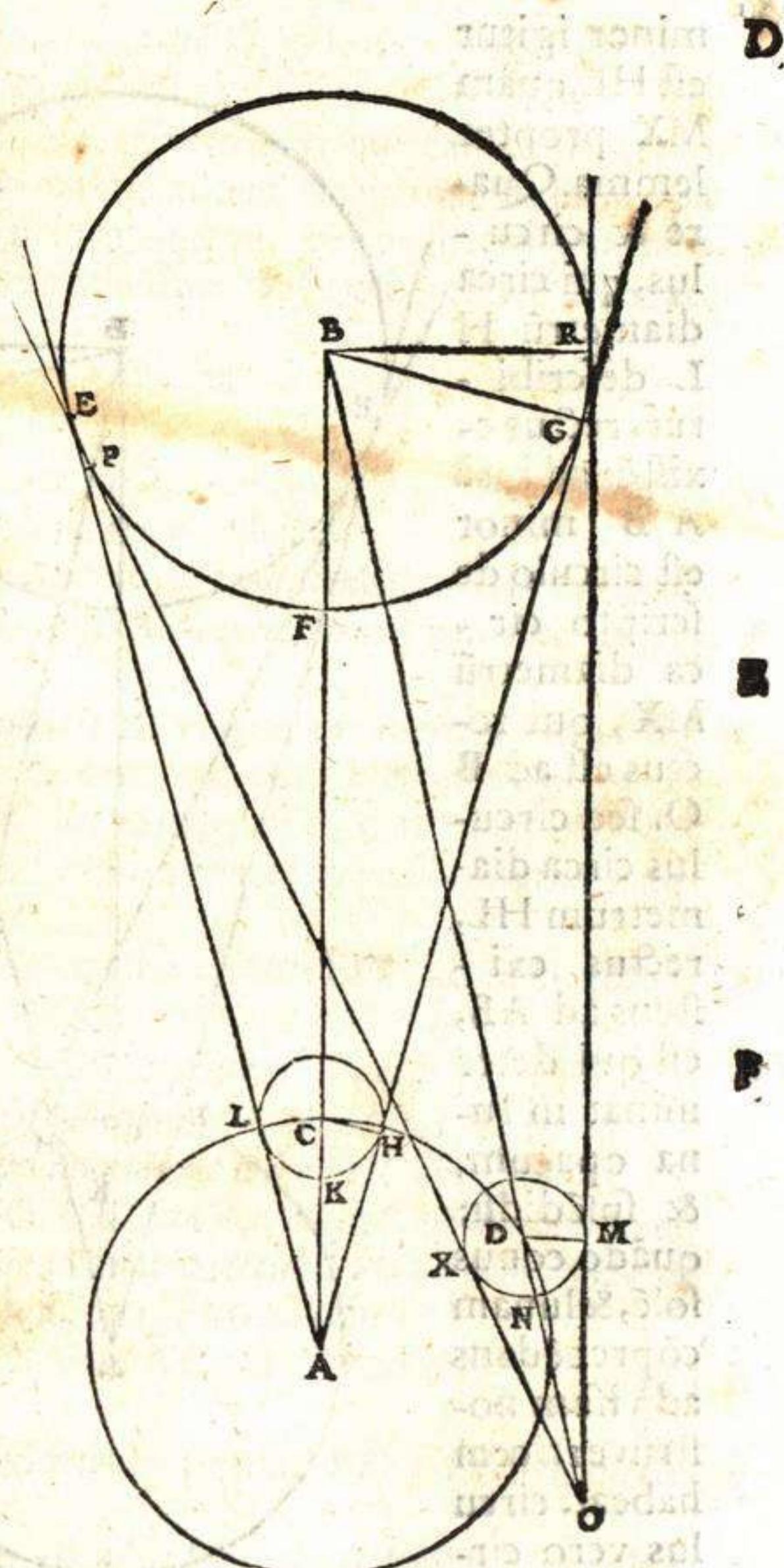
In luna minimus circulus determinat opacum, & splendidum, quando conus solem, & lunam comprehendens ad visum nostrum verticem habeat.

Sit noster quidem visus ad A; solis centrum B; cētrum vero lunæ, quando conus solem & lunam cōprehendens ad visum nostrum verticem habent, sit C: quando autem non habeat sit D. manifestum est puncta ACB in eadem recta linea esse. producatur per AB & D planum; quod faciet sectiones in sphœris quidem circulos; inconis autem rectas lineas. faciat etiam in sphæra, per quam fertur centrum lunæ circulum CD. ergo A est ipsius centrum; hoc enim ponitur. In sole autem faciat circulum EFR: & in luna quando conus solem, & lunam comprehendens ad visum nostrum verticem habeat, circulum HKL; quando autem non habeat, MNX. At inconis rectas lineas EA, AG, PO, OR: & axes AB BO. Quoniam igitur est, ut quæ ex centro circuli EFG ad eam, quæ ex centro circuli HKL, ita quæ ex cētro circuli EFG ad eam, quæ ex cētro circuli MNX.

Sed

ET DIST. SOL. ET LVNAE. 6

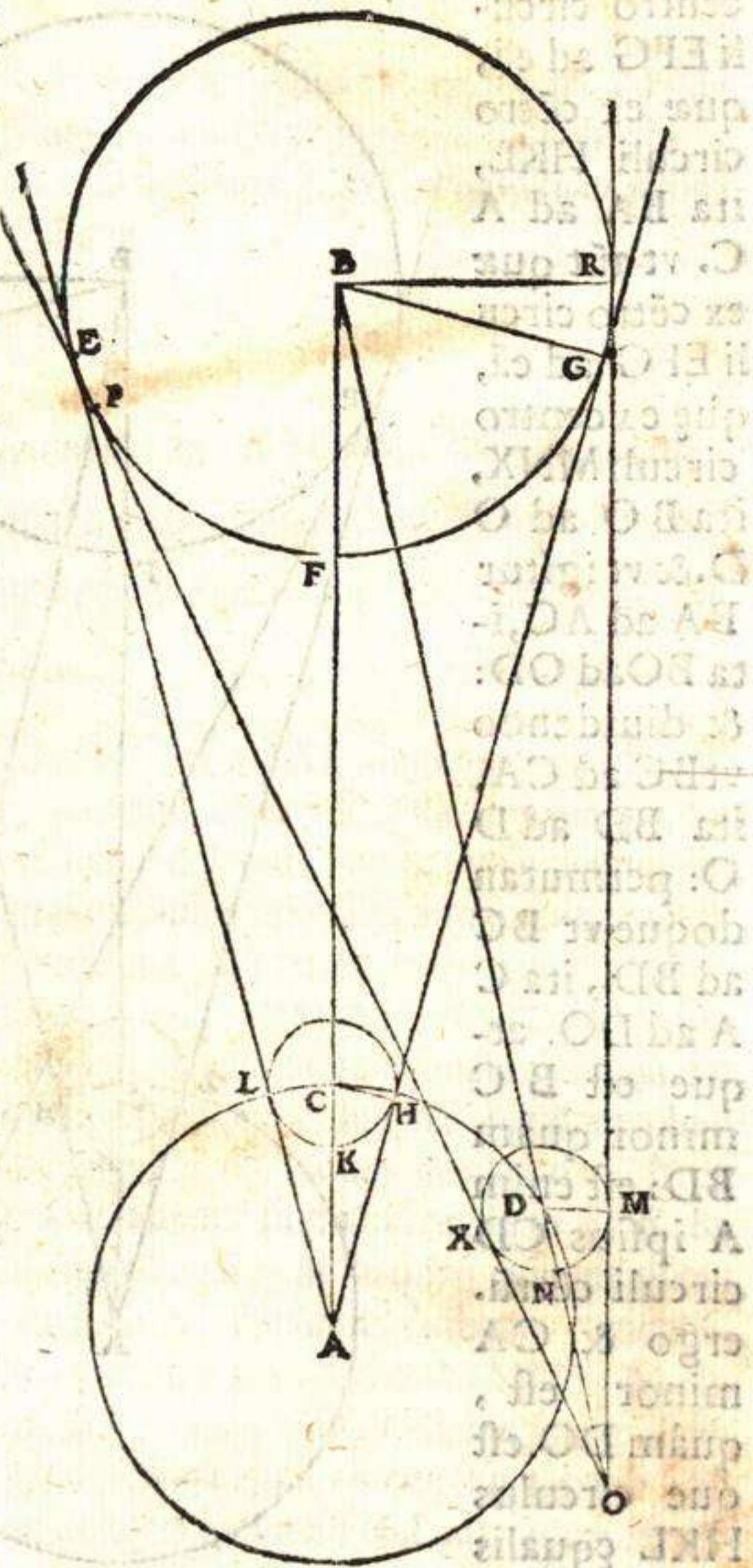
Sed vt quæ ex centro circuli EFG ad eā, quæ ex cētro circuli HKL, ita BA ad A C. vt aūt quæ ex cētro circuli EFG ad eā, quæ ex centro circuli MNX, ita BO ad O D. & vt igitur BA ad AG, ita BOad OD: & diuidendo vt BC ad CA, ita BD ad DO: permutandoque vt BC ad BD, ita CA ad DO. atque est BC minor quam BD: est enim A ipsius CD circuli cētrū. ergo & CA minor est, quam DO. est que circulus HKL equalis circulo MNX

B 3 minor

A R I S T. D E M A G N.

G minor igitur est HL, quām MX propter lemma. Quare & circulus, qui circa diametrū HL describitur, rectus existēs ad ipsā A B minor est circulo descripto circa diametrū MX, qui rectus est ad B O. sed circulus circa diametrum HL, rectus extens ad AB, est qui determinat in luna opacum, & splēdidū; quādo conus solē, & lunam cōprchēdens ad visum nostrū verticem habeat. circulus vero circa diametrū

ET DIST. SOL. ET LVNAE.. 7

MX, rectus existens ad BO, in luna opacum, & splē didum determinat, quando conus solem, & lunā comprehendens verticem non habeat ad nostrum visū. minor igitur circulus determinat in luna ope cum, & splendidum, quando conus solem & lunam comprehendens ad visum nostrum verticē habeat.

F E D. C O M M A N D I N V S.

In conis autem rectas lineas] Faciet enim triangula **A**
Ex 3. primi libri conicorum Apollonij.

Hoc enim ponitur] Ex positione secunda huius. ponitur enim terram puncti, ac centri habere rationem ad sphē **B** ram lunę.

Quouiam igitur est vt quæ ex centro circuli EF **C**
G ad eam quæ ex centro circuli HKL, ita quæ ex cētro circuli EFG ad eam, quæ ex centro circuli MN **X**] Ex 7. quinti elemen. eadem ad aequales eandem habet proportionem.

Sed vt quæ ex centro circuli EFG ad eam, quæ ex centro circuli HKL, ita BA ad AC] Iungatur enim CH
Et p B ipsi CH parallela ducatur BG. erit triangulū ABG
similic triangulo ACH. quare vt GB ad BA, ita HC ad CA
ex 4. sexti: Et permutando vt GB ad HC quae sunt ex centro circulorū EFG HKL, ita BA ad AC. Et similiter demō strabitur, vt quae ex centro circuli EFG ad eam, quae ex centro circuli MNX, ita esse BO ad OD.

Et vt igitur BA ad AC, ita BO ad OD] Ex 11 quin **E**
si elementorum.

Atque est BC minor, quam BD] Ex 8 tertij ele- **F**
mentorum.

Minor igitur est & vt HL, quam MX propter lem **G**
ma.] Vbi hoc lemma sit, nondum comperi, sed tamen illud
idem

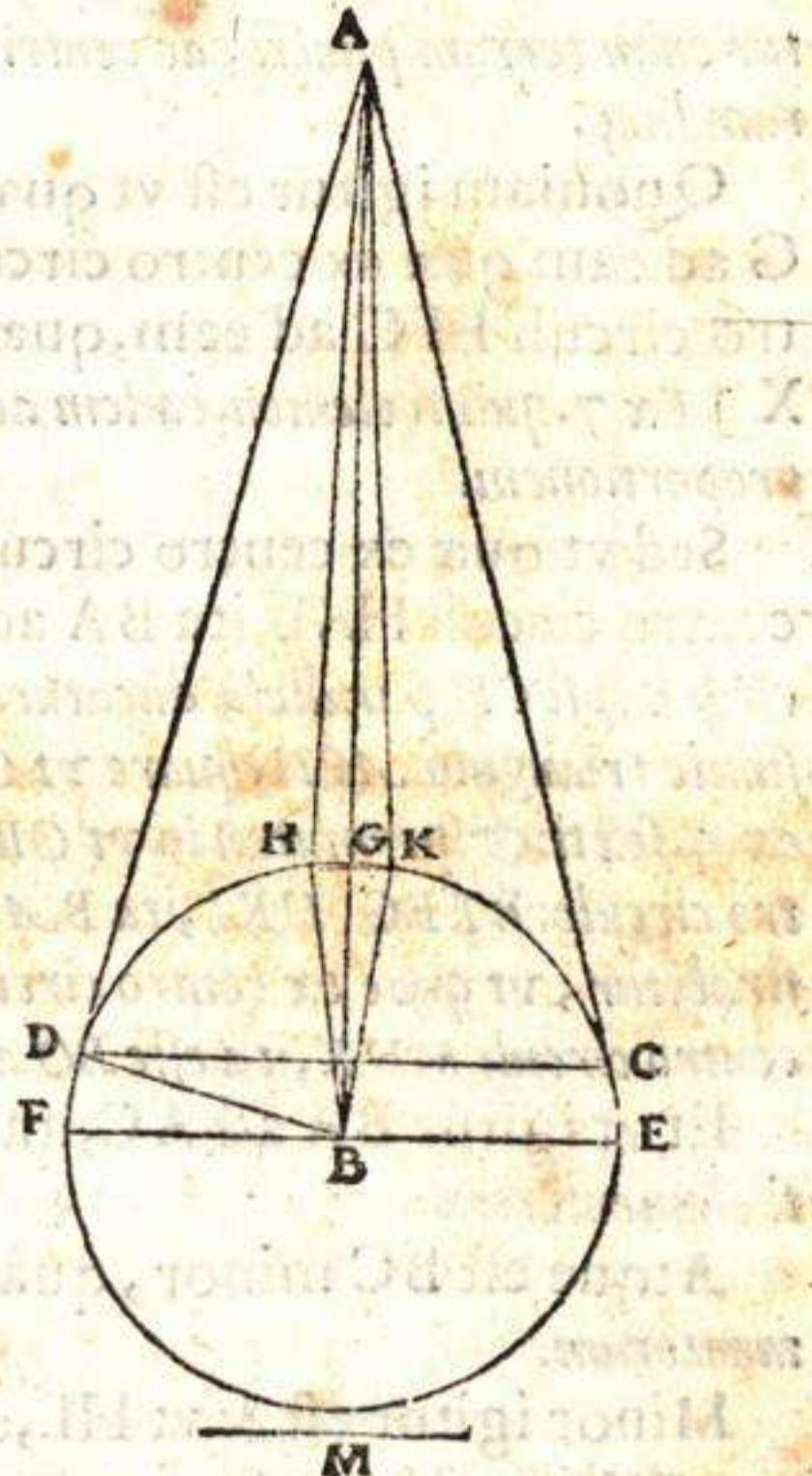
A R I S T . D E M A G N .

*idem in 24 propositione perspectiue Euclidis demonstratur.
Quoniam enim AC minor est, quam OD, oculo posito in A
minus de corpore lunę cernetur, quam eo posito in O. ergo iū
tis HL, MX, erit HL minor ipsa MX.*

P R O P O S I T I O . I I I .

*Circulus in luna opacum, & splendidum
determinās non differt à maximo in ipsa cir-
culo, quatenus
ad sensum atti-
net.*

Sit noster quidē
visus ad A, lunę ve-
ro centrum B; & iū
cta AB per ipsam
planū producatur,
quod faciet sectio-
nem in sphera ma-
ximū circulum. fa-
ciat circulum ECD
F: & in cono rectas
lineas AC AD D
C. Circulus igitur
circa diametrū CD
rectus existēs ad ip-
sam AB, est qui in
luna opacū, & spen-
didū determinat.
Dico eum non dif-
ferre à maximo cir-

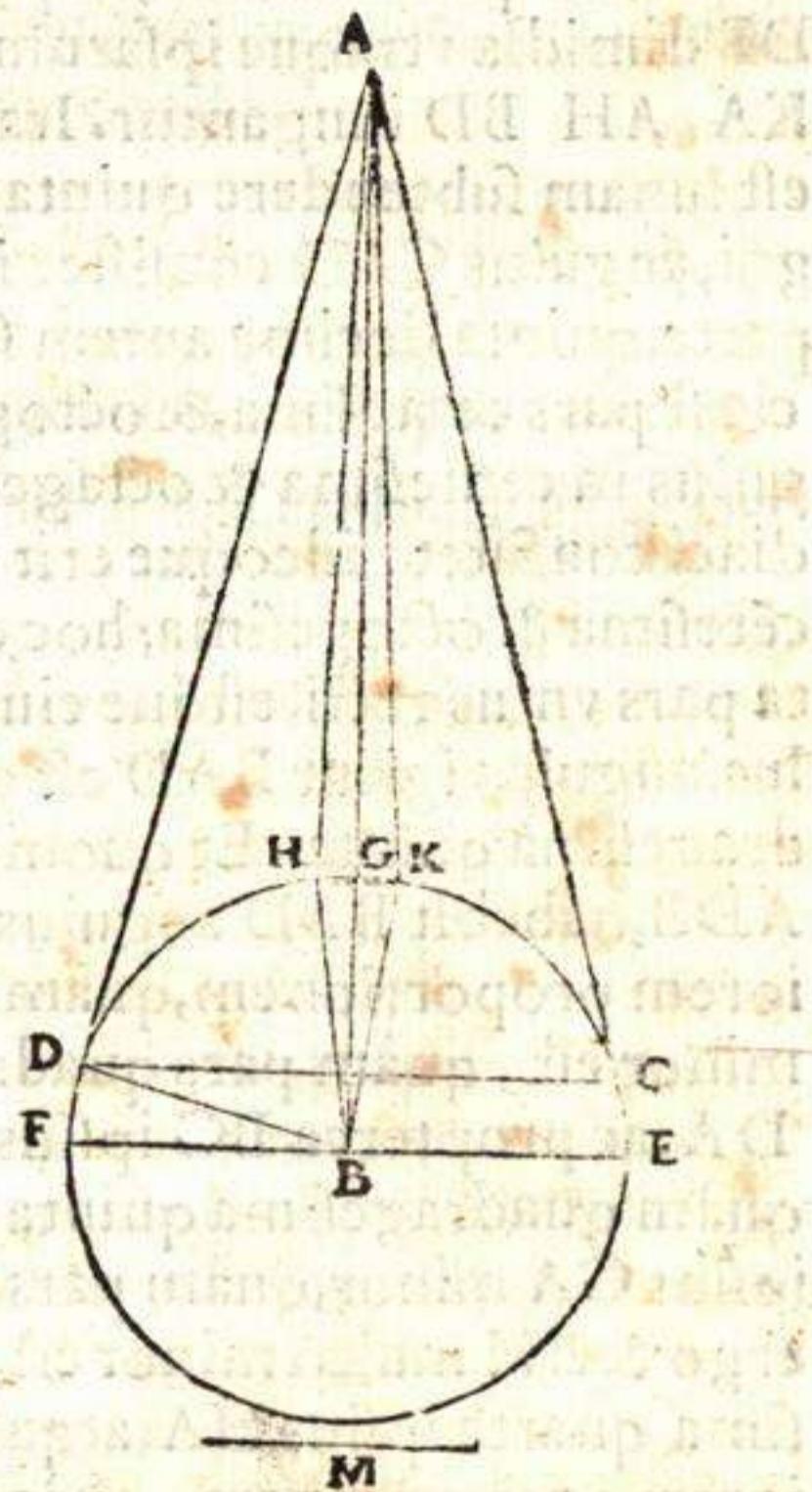

cupo,

culo, quatenus ad sensum attinet. ducatur enim per
 B ipsi CD parallela EF; & ponatur circumferentia
 DF dimidia vtraque ipsarum GK GH, & KB BH
 KA AH BD iungantur. Itaque quoniam positum
 est lunam subtendere quintamdecimam partem si-
 gni, angulus CAD consistet in quintadecima signi
 parte. quinta decima autem signi pars, totius Zodia-
 ci est pars centesima, & octogesima. quare CAD an-
 gulus in centesima & octagesima parte totius Zo-
 diaci consistet, ideoque erit quattuor rectoru pars
 centesima & octogesima; hoc est quadragesima quin-
 ta pars vnius recti. estque eius dimidijs BAD angu-
 lus. angulus igitur BAD est dimidijs recti pars qua-
 dragesima quinta. Et quoniam rectus est angulus A
 ADB, habebit BAD angulus ad dimidiū recti ma-
 iorem proportionem, quam BD ad DA. quare BD B
 minor est, quam pars quadragesima quinta ipsius
 DA; ac propterea BG ipsius BA multo minor erit,
 quam quadragesima quinta pars. & diuidendo BG C
 ipsius GA minor, quam pars quadragesima quarta. D
 ergo & BH multo minor est, quam pars quadra-
 gesima quarta ipsius HA. atque habet BH ad HA ma-
 iorem proportionem, quam angulus BAH ad AB E
 H anguium. angulus igitur BAH anguli ABH mi-
 nor est, quam quadragesima quarta pars. estque ip-
 sius quidem BAH duplus angulus KAH; ipsius ve- F
 ro ABH duplus angulus KBH. ergo angulus KAH G
 minor est, quam quadragesima quarta pars ipsius
 KBH. Sed angulus KBH est æqualis angulo DBF, H
 hoc est angulo CDB, hoc est angulo BAD. angulus K
 igitur KAH anguli BAD minor est, quam quadra- I
 gesima quarta pars. At angulus BAD est quadragesi-
 ma quinta pars dimidijs recti, hoc est vnius recti
 pars

A R I S T . D E M A G N .

pars nonagesima.
 ergo angulus KA
 H minor est, quām
 recti pars 3960.
 magnitudo autē spe
 cta sub tātulo an
 gulo insēfilis est no
 stro visui. atque est
 KH circumferētia
 equalis circumferē
 tię DF. ergo DF no
 stro visui adhuc
 magis insēfilis est.
 si enim iungatur A
 F angulus FAD mi
 nor erit angulo K
 AH. quare punctū
 D videbitur idem
 esse , quod F : &
 simili ratione C
 idem videbitur ,
 quod E; ac propte
 rea CD , quatenus
 ad sensum attinet
 non differt ab ipsa EF . circulus igitur determinans
 in luna opacum, & splēdidum , quatenus ad sensum
 attinet à maximo circulo non differt.

F E D . C O M M A N D I N V S .

Et quoniam rectus est angulus ADB , habebit B
 AD angulus ad dimidium recti maiorem propor
 tionem, quām BD ad DA] Describatur seorsum triangu
 lum

ET DIST. SOL. ET LVNAE. 9

lum ADB , & ab ipsa DA abscindatur DL aequalis DB , &
BL iungatur. erunt trianguli BLD , anguli DBL DLB inter
se aequales. & cum angulus ad D sit rectus, uterque ipsorum
recti dimidius erit. Itaque duo triangula rectangula sunt.

5. pri-
mi.
32. pri-
mi.

BD , LBD , quorum anguli ad D recti, trianguli vero ABD
latus BD est commune triangulo LDB , & latus AB maius
latere LB . ergo ex ijs, quae nos demonstrauimus in commen-
tarijs in librum Archimedis de numero arenæ, angulus PLD
ad angulum BAD maiore quidem proportionē habet, quam B
 A latus ad latus BL , minorem vero, quam latus AD ad la-
tus DL . quare conuertendo ex 26 quinti elementorum, quā
nos addidimus ex Pappo, angulus BAD ad angulum BLD ,
hoc est ad dimidium recti maiorem proportionem habet, quā
latus DL , hoc est BD ipsi aeqnale, ad latus DA .

7. quin-
ti.
B

Quare BD minor est, quam pars quadragesima
quinta ipsius DA] Sit enim, ut angulus BAD ad dimidiū
recti, ita quępiā recta linea, in qua M ad ipsam DA , erit M
quadragesima quinta pars ipsius DA , & habebit ad DA
maiorem proportionem, quam BD ad DA . ergo BD minor 10. quī-
est, quam M ; ac propterea minor, quam pars quadragesima
quinta ipsius DA .

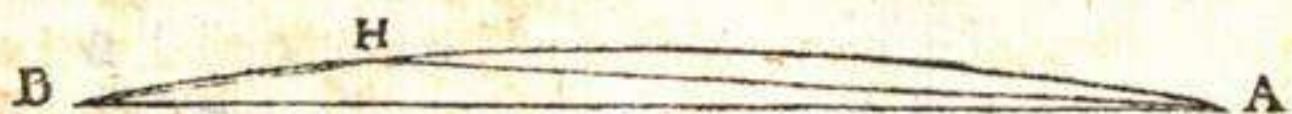
Ac propterea BG ipsius BA multo minor erit,
quam quadragesima quinta pars] Est enim BG aequa- C
lis ipsi BD , & BA maior quam AD , cum maiori angulo
subtendatur.

Ergo BH multo minor est, quam pars quadra- D
gesima

A R I S T. D E M A G N I T.

gesima quarta ipsius HA.] Nam BH est aequalis ipsi B,
G; HA vero maior, quam GA, ex 8 tertij elemen.

E Atque habet BH ad HA maiorem proportionem,
quam angulus BAH ad ABH angulum] Describa-

tur circa triangulum ABH circulus AHB, habebit recta li
nea AH ad rectam HB minorem proportionem, quam cir
cumferentia AH ad circumferentiam HB, ex demonstratis
Vlt. sex à Ptolemeo in principio magne constructionis. ut autem cir
cumferentia AH ad circumferentiam HB, ita angulus ABH
ii. quī ad BAH angulum. recta igitur linea AH ad rectam HB mi
norem habet proportionem, quam angulus ABH ad angulu
BAH. quare conuertendo ex 26 quinti, recta linea BH ad
rectā HA maiorem proportionem habebit, quam angulus
BAH ad ABH angulum.

F Angulus igitur BAH anguli ABH minor, est,
quam quadragesima quarta pars] Immo vero mul
to minor.

G Ergo angulus KAH minor est, quam quadragesi
ma quarta pars ipsius KBH] Ex 15 quinti elemen.

H Sed angulus KBH est aequalis angulo DBF] Ita
enim ponitur.

K Hoc est angulo CDB] Ex 29 primi elementorum.

L Hoc est angulo BAD] Ex 8 sexti elementorum.

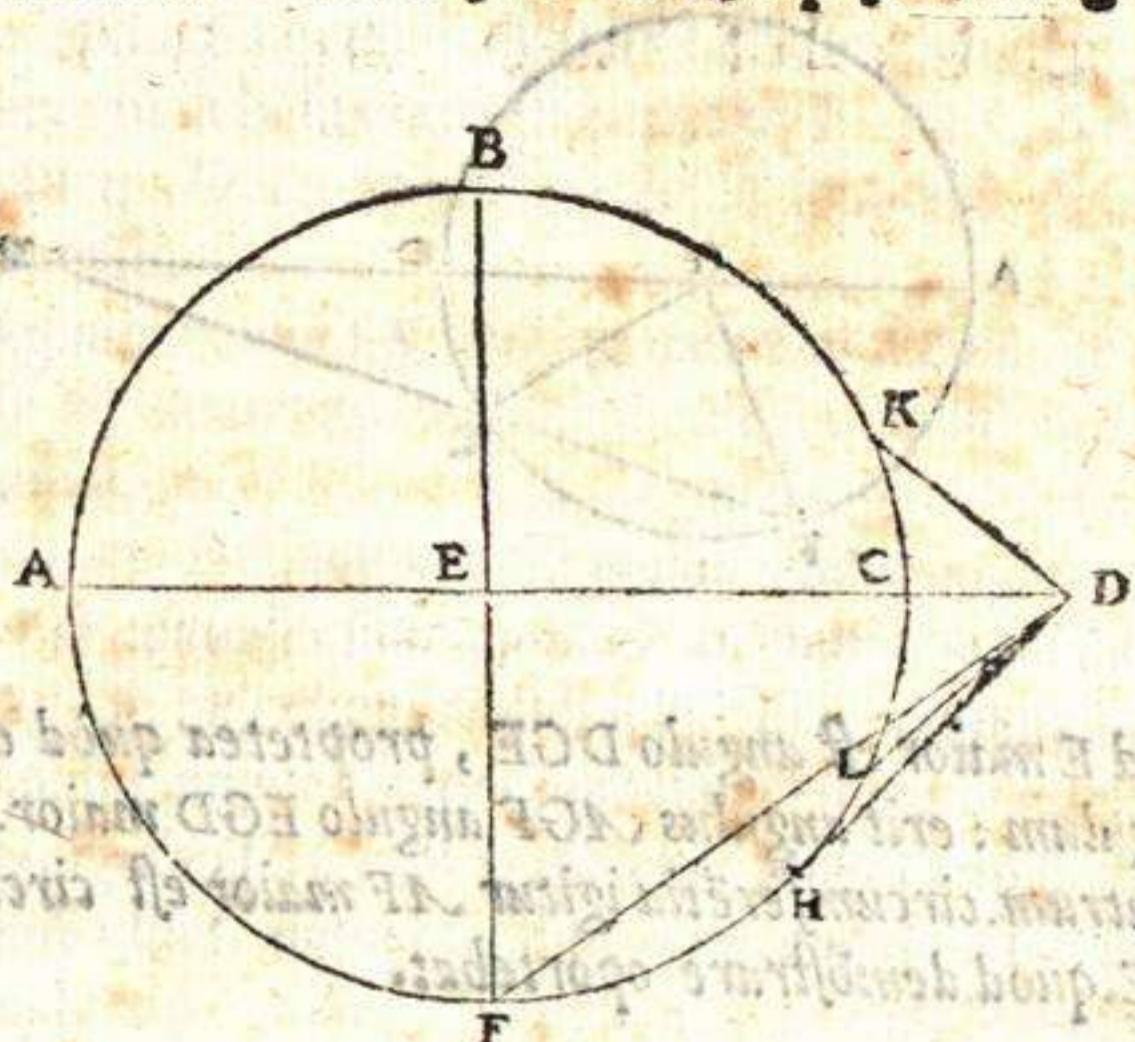
M Si enim iungatur BF, angulus FAD minor erit
angulo KAH]

P APPVS IN EODEM Loco.

D Describemus autem vnum lemma ex ijs, quae traduntur

in

In quartum theorema eiusdem libri, inquisitione digniss.

Sit circulus ABC, cuius diameter producta AC
D; centrum E: & à punto E ipsi ACD ad rectos an-
gulos ducatur BEF : ab ipso autem D ducatur DH,
circulum ABC contingens: & dimidiæ ipsius FH
æqualis ponatur ad utrasque partes C, videlicet K
C CL: lunganturque AD DL FD. Dico angulum
KDL angulo FDH maiorem esse. Præmittuntur au-
tem hæc.

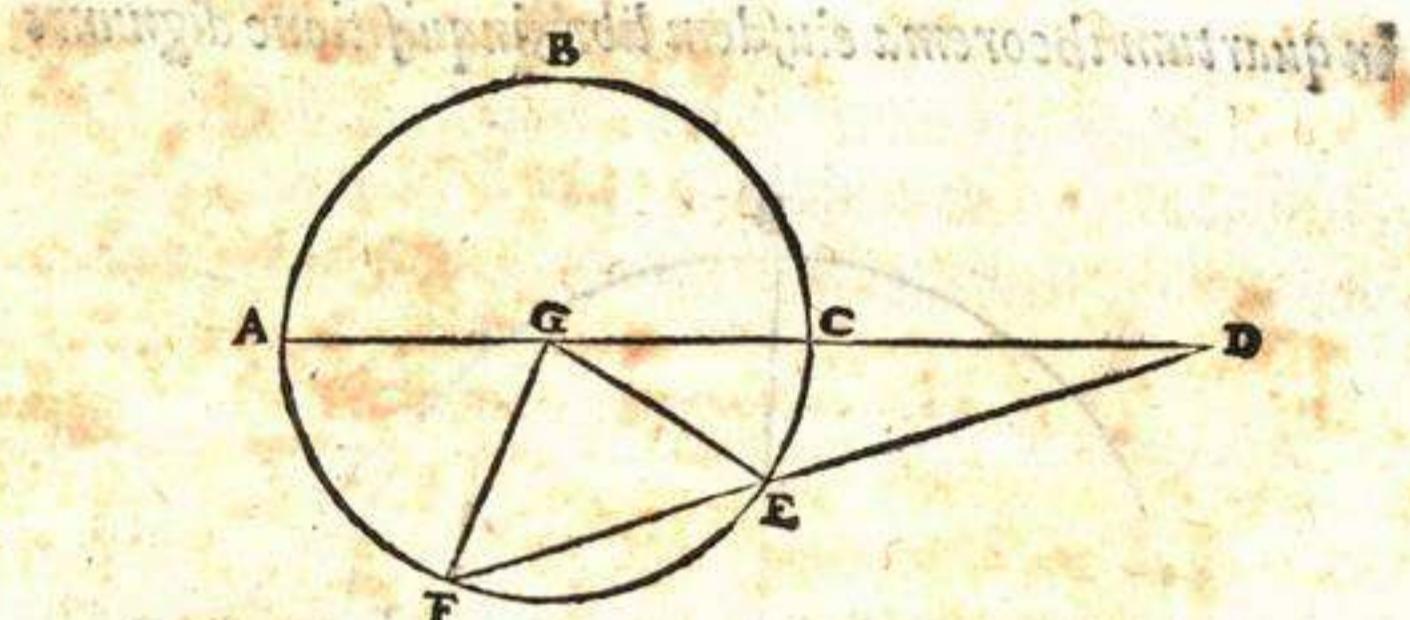
Sit circulus ABC, cuius diameter producta AC
D: & à punto D ducatur quæpiam recta linea DE
F. Dico circumferentiam AF circumferentia CE
maiorem esse.

Sumatur enim circuli centum G: & GF GE iungantur.
erit angulus ad F angulo ad E æqualis. Et quoniam triangu-
lum est GFD, & angulus exterior AGF maior est interior,
& opposito, eo, qui ad F; hoc est eo, qui ad E; angulus au-
tem

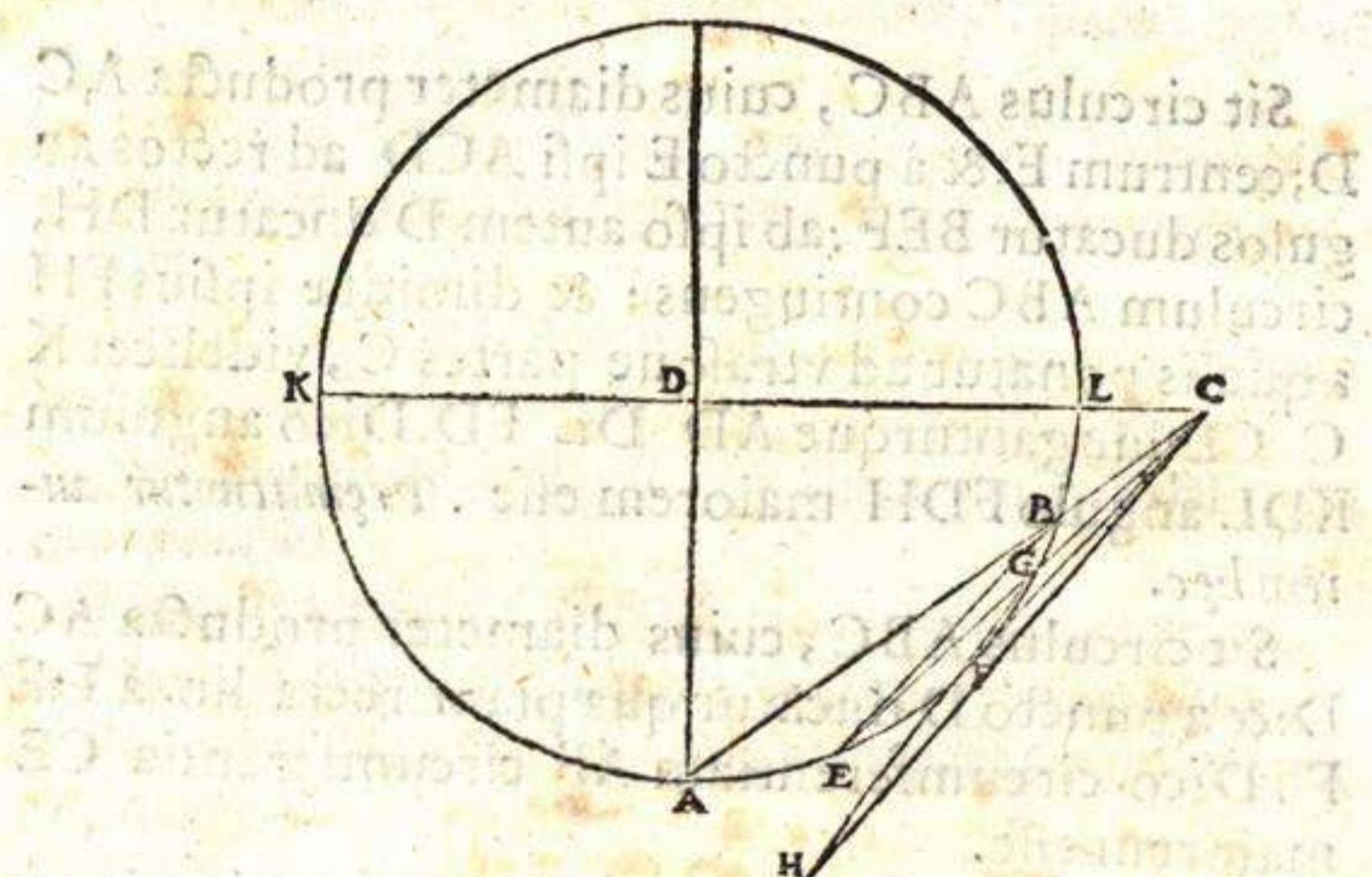
s. pri-
mi.

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. PETERSBURGO

ARIST. DEMAGN.

tem ad E maior est angulo DGE , propterea quod est extra triangulum : erit angulus AGF angulo EGD maior. & sunt ad centrum circumferentia igitur AF maior est circumferentia CE. quod demonstrare oportebat.

Sit circulus AB, cuius centrum D; & extra circulum punctum C: ducanturq; CDK, & circulum con-
tin-

tingens CF. deinde per D centrum ad rectos angulos ipsi KL diametro agatur DA; seceturque AF circumferentia bifariam in punto E. & CBA CGE iungantur. Dico angulum ACE angulo ECF maiorem esse.

Iungantur enim EB FG. & quoniam EB maior est, quam FG, & BC minor, quam CG; habebit EB ad BC maiorem proportionem, quam FG ad GC. Itaque fiat ut EB ad BC, ita HG ad GC, & HC iungatur. Quoniam igitur anguli ABE EG F inter se aequales sunt, quod & circumferentia AE circumferentię EF; & reliqui anguli EBC FGC aequales; & circa aequales angulos latera sunt proportionalia: erit triangulum EBC triangulo HGC equilaterum. ergo anguli ACE ECH iter se aequales sunt. angulus igitur ACE angulo ECF est maior.

Sit deniq; eadem figura, que prius; & eadem maneat. Dico angulum KDL angulo FDH maiorem esse.

Secetur circumferentia FH bifariam in punto M, & iungatur MD. constat igitur ex eo, quod proxime ostensum est, angulum FDM maiorem esse angulo MDH. producantur EB DL ad puncta NX: sitq; ipsi AD aequalis NF, & NM, ND iungantur. Itaque quoniam circulus est ABC, cuius diameter producta ACD, & à punto D acta est DLX ad concavam circumferentiam; erit circumferentia AX maior, quam circumferentia CL. sed CL est aequalis FM; utraque enim est circumferentiae FH dimidia. circumferentia igitur AX maior est, quam FM. ponatur ipsi FM aequalis circumferentia AO; iunganturq; AO OD. Et quoniam circumferentia AF semicirculi aequalis est circumferentiae semicirculi FCB, quarum AO est aequalis MF; erit & reliqua OC reliqua MB aequalis. sed circumferentiae quidem OC insistit DAO angulus; circumferentiae vero MB insistit angulus NFM. ergo angulus DAO est aequalis angulo NFM. atque est uterque eorum recto minor. & cum

8 quin
ti.

21. ter-
tij.

13. pri-
mi.

6. sexti.

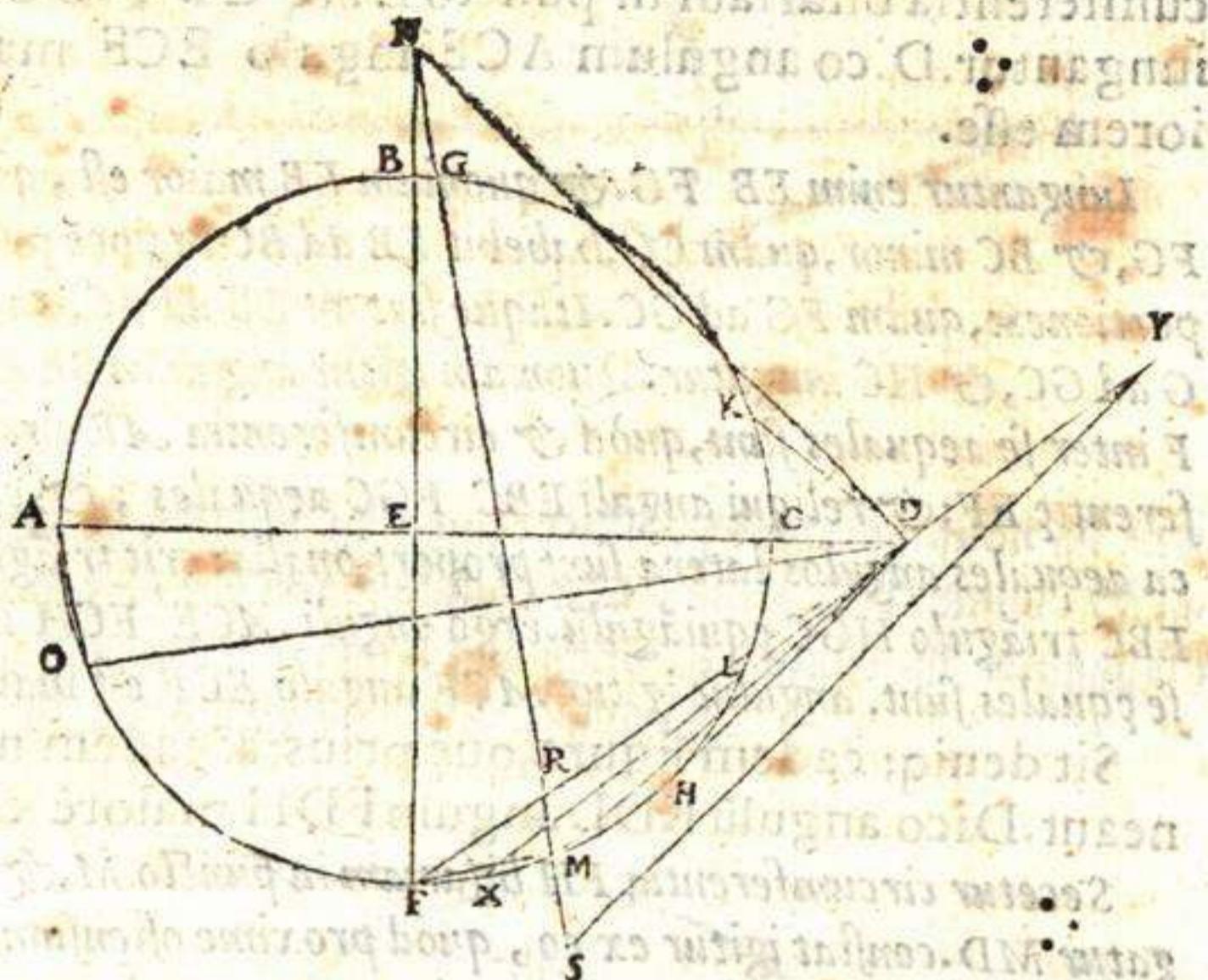
39. hu-
ius.

27. ter-
tij.

31. ter-
tij.

AD

ARIST. DEMAGNE.

4. pri-
 mi. *AD* sit *aequalis* *FN*, & *DO* *ipſi* *FM*, duae *DA* *AO*
 duabus *NF* *FM* *aequales* *sunt*; & *angulus DAO* *est* *aqua-*
lis *angulo* *NFM*. quare & *basis* *OD* *basi* *NM*, & *reliqui an-*
guli *reliquis* *angulis* *sunt* *aequales*. *angulus* *igitur* *ADO* *est*
aequalis *angulo* *FNM*. Rursus quoniam *semicirculi* *circuferē-*
tia *est* *FAB*, erit *FABG* *semicirculo* *maior*, cui *insistit* *angu-*
lus *FMG*. ergo *FMG* *maior* *est* *recto*; & *ipſi* *subtēditur* *re-*
cta *linea* *FR*. *angulo* *aut* *acuto* *RFM* *subtēditur* *RM*. quare
 19. pii-
 mi. *FR* *maior* *est*, *quam* *RM*. Itaque *producatur* *RM* *ad* *S*; & *ip-*
ſi *FR* *aequalis* *ponatur* *RS*. Et quoniam *tota* *ACD* *aequalis*
est *toti* *FBN*, *quarum* *AE* *est* *aequalis* *EF*; erit *reliqua* *ED*
 5. pri-
 mi. *ipſi* *EN* *aequalis*: ideoq; *angulus EDN* *est* *aequalis* *angulo* *E-*
ND; & *ADN* *maior* *angulo* *DNR*. quare *latus* *NR* *latere* *R*
D *est* *maius*. *producatur* *RD* *ad* *Y*: *ponaturq;* *ipſi* *NR* *aqua-*
lis

lis RY; & SY iungatur. Quoniam igitur FR est aequalis RS,
 & NR ipsi RY; duę FR RN duabus SR RY aequales sunt:
 & angulus FRN aequalis angulo SRY, quod sint ad verti-
 cem. ergo & basis NF basi SY; & reliqui anguli relquis
 angulis aequales. quare angulus RFN est aequalis angulo R^{4. pri-}
 mi.
 SY. sed angulus RMD maior est angulo RSY, cum sit extra
 triangulum. angulus igitur RMD angulo RFN est maior. est
 autem & FRN angulus aequalis angulo MRD. quare &
 reliquo FNR maior reliquo RDM. At ostensum est angu-
 lum FNR angulo ADO esse aequalē. angulus igitur AD
 O angulo RDM est maior; ac propterea ADX angulus mul-
 to maior est angulo RDM. anguli autem ADX duplus est an-
 gulus KDL: et anguli RDM minor, quam duplus ostensus est
 anguis FDH. ergo KDL angulus angulo FDH maior erit.

In anteceden-
te.

P R O P O S I T I O . V.

Cum luna dimidiata nobis appareat, tunc
 maximus circulus, qui est iuxta determinan-
 tem in luna opacum, & splendidum, in vi-
 sum nostrum vergit: hoc est maximus circu-
 lus, qui est iuxta determinantem, & noster
 visus in uno sunt plano.

Luna enim dimidiata existente, appareat circulus
 determinans opacum, & splendidum ipsius, verge-
 re in nostrum visum: & ab eo non differt circulus
 maximus, qui est iuxta determinantem. cum igitur
 luna dimidiata nobis appareat, tunc circulus maxi-
 mus, qui est iuxta determinantem, in visum nostrum
 vergit

3. possi-
tione.
4. hu-
ius.

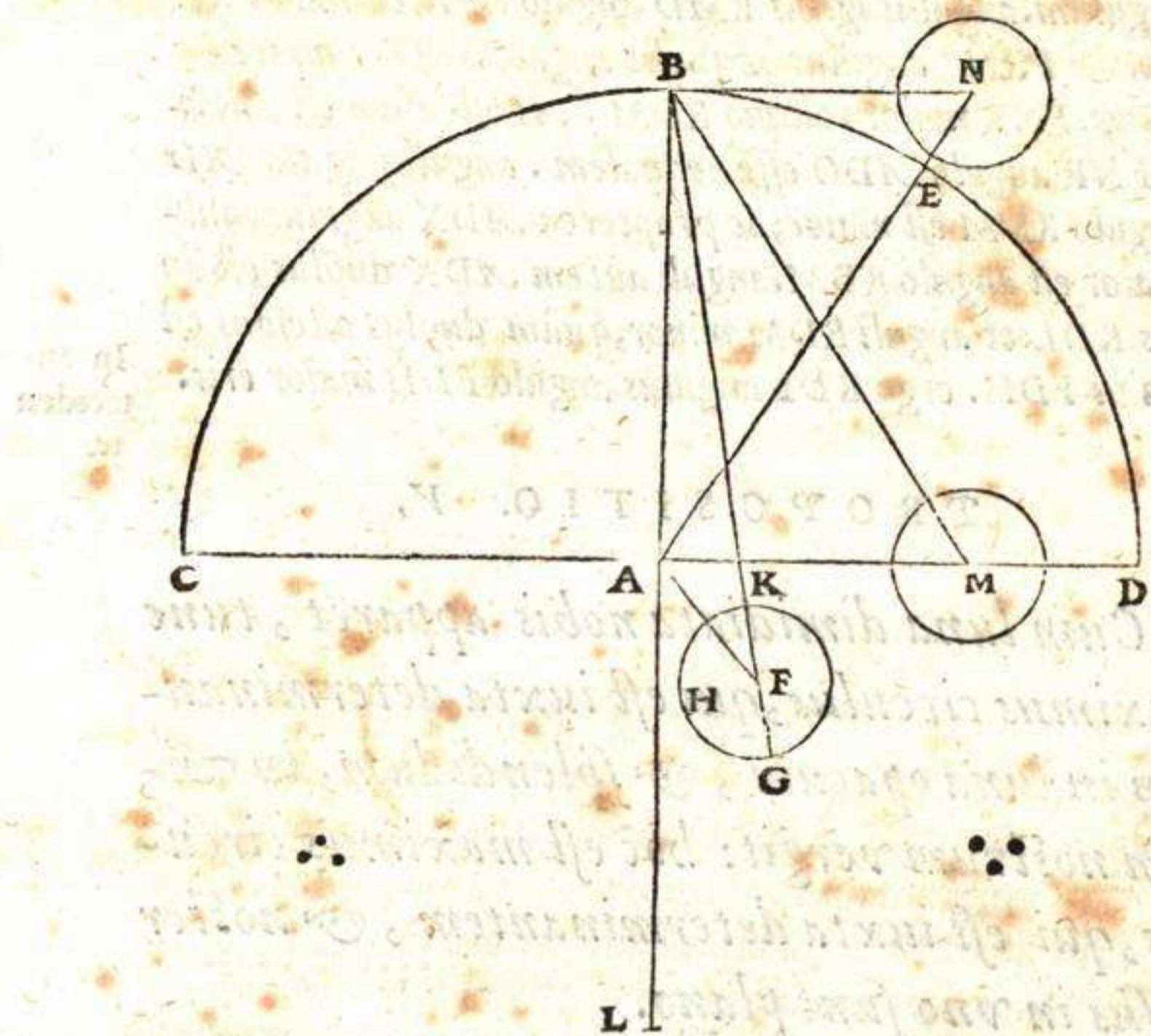
P R Q

BUP

ARIST. DE MAG.

PROPOSITIO. VI.

*Luna infra solem fertur, et dimidiata exi
stens à sole minus quadrante distat.*

Sit enim noster visus ad A, solis autem centrum B: & iuncta AB, per ipsam, & per centrum lunæ di
midae existentis planum producatur. faciet utiq;
sectionem in sphæra, per quam fertur centrum so
lis circulum maximum. faciat circulum CBD: & à
puncto A ipsi AB ad rectos angulos ducatur CAD.

qua

quadratis igitur est circumferentia BD. Dico lunā
 infra solem ferri, & cum dimidiata existat, minus
 quadrāte à sole distare: hoc est centrum ipsius intra
 rectas lineas BA AD, & circumferentiam DEB cō
 tineri. Si enim non, sit centrum ipsius F intra rectas
 lineas DA AL, & BF iungatur, erit BF axis coni **A**
 solem, & lunam comprähendentis: atque erit per
 pendicularis ad maximum circulū, qui in luna opa
 cum, & splendidum determinat. Sit igitur maxi
 mus circulus in luna iuxta determinātem opacum
 & splendidum GHK. Et quoniam luna dimidiata **B**
 existente maximus circulus, iuxta determinantem
 in luna opacum & splendidum, & noster visus sunt
 in vno plano, iungatur AF. ergo AF est in plano cir
 culi KGH: est autem & BF circulo KG H ad rectos
 angulos. quare & ipsi AF, ac propterea angulus BF **C**
A rectus est. Sed & obtusus est angulus BAF. quod **D**
 fieri non potest. non igitur punctum F est in loco
 intra angulum DAL contento. Dico neque esse in
 ipsa AD. Si enim fieri potest, sit M: & rursus BM iū
 gatur: sitq; maximus circulus iuxta determinantē,
 cuius centrum M. Eadem ratione ostendetur angu
 lus BMA rectus esse ad maximum circulum. sed &
BAM est rectus. quod fieri non potest. non igitur
 in ipsa AD est centrum lunæ dimidiatę existentis.
 ergo erit intra rectas lineas BA AD. Dico præte
 rea esse intra circumferentiam BED. Nam si fieri
 potest, sit extra in punto N; & eadem construan
 tur. ostendemus angulum BNA rectum esse. maior
 igitur est BA, quam AN. sed BA est æqualis AE.
 ergo & AE, quam AN maior erit. quod fieri nō po
 test. non igitur centrum lunę dimidiatę existen
 tis est extra circumferētiam BED. similiter ostende

13.131

D **tuc**

A R I S T . D E M A G .

tur neque esse in ipsa BED circumferentia. ergo intra ipsam sit necesse est. luna igitur infra solem fertur, & dimidiata existens minus quadrante à sole distat.

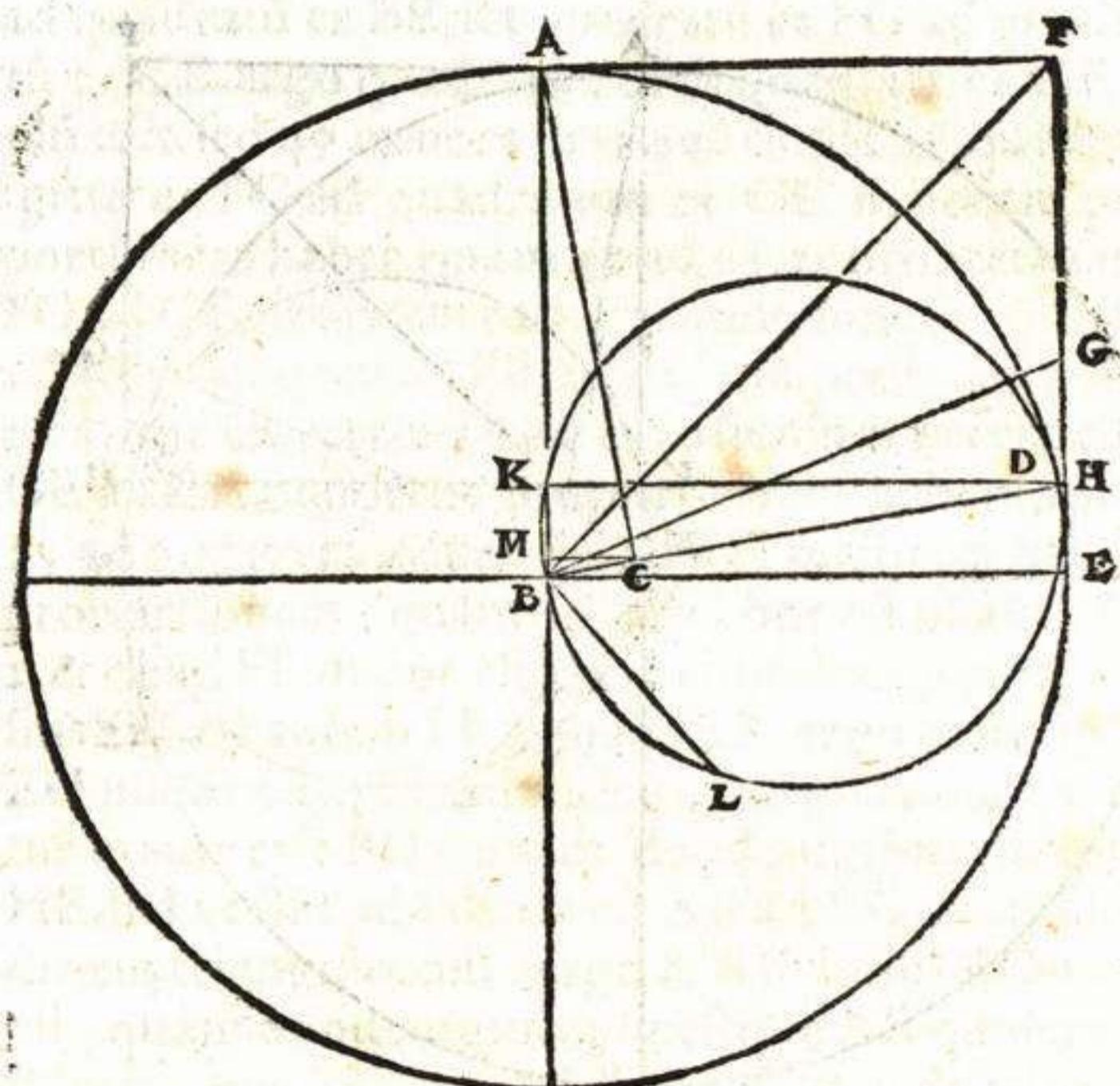
F E D . C O M M A N D I N V S .

- A Erit BF axis coni solem, & lunam comprehendetis: atque erit perpendicularis ad maximum circumflexum, qui in luna opacum, & splendidum determinat] Ex demonstratis in tertia propositione huius.
- B Et quoniam luna dimidiata existente maximus circulus iuxta determinantem in luna opacum & splendidum, & noster visus in uno sunt plano] Ex antecedente.
- C Quare & ipsi AF, ac propterea angulus FBA rectus est] Ex tertia definitione undecimi elementorum.
- D Sed & obtusus est angulus BAF. quod fieri non potest] Effent enim trianguli ABF tres anguli maiores duobus rectis.

P R O P O S I T I O V I I .

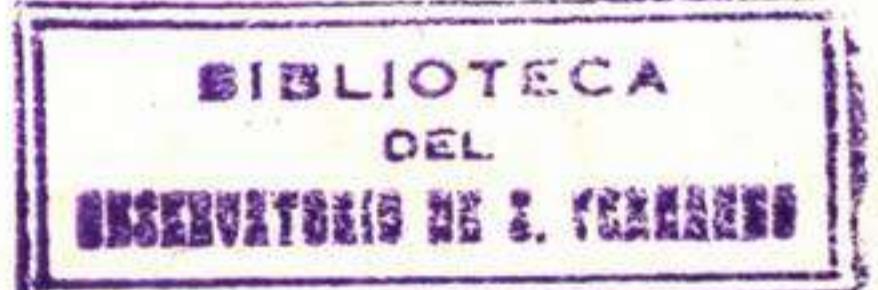
Distantia, qua sol à terra distat, distantie qua luna distat à terra maior quidem est, quam duodevigintupla, minor uero, quam vigintupla.

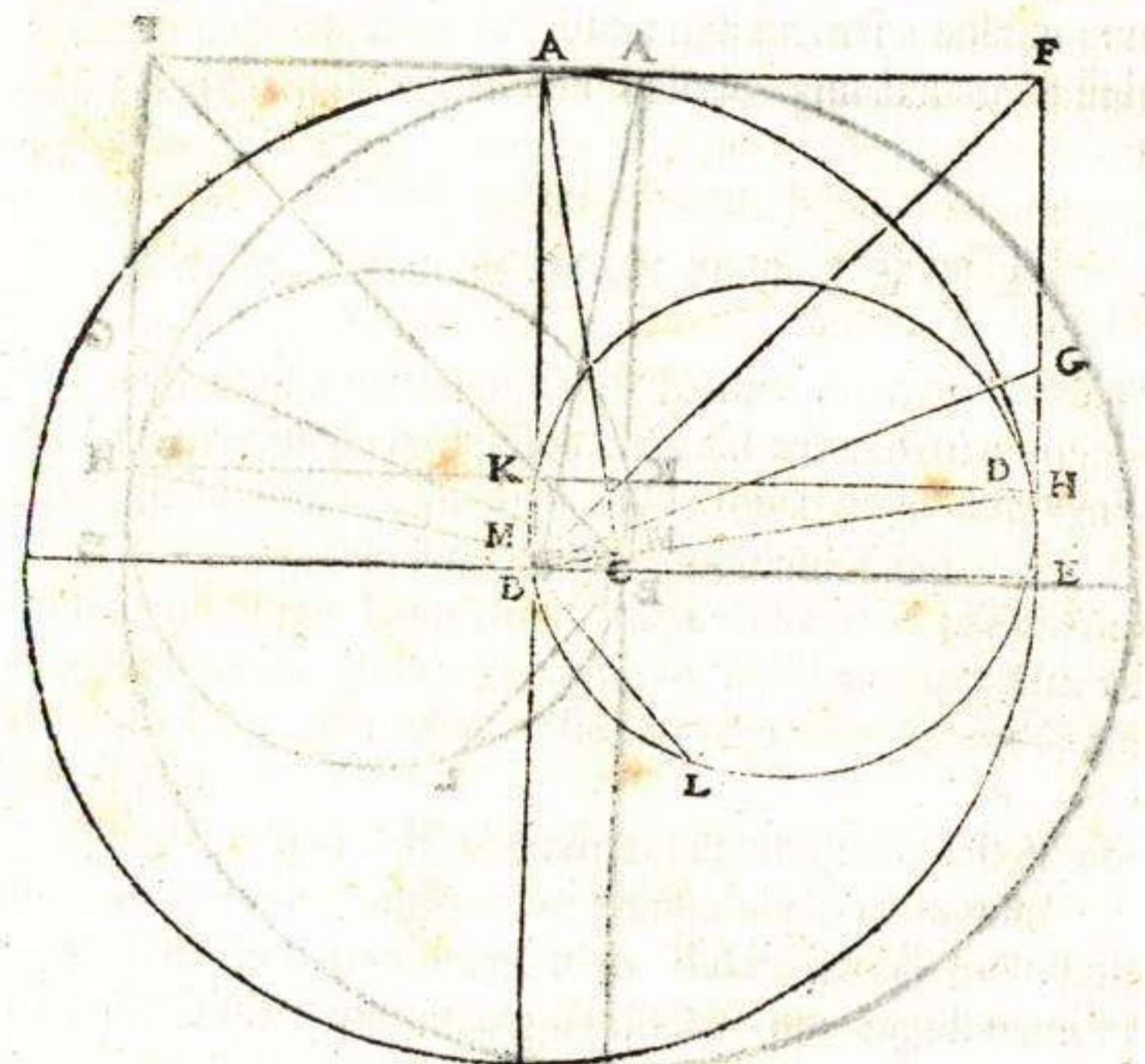
Sit solis quidem centrum A; terræ vero centrum B. & iuncta AB producatur. lunæ autem dimidiatae existentis centrum sit C: & per AB, & C planū producatur, quod faciat sectionem in sphæra, per quam fertur

fertur centrum solis , maximum circulum ADE, & AC CB iungatur: producaturq; BC in D. erit vti-
que angulus ACB rectus , propterea quod puctum
C sit lunæ dimidiatae centrum . ducatur à punto B
ipso BA ad rectos a ngulos BE. ergo circumferentia A
ED erit trigesima pars circumferentiae EDA. posi-
tum est enim, cum luna dimidiata nobis apparet, di-
stare eam à sole minus quadrante, quadrantis parte
trigesima. quare & EBC angulus est trigesima pars
vnius recti. compleatur parallelogrammum AE : & B
BF iungatur. erit angulus FBE recti dimidius. sece-
tur

D 2 tur

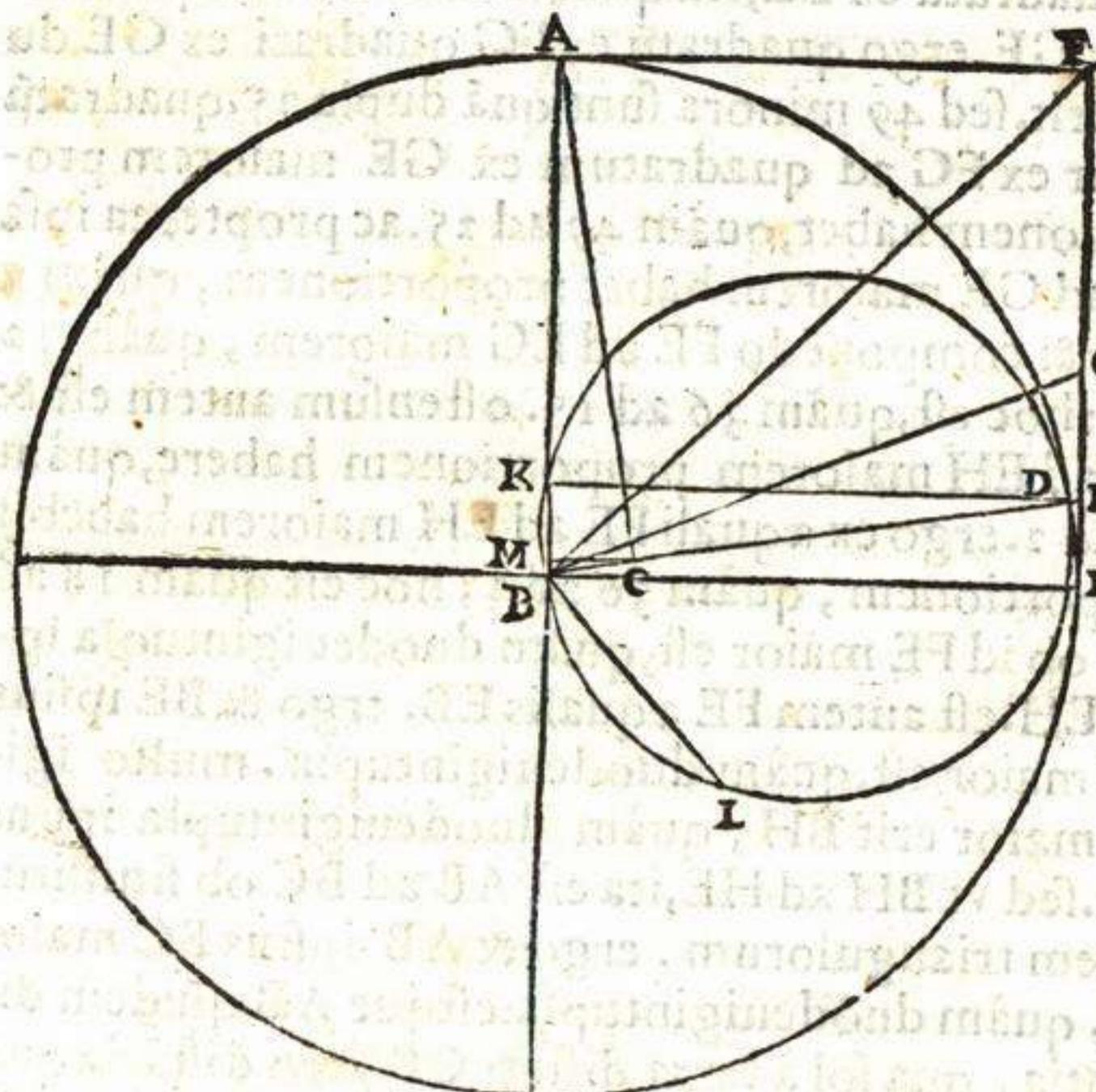

ter FBE bifariam recta linea BG. angulus igitur G
BE est quarta pars vnius recti. sed DPE angulus est
vnius recti pars trigesima. ergo proportio angu-
li GBE ad angulum DBE est ea, quam habet 15 ad
2. quarum enim partium angulus rectus est 60, ca-
rum angulus quidem GBE est 15; angulus vero D
C BE 2. Et quoniam GE ad EH maiorem propor-
tionem habet, quam angulus GBE ad DBE angu-
lum; habebit GE ad EH maiorem proportionem,
quam 15 ad 2. est autem BE equalis EF: atque est
angulus qui ad E rectus. quadratum igitur ex F
Bdu-

B duplū est quadrati ex BE . vt aut quadratū ex FB ad quadratū ex BE , ita quadratū ex FG ad quadratū ex GE . ergo quadratū ex FG quadrati ex GE duplū erit . sed 49 minora sunt quā dupla 25 . quadratū igitur ex FG ad quadratum ex GE maiorem proportionem habet , quā 49 ad 25 . ac propterea ipsa FG ad GE maiorem habet proportionem , quā 7 ad 5 : & componēdo FE ad EG maiorem , quā 12 ad 5 : hoc est , quā 36 ad 15 . ostensum autem est & GE ad EH maiorem proportionem habere , quā 15 ad 2 . ergo ex æquali FE ad EH maiorem habebit proportionem , quā 36 ad 2 , hoc est quā 18 ad 1 . & ob id FE maior est , quā duodeuigintuq[ue]la ipsius EH . est autem FE æqualis EB . ergo & BE ipsius EH maior est , quā duodeuigintupla . multo igitur maior erit BH , quā duodeuigintupla ipsius EH . sed vt BH ad HE , ita est AB ad BC ob similitudinem triangulorum . ergo & AB ipsius BC maior est , quā duodeuigintupla : estque AB quidem distantia , qua sol à terra distat : CB vero distātia qua luna distat à terra : distantia igitur qua sol à terra distat , distantia qua luna distat à terra maior est , quā duodeuigintupla . Dico etiam minorem esse , quā vigintuplam . Ducatur enim per D ipsi EB parallela DK , & circa DKB triangulum circulus describatur DKB . erit ipsius diameter DB , propterea quod angulus ad K rectus sit : & aptetur BL hexagoni latius . Quoniam igitur angulus DBE est trigesima pars recti , erit & BDK recti pars trigesima . ergo circumferentia BK sexagesima pars est totius circuli . est autem & BL totius circuli pars sexta . circumferentia igitur BL decupla erit circumferentiæ BK : atque habet circumferentia BL ad circumferentiam

A R I S T. D E M A G N.

tiam BK maiorem proportionem, quam recta linea BL ad BK rectam. ergo recta BL rectæ BK minor est, quam decupla. est autem ipsius BL dupla B D. quare BD ipsius BK minor erit, quam vigintupla. sed vt DB ad BK, ita AB ad BC. ergo & AB minor erit, quam vigintupla ipsius BC. estque AB quidem distantia, qua sol à terra distat; BC vero distantia, qua luna distat à terra. distantia igitur qua sol à terra distat distantię, qua luna distat à terra minor est, quam vigintupla. ostensa autem est maior; quā dnodeuigintupla. quod ostendere oportebat.

F E D.

FED. COMMANDINVS.

Ergo circumferentia ED erit trigesima pars circumferentiæ EDA.] Hoc in figura ita esse ponatur, namque ob loci angustiam coacti sumus circumferentiam DE multo maiorem facere, quam sit trigesima pars circumferentiae EDA.

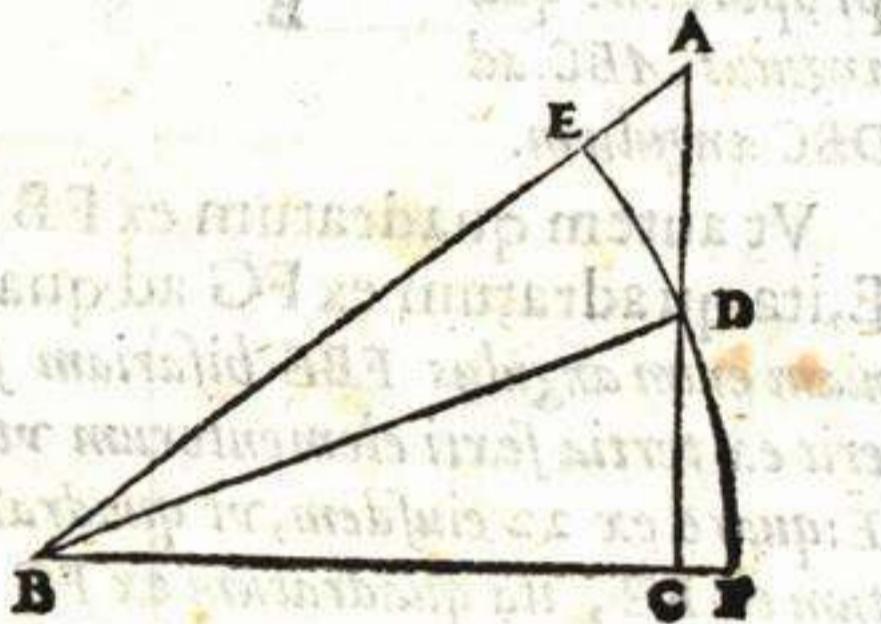
Compleatur parallelogrammum AE, & BF iungatur] Producatur etiam BD ad rectam lineam FE in H.

Et quoniam GE ad EH maiorem proportionem habet, quam angulus GBE ad DBE angulum] Illud nos hoc lemma te demonstrabimus. Sit triangulum orthogonium ABC rectum habens

angulum ad C: & in recta linea AC sumatur quodvis punctum D, & BD iungatur. Dico rectam lineam AC ad rectam CD maiorem proportionem habere, quam angulus ABC habeat ad DBC angulum]

Centro enim B circulo inter uallo BD describatur, & BC producatur ad F. Itaque quoniam triangulum quidem ABD maius est sectore EBD; triangulum vero DBC minus sectore DBF: habebit triangulum ABD ad triangulum DBC maiorem proportionem, quam sector EBD ad sectorē DBF. ut autem triangulum ABD ad triangulum

DBF

ARIST. DE MAGN.

2. sexti. DBC , ita est recta linea AD ad ipsam DC : & ut sector AB
Vlt. secx D ad sectorem DBC , ita angulus ABD ad DBC angulum. ergo
cu. recta linea A

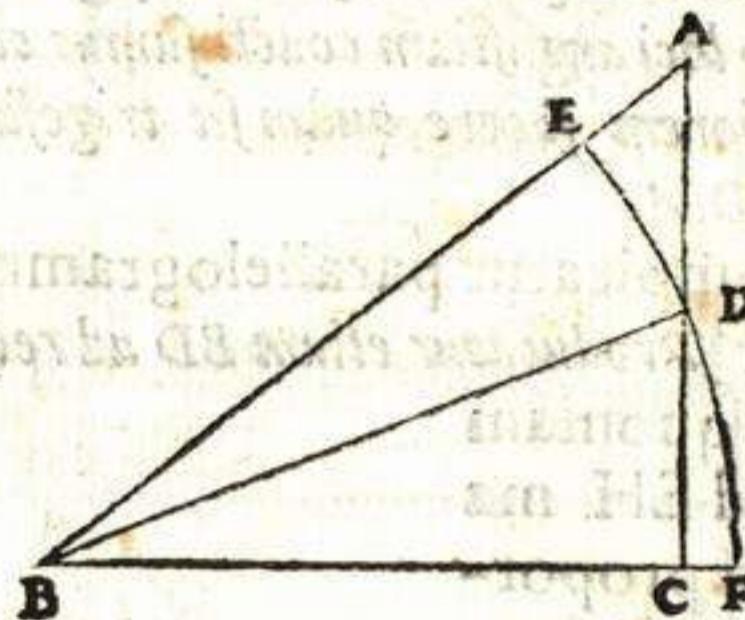
D ad ipsam DC maiorem proportionem habet, quam
 angulus ABD ad angulum DB
 C : & componendo recta linea A
 C ad ipsam CD , maiorem habet proportionem quam
 angulus ABC ad DBC angulum.

D Ut autem quadratum ex FB ad quadratum ex B
 E , ita quadratum ex FG ad quadratum ex GE] Quoniam enim angulus FBE bifariam secatur recta linea BG , erit ex tertia sexti elementorum ut FB ad BE , ita FG ad GE : quare ex 22 eiusdem, ut quadratum ex FB ad quadratum ex BE , ita quadratum ex FG ad quadratum ex GE .

E Multo igitur maior erit BH , quam duodecimina dupla ipsius HE] Nam BH , que maiori angulo, nempe recto subtenditur, maior est, quam ipsa BE .

F Sed ut BH ad HE ita est AB ad BC , ob triangulorum similitudinem]. Ducatur a punto C , videlicet ab angulo recto trianguli ABC ad basim perpendicularis CM ; sicut triangula BCM ACM similia toti, & inter se se. quare angulus BCM , hoc est angulus HBE est aequalis angulo BAC . atque est ACB rectus aequalis recto BEH . reliquo igitur ABC reliquo BHE est aequalis, & triangulum triangulo simile. ergo ut BH ad HE , ita AB ad BC .

G Atque habet circumferentia BL ad circumferentiam

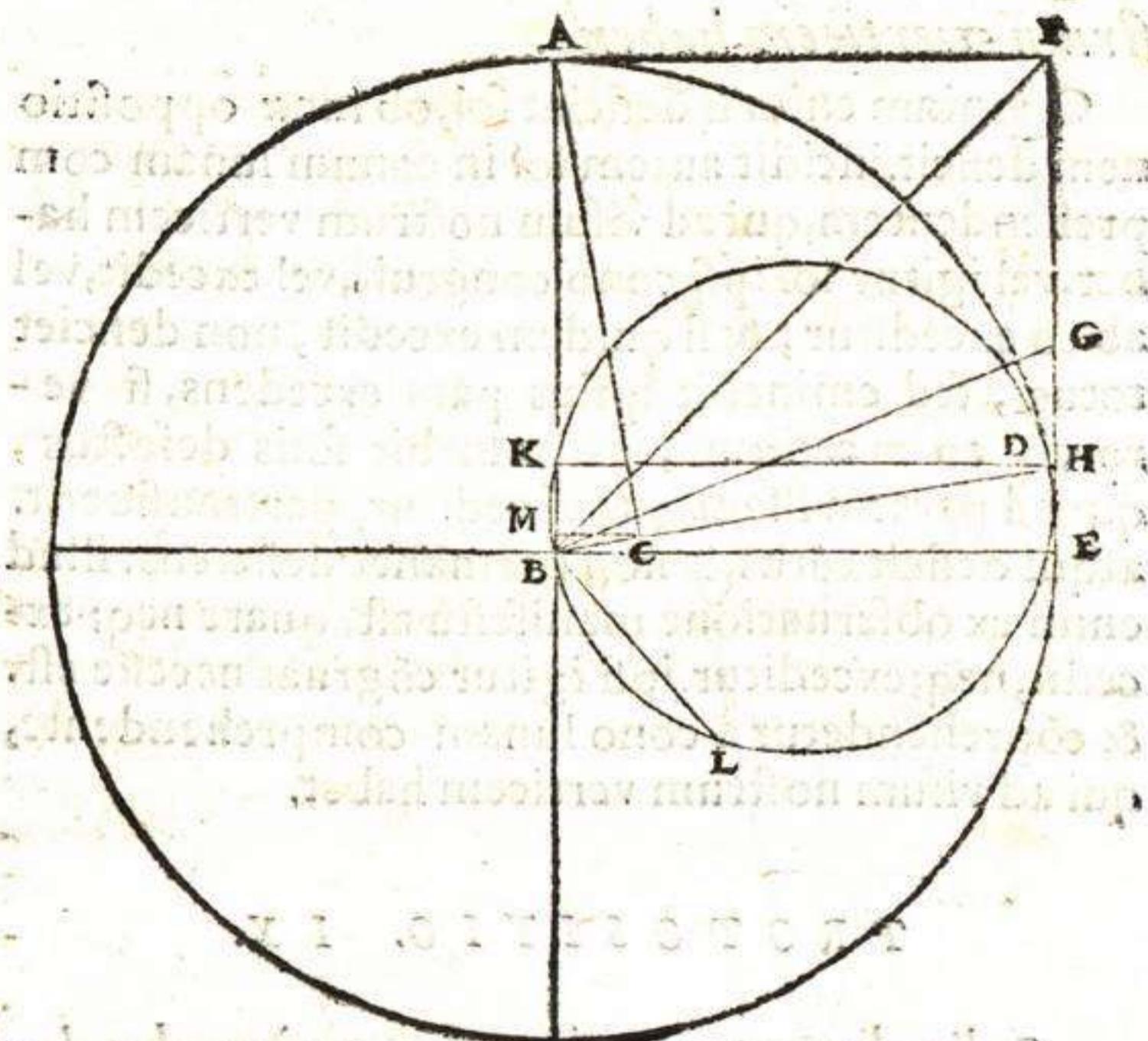

3. sexti.

**29. pri-
mi.**

4. sexti

tiam BK maiorem proportionem, quam recta linea
BL ad BK rectam.] Ex demonstratis à Ptolemeo in prin-
cipio magne constructionis.

Est autem ipsius BL dupla BD] Ex corollario quin- H
- se decimæ quarti libri elementorum.

Sed ut DB ad BK, ita AB ad BC] Ob triangulorum K DBK ABC similitudinem . Rursus enim angulus MCB, h[ic] est BDK est aequalis angulo BAC, rectusq[ue] DKB recto AC B, & reliquus reliquo aequalis.

A PRO-

BIBLIOTECA
DEL
MUSEO NACIONAL DE S. FEDERICO

A R I S T . D E M A G N I T .

P R O P O S I T I O . V I I I .

Cum sol totus deficit, tunc idem conus comprehendit solem & lunam, ad visum nostrum verticem habens.

Quoniam enim si deficiat sol, ob lunæ oppositio nem deficit. incidit autem sol in conum lunam comprehendentem, qui ad visum nostrum verticem habet. vel igitur sol ipsi cono congruit, vel excedit, vel ab eo exceditur, & si quidem excedit, non deficiet totus, sed eminebit ipsius pars excedens, si vero ab eo exceditur, permanebit solis defectus, quoad partem illam, qua exceditur, pertransiuerit. atqui deficit totus, & non permanet deficiens. illud enim ex obseruatione manifestū est. quare neq; excedit, neq; exceditur. ipsi igitur cōgruat necesse est. & cōprehendetur à cono lunam comprehendente, qui ad visum nostrum verticem habet.

P R O P O S I T I O . I X .

*Solis diameter maior est, quam duodecim
gintupla diametri lunæ: minor vero quam
vigintupla.*

Sit noster quidem visus ad A; solis autem centrum B, & lunæ centrū C, quando conus solem & lunam comprehendēs ad visum nostrum verticem habeat, hoc est quando puncta ACB sint in eadem recta linea. & per ACB planum producatur, quod faciet sectiones in sphēris quidem maximos circulos

ET DIST. SOL. ET LVNAE. 18

los, in cono autem rectas lineas. faciat igitur in sphæris māximos circulos FG, KLH: & in cono rectas lineas AFH, AGK, & CG, BK iungantur. erit ut BA ad AC, ita BK ad CG. sed BA ipsius A. Cōstensa est maior, quidē, quā duodecūgitupla, minor vero, quā uigintupla . ergo & BK maior erit, quā duodeuigintupla ipsius CG, & minor, quā vigintupla.

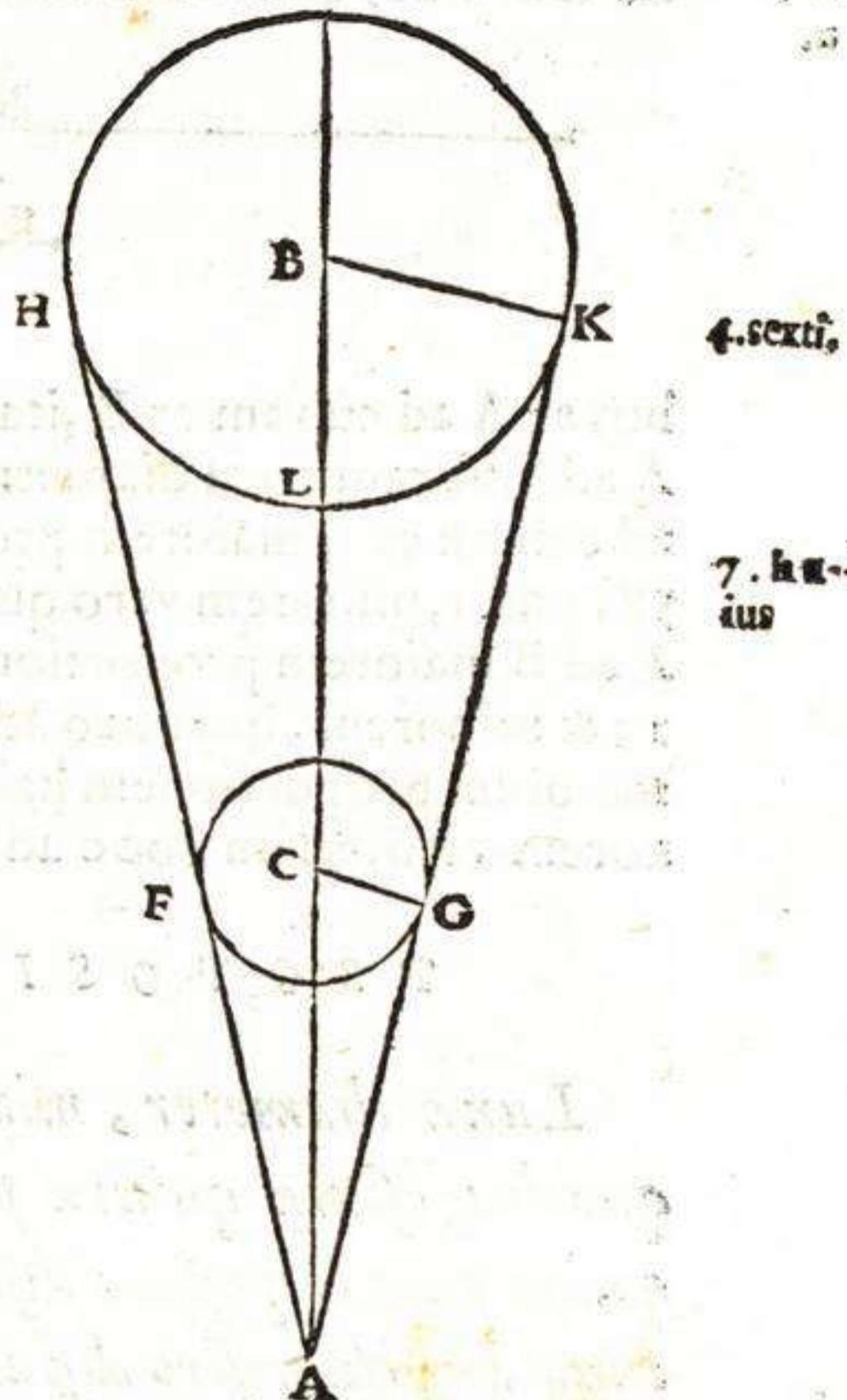
PROPOSITIO.

X.

Sol ad lunam maiorem proportionē habet, quā 5832 ad 1, minore vero quam 8000 ad 1.

Sit solis quidē diameter A; lunę vero diameter B. ergo A ad B maiorē proportionē hēt, quā 18 ad 1, & minorē quā 20 ad 1. Et qm̄ cubus, qui fit ex A ad cubum qui ex B triplā proportionē hēt eius, quā A habet ad B: habet autem & sphæra circa diametrum

E 2 A ad

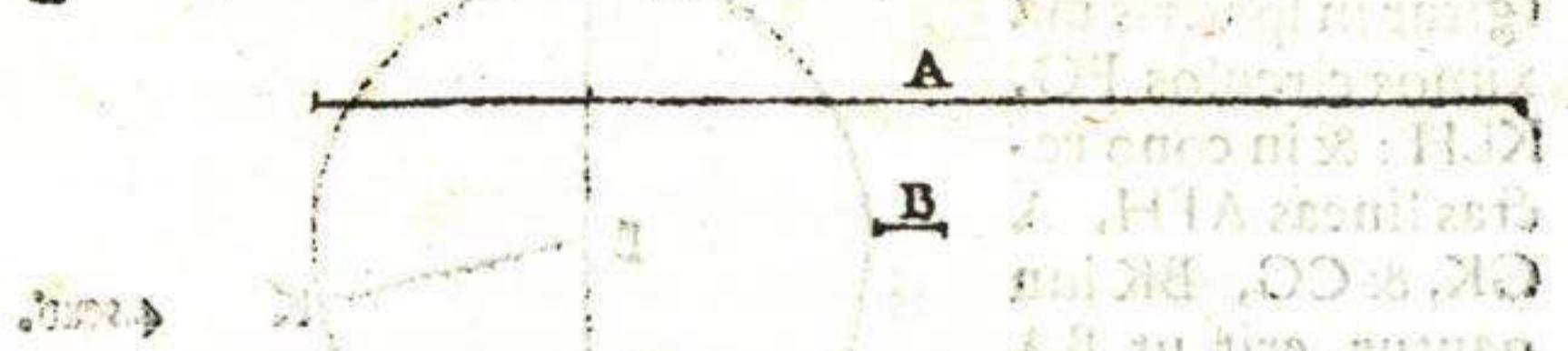
4. sextū,

7. ha-
ius

33 unde
cimi ele
men.
28. duo
decimi.

21 ARIST. DEMAGN.

^{si quin} A ad sphæram circa diametrum B triplam proportionem eius, quam habet A ad B. est igitur ut cu-

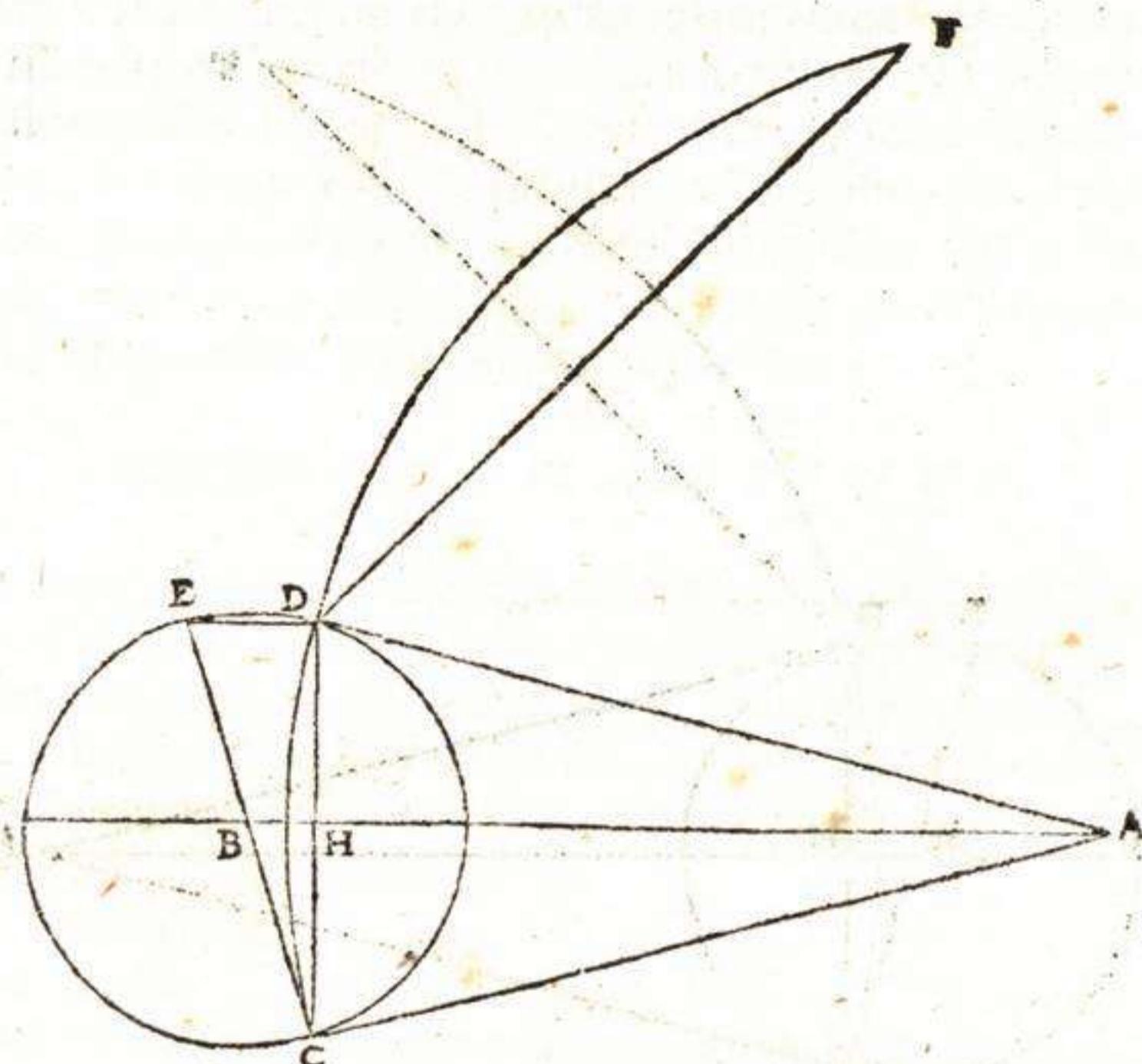
bus ex A ad cubum ex B , ita sphæra circa diametrū A ad sphæram circa diametrum B . sed cubus ex A ad cubum ex B maiorem proportionem habet, quā 5832 ad 1 , minorem vero quām 8000 ad 1 , quoniā A ad B maiorem proportionem habet, quām 18 ad 1 ; & minorem , quām 20 ad 1 . ergo & sol ad lunam maiorem proportionem habebit, quā 5832 ad 1 , minorem vero, quām 8000 ad 1 .

PROPOSITIO. XI.

Lunæ diameter, minor est, quām duæ quadragesimæ quintæ partes, maior vero, quām pars trigesima distantie, qua centrum lunæ à visu nostro distat.

Sit enim noster visus ad A , & lunæ cētrum B , quādo conus solem, & lunam comprehendens ad visum nostrum verticem habeat. Dico fieri ea. quæ in propositione continentur. iungatur enim AB , & per ipsam planum producatur, quod faciet in sphæra circulum, in cono autem rectas lineas . faciat igitur in sphæra circulum CED : & in cono rectas lineas AD , AC : iungaturque CB & ad E producatur. itaque constat ex eo, quod demonstratum est , angulum BAC dimidij

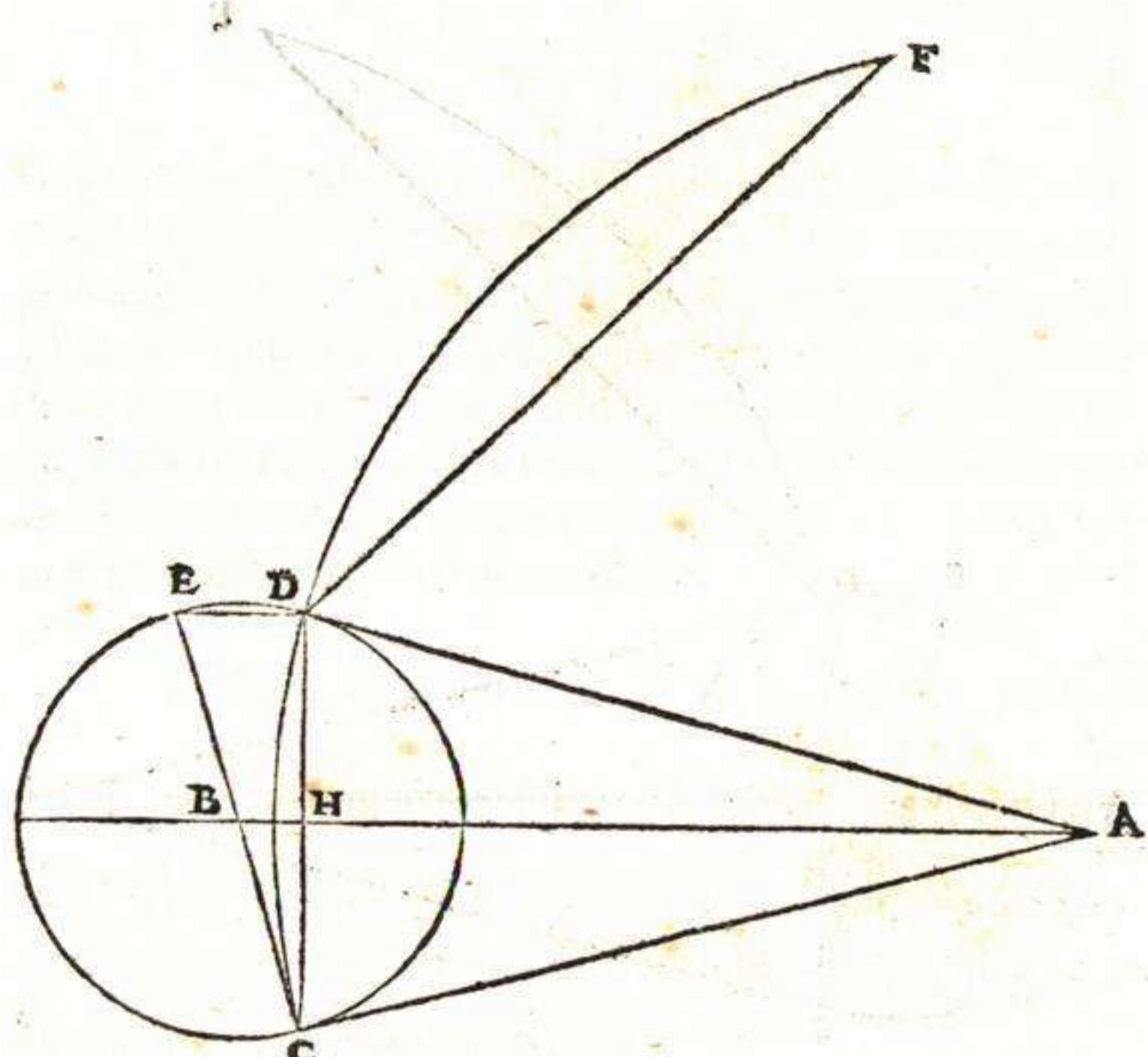
dimidij recti esse partem quadragesimam quintam:
& eadem ratione BC ipsius CA minorem, quam
quadragesimam quintam partem. multo igitur mi-
nor est BC, quam quadragesima quinta pars ipsius

BA. estque ipsius BC dupla CE. ergo CE minor est. **B**
quam duæ quadragesimæ quintæ partes ipsius A
B. sed CE est lunæ diameter, & AB distatia, qua cœtrū
lunæ à visu nostro distat. lunæ igitur diameter, dista-
tiæ, qua centrum lunæ à visu nostro distat, minor est
quam duæ quadragesimæ quintæ partes. Dico etiam
CE ipsius BA maiorem esse, quam trigesimam partem.
Iun-

A R I S T. D E M A G N.

¶ Fugatur enim DE DC. & cetro quidē A, interualle autem DC circulus describatur CDF, atque in eo aptetur recta linea DF, æqualis ipsi AC. Quoniam igitur rectus angulus EDC est æqualis recto BCA;

C

¶ & angulus BAC æqualis ipsi ECD; erit reliquo DE C reliquo HBC æqualis: & triangulum CDE triangulo ABC æquiangulum. ergo vt BA ad AC, ita est EC ad CD: & permutando vt AB ad CE, ita AC ad CD; hoc est ita DF ad CD. Rursus quoniam angulus DAC est vnius recti pars quadragessima quinta, erit circumferentia CD pars centesima, & octage-
sima

simus totius circuli: & circumferētia DF circuli pars sexta. quare circumferentia CD circumferentiæ D F trigesima pars est . atque habet circumferentia E CD, quæ minor est circumferentia DF , ad circumferentiam DF minorem proportionem, quæm recta linea CD ad rectam DF . recta igitur linea CD ipsius DF recte maior est, quæm trigesima pars . est autem DF æqualis AC. ergo DC maior est , quæm trigesima pars ipsius AC; & propterea EC ipsius BA major, erit , quæm trigesima pars . ostensa est aut & minor, quæm duæ quadragesimæ quintæ partes ipsius BA. quod ostendendum proponebatur.

F E D. C O M M A N D I N V S.

Itaque constat ex eo, quod demonstratum est angulum BAC dimidij recti esse partem quadragesimam in quintam] Demonstratum est hoc in quarta huius.

Multo igitur minor est BC, quam quadragesima quinta pars ipsius BA] Est enim BA maior, quam AC, cum maiori angulo subtendatur.

Et angulus BAC æqualis ipsi ECD] Ex 8. se xti ele- C
mentorum. Quoniam enim ab angulo recto ACB perpendicularis ducta est CH, fiunt triangula ACH HCB similia toti, & inter se. quare angulus BCH , videlicet ECD est æqualis angulo BAC.

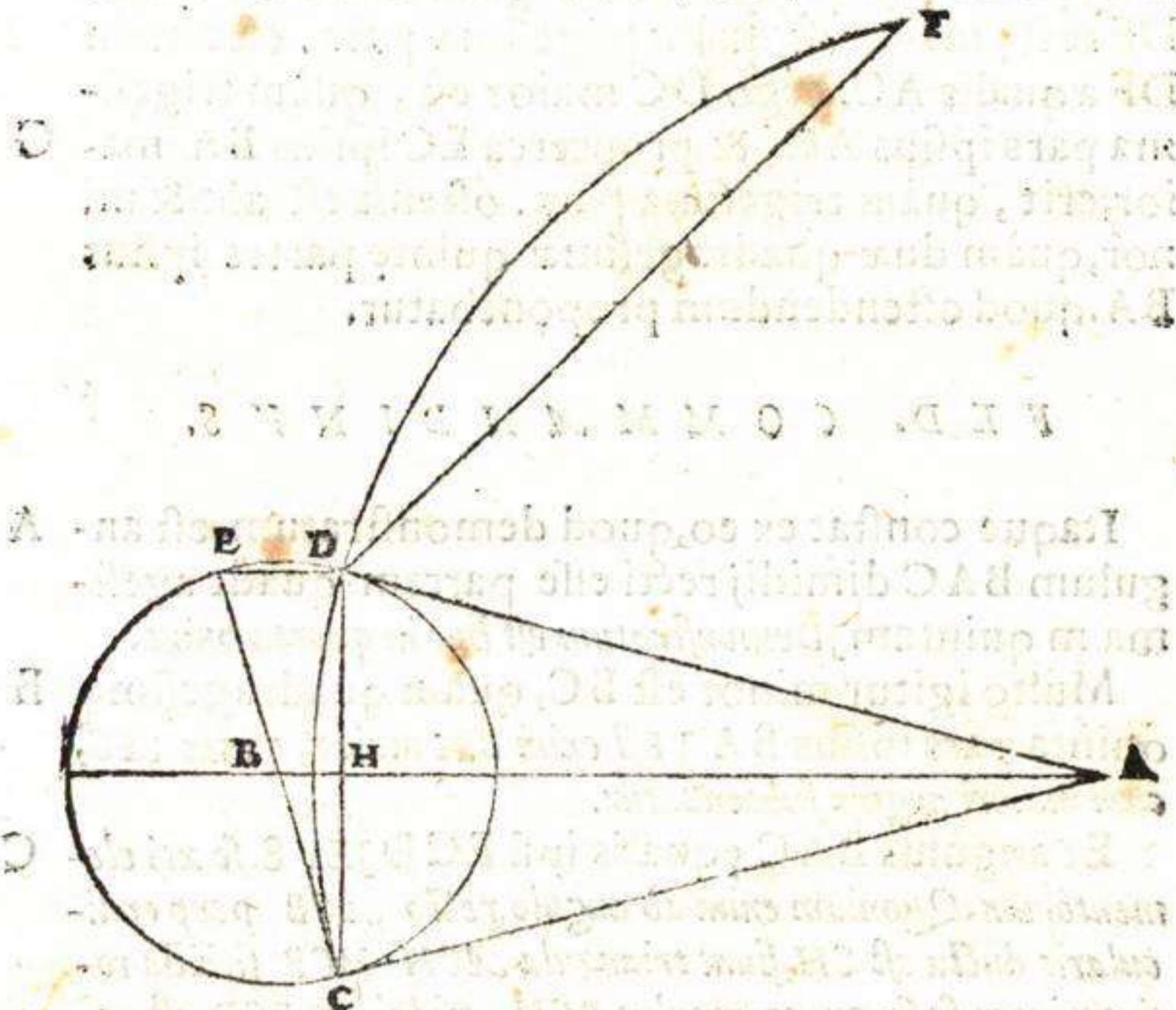
Rursus quoniā angulus DAC est vnius recti pars. D
quadragesima quinta] Hoc demonstratum est in qua-
rta huius.

Erit circumferentia CD pars centesima , & octo- E
gesima totius circuli] Angulus enim rectus consistit in
quarta parte circumferentiae totius circuli, hoc est in gradi-
bus nonaginta , cuius circumferentiae pars quadragesima
quinta

A R I S T . D E M A G N .

quinta sunt duo gradus, videlicet centesima, & octogesima pars totius circuli.

F Atque habet circumferentia CD , quæ minor est circumferentia DF ad ipsam circumferentiam DF

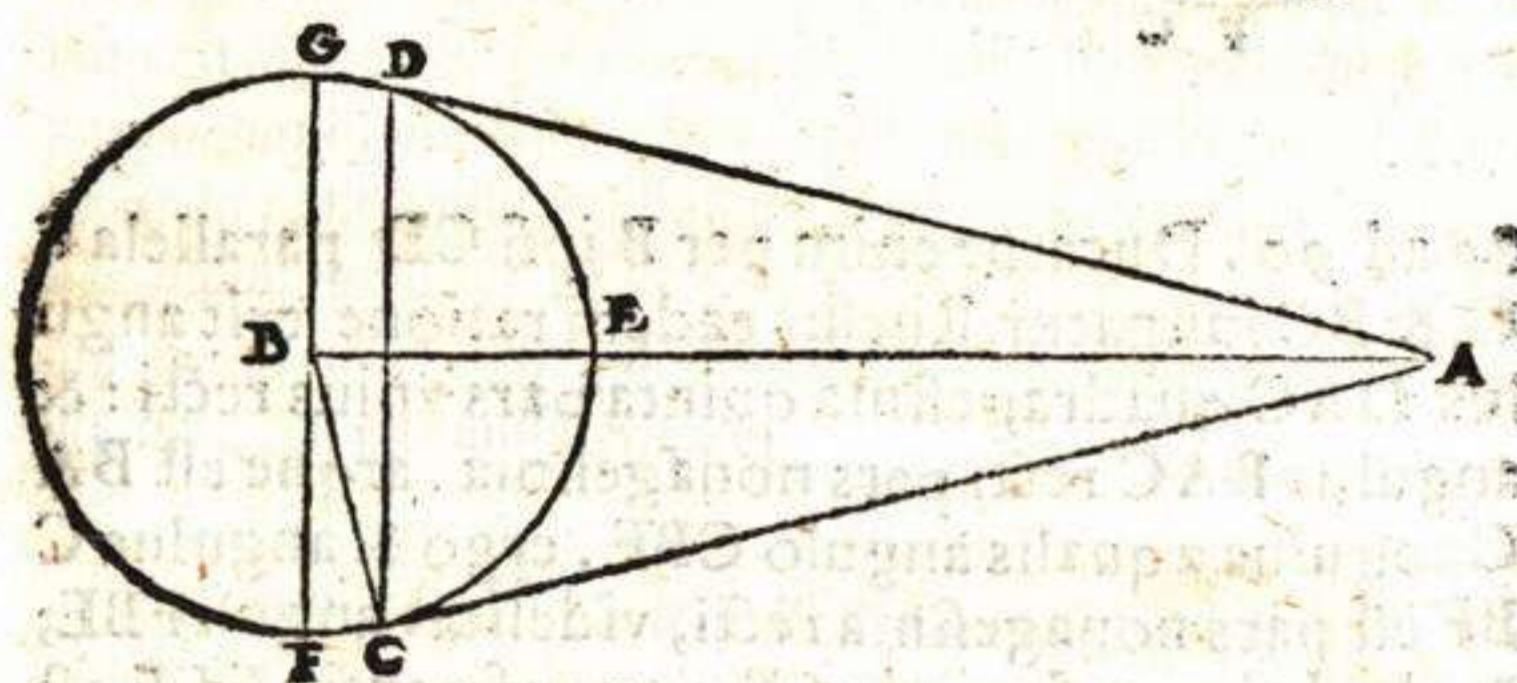
G minorem proportionem ; quam recta linea CD ad rectam DF] Nam circumferentia DF , quae maior est circumferentia CD ad ipsam CD circumferentiam maiorem proportionem habet , quam recta linea DF ad rectam CD , quod demonstrauit Ptolemæus in principio magnæ constructionis . quare conuertendo ex 26 quinticircumferentia CD ad circumferentiam DF minorem habet

Uer proportionem, quam recta linea CD ad DF rectam.

Ac propterea EC ipsius BA maior, quam trigesima pars] Superius namque demonstratum est, ut AB ad CE, ita esse AC ad CD. quare conuertendo ut CE ad AB, ita DC ad CA. Quod cum DC maior sit, quam trigesima pars ipsius CA, & CE ipsius AB, quam trigesima pars maior erit.

PROPOSITIO XII.

Diameter circuli determinantis in luna opacum, & splendidum diametro lunæ minor quidem est, maiorem autem proportionem habet ad ipsam, quam 89 ad 90.

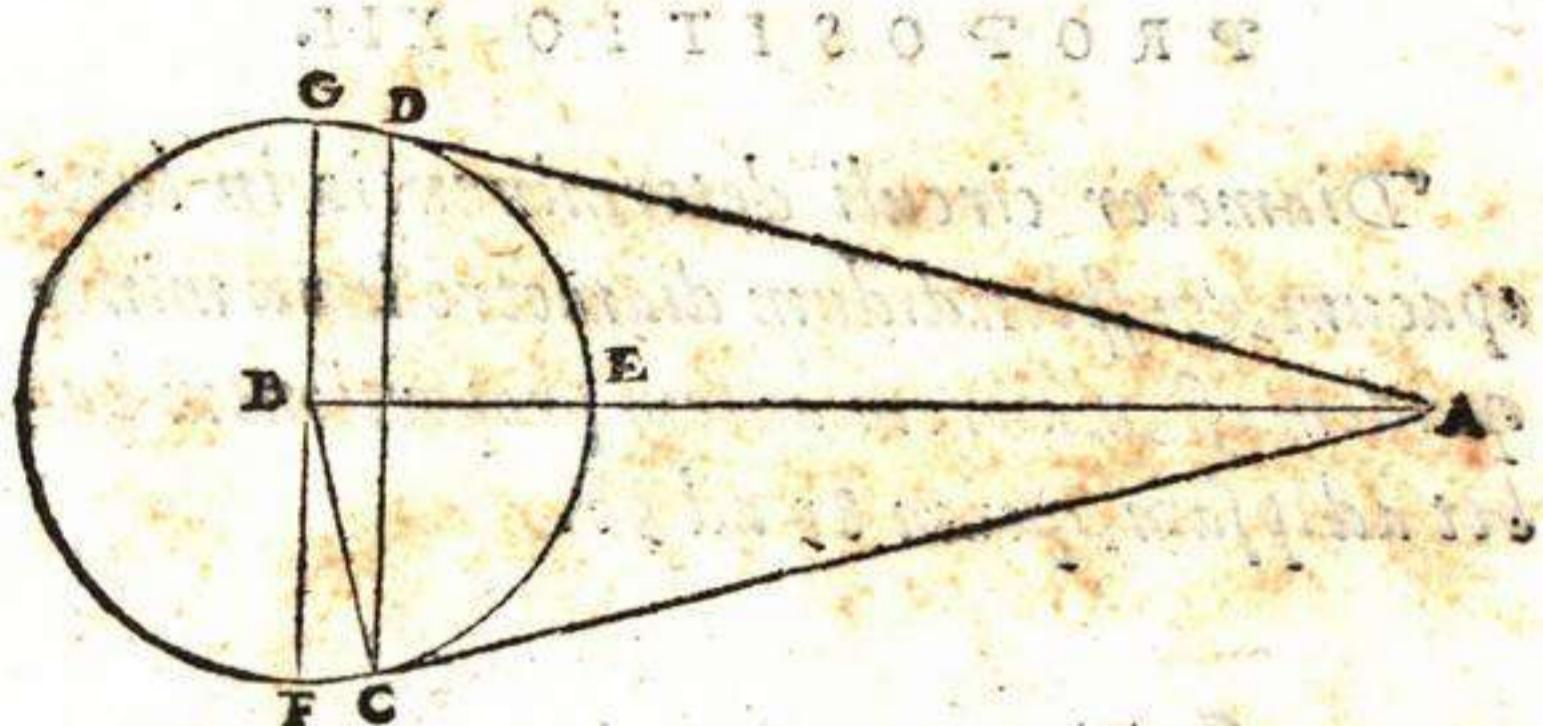

Sit noster visus ad A; lunæ vero centrum B, quando conus solem, & lunam comprehendens ad visum nostrum verticem habeat: & iuncta AB per ipsa producatur planum, quod faciet sectiones, in sphæra quidem circulum; in cono autem rectas lineas. faciat in sphæra circulum DEC, & in cono rectas li-

F neas

A R I S T. D E M A G N.

neas AD AC CD. ergo CD est diameter circuli determinantis in luna opacum & splendidum. Dico CD diametro lunæ minorem esse, maiorem vero ad ipsam proportionem habere, quam 89 ad 90. Itaque CD minorē esse diametro lunæ manifestum est. Dico & maiore habere proportionem, quā

89 ad 90. Ducatur enim per B ipsi CD parallela FG, & BC iungatur. Rursus eadem ratione erit angulus DAC quadragesima quinta pars vnius recti: & angulus BAC recti pars nonagesima. atque est BAC. Angulus æqualis angulo CBF. ergo & angulus CBF est pars nonagesima recti, videlicet anguli FBE; & ob id circumferentia CF circumferentia FCE est nonagesima. quare circumferentia CE ad circumferentiā ECF cā proportionē hēt, quā 89 ad 90. estq; ipsius CE dupla circumferētia DEC; ipsius vero EC, F dupla GEF. ergo DEC circumferētia ad circumferētiā GEF eam proportionem habebit, quam 89 ad 90. habet autem recta linea DC ad rectam GF maiorem proportionem, quam DEC circumferentia ad

ad circumferentiam GEF . recta igitur linea DC ad rectam GF maiorem proportionem habet , quam 89 ad 90.

F E D. C O M M A N D I N V S.

A Et ob id circumferentia CF circumferentia FCE est nonagesima] Anguli enim eundem habet proportionem quam circumferentiae , in quibus insistunt , ex ultima sexti elementorum.

B Ergo DEC circumferentia ad circumferentiam GEF eam proportionem habebit , quam 89 ad 90.] Ex 15 quinti elementorum.

C Habet autem recta linea DC ad rectam GF maiorem proportionem , quam DEC circumferentia ad circumferentiā GEF] Ex demonstratis à Ptolemeo . nam circumferentia GEF ad circumferentiā DEC maiore habet proportionem , quā GF recta ad rectā DC . ergo conuertēdo circumferentia DEC ad circumferentiā GEF minore proportionē habet , quam recta DC ad rectam GF . ideoq; recta DC ad rectā GF maiorem proportionem habebit , quam circumferentia DEC ad GEF circumferentiam .

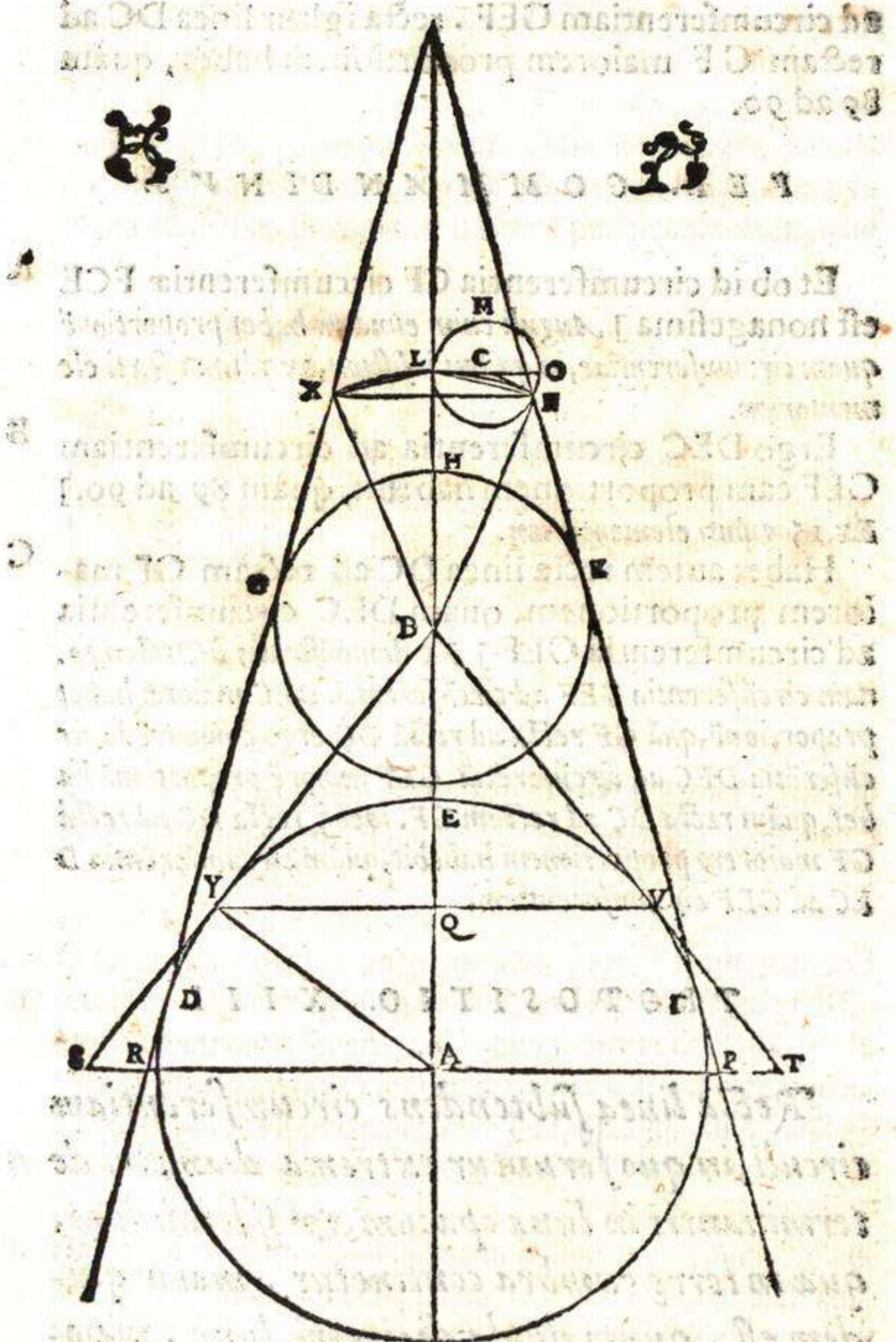
PROPOSITIO. XIII.

Recta linea subtendens circumferentiam circuli , in quo feruntur extrema diametri determinantis in luna opacum , & splendidum , quae in terra umbra continetur , maior quidem est , quam dupla diametri lunę , maio-

F 2 rem

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

ARIST. DEMAGNY.

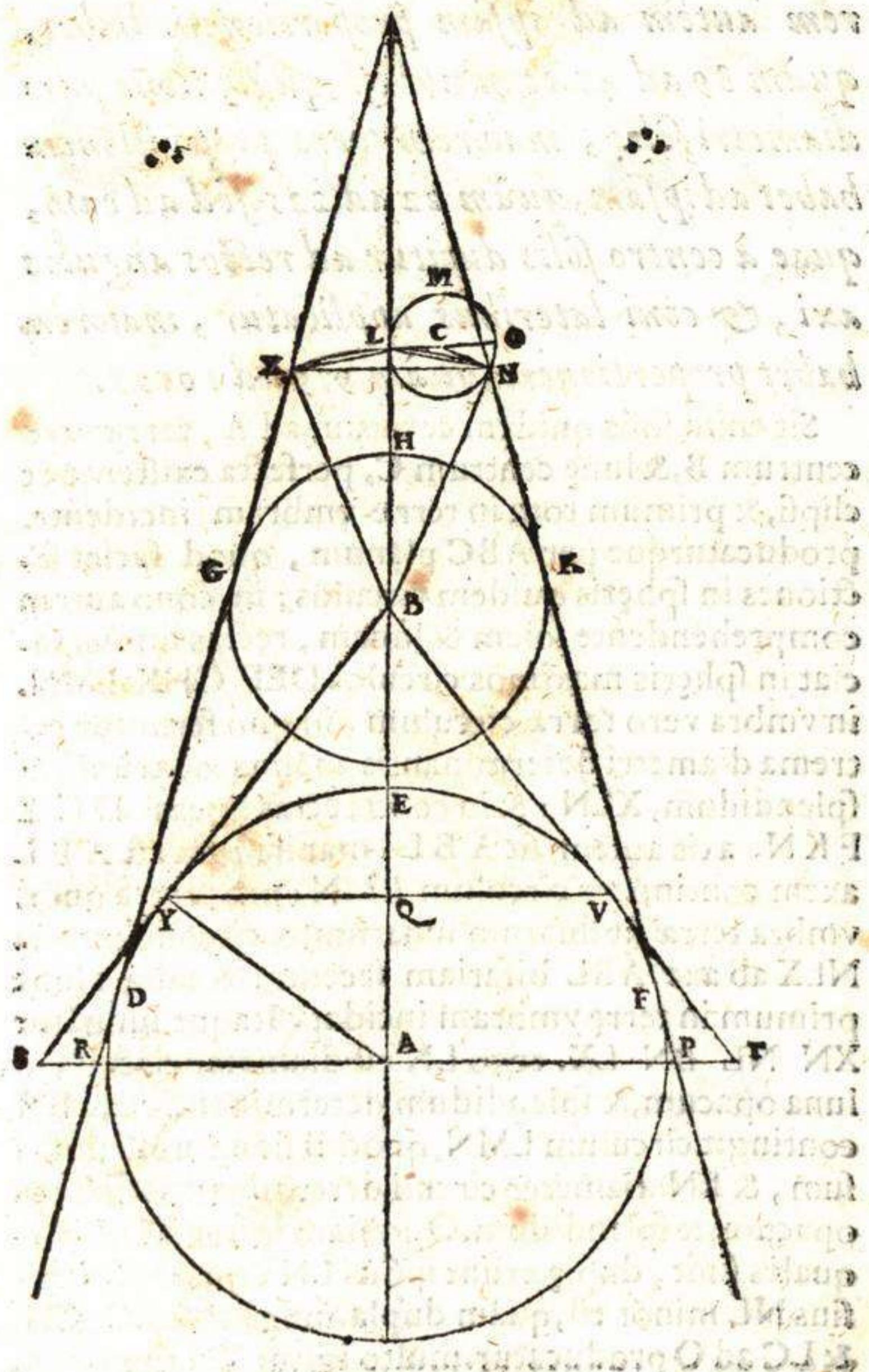

ET DISTASOL. ET LVNAE A,

rem autem ad ipsam proportionem habet,
quād 89 ad 45. et minor est, quād nona pars
diametri solis, maiorem vero proportionem
habet ad ipsam, quād 22 ad 225. sed ad eam,
quae à centro solis ducitur ad rectos angulos
axi, & coni lateribus applicatur, maiorem
habet proportionem, quād 979 ad 10125.

Sit enim solis quidem centrum ad A, terræ vero
centrum B, & lunæ centrum C, perfecta existente ec-
clipsi, & primum tota in terræ umbram incidente.
producaturque per ABC planum, quod faciet se-
ctiones in sphæris quidem círculos; in cono autem
comprehendente solem & lunam, rectas lineas. fa-
ciat in sphæris maximos círculos DEF GHK LMN.
in umbra vero terræ círculum, in quo feruntur ex-
rema diametri determinantis in luna opacum, &
splendidum, XLN: & in cono rectas lineas DGX
FKN. axis autem sit ABL. manifestum est ABL
axem contingere círculum LMN: propterea quod
umbra terræ sit duarum lunarum, & circumferentia
NLX ab axe ABL bifariam secetur: & adhuc luna
primum in terræ umbram incidat. Itaque iungatur
XN NL BN LX. ergo LN est diameter círculi, in
luna opacum, & splendidum determinantis: & BN
contingit círculum LMN; quod B sit ad nostrum vi-
sum, & EN diameter círculi determinantis in luna
opacum, & splendidum. Quoniam igitur XL LN
quales sunt, duplē erunt ipsius LN. quare XN ip-
sius NL minor est, quād dupla. iungantur LC CN, B
& LC ad O producatur. multo igitur XN minor est, C
quād

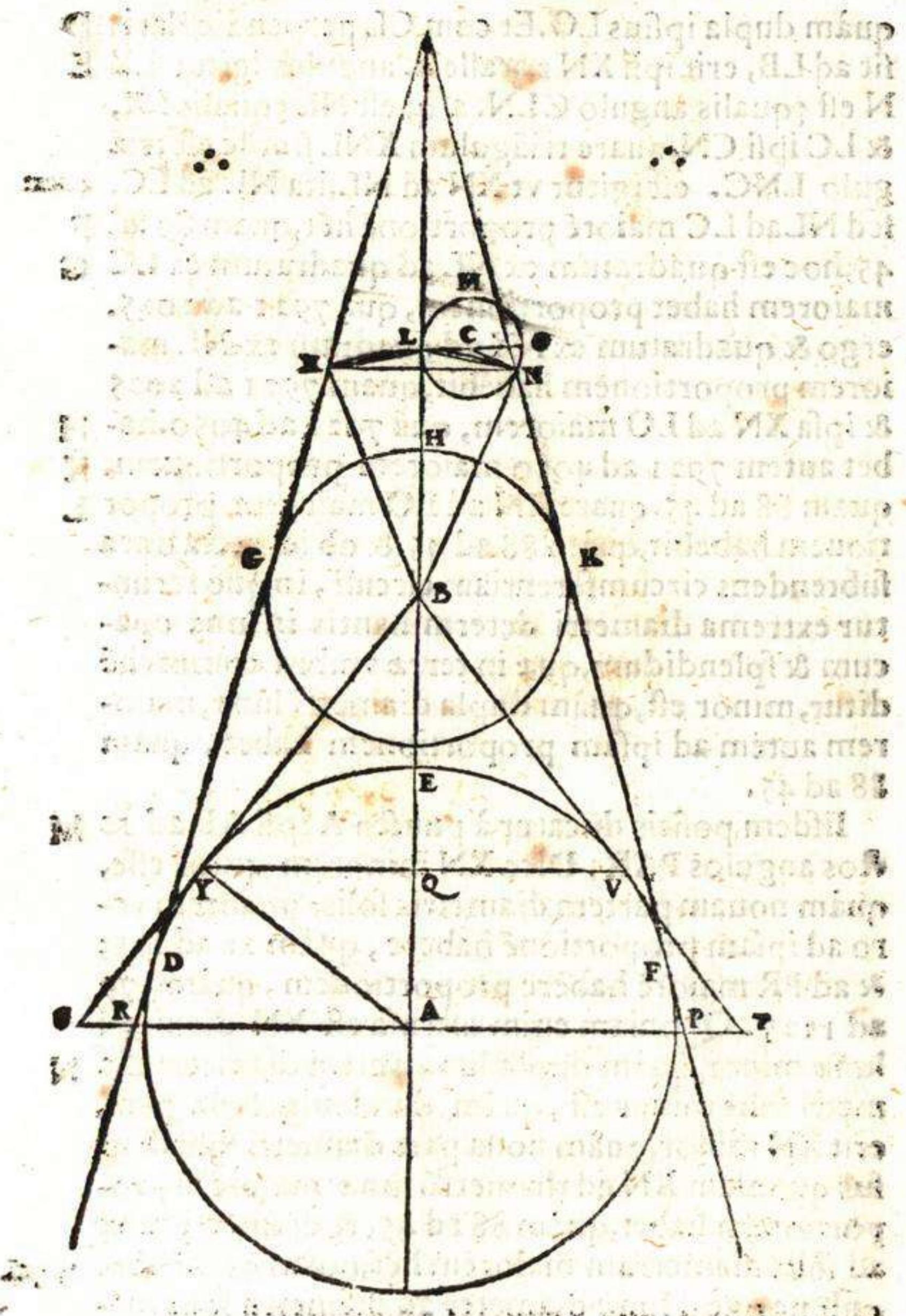
A R I S T. D E M A C X. T E

quām dupla ipsius LO. Et cum CL perpendicularis D sit ad LB, erit ipsi XN parallela, angulus igitur LX E N est equalis angulo CLN. atq; est NL equalis LX, & LC ipsi CN. quare triāgulum XNL simile est triāgulo LNC. est igitur vt XN ad NL, ita NL ad LC. ^{4.sex} sed NL ad LC maiore proportionē hēt, quam 89 ad F 45; hoc est quadratum ex NL ad quadratum ex LC G maiorem habet proportionem, quā 7921 ad 2025. ergo & quadratum ex NX ad quadratū ex NL maiorem proportionem habebit, quam 7921 ad 2025 & ipsa XN ad LO maiorem, quā 7921 ad 4050. habet autem 7921 ad 4050 maiorem proportionem, K quam 88 ad 45. quare XN ad LO maiorem proportionem habebit, quam 88 ad 45. & ob id recta linea subtendens circumferentiam circuli, in quo feruntur extrema diametri determinantis in luna opacum & splendidum, quæ in terræ umbra comprehēditur, minor est, quām dupla diametri lunæ, maiorem autem ad ipsam proportionem habet, quam 88 ad 45.

Iisdem positis ducatur à punto A ipsi AB ad rem M totos angulos PAR. Dico XN minorem quidē esse, quām nouam partem diametris solis; maiorem vero ad ipsam proportionē habere, quam 22 ad 225; & ad PR maiore habere proportionem, quam 379 ad 1125. Quoniam enim ostensa est XN diametri lunæ minor, quām dupla lunæ autem diameter diametri solis minor est, quām duodeuigesima pars, erit XN minor, quām nona pars diametri solis. Rursus quoniam XN ad diametrū lunæ maiorem proportionem habet, quam 88 ad 45, & diameter lunæ ad solis diametrum maiorem hēt, quam 45 ad 900. ^{15.que} quippe quod lunæ diameter ad diametrū solis maiorem

L R I S T. D E M A G N E

iorum habeat proportionem, quām 1 ad 20, & omnia quadragies quinquies sumantur: habebit XN P ad diametrum solis maiorem proportionem, quām 88 ad 900; hoc est quām 22 ad 225. ducantur à puncto B circulū DEF contingentes BYS BVT. & Y V, YA iungantur. erit igitur ut diameter circuli in luna opacum, & splendidum determinantis ad diametrum lunę, ita YY ad solis diametrum, quod idē conus solem, & lunam comprehendat, ad visum nostrum verticem habens. diameter autem circuli determinantis in luna opacum, & splendidum ad diametrum lunę maiorem proportionem habet, quām 89 ad 90. ergo & YV ad diametrum solis maiorem habet, quām 89 ad 90: & QY ad YA habebit maiorem, quām 89 ad 90. Ut autem QY ad YA, ita YA T ad AS, cum parallelæ sint SA YQ. quare & YA ad AS maiorem habet proportionem, quām 89 ad 90. multo igitur YA ad AR maiorem proportionem V habebit, quām 89 ad 90. ostensa est autem & XN ad X diametrum solis maiorem habere proportionem, quām 22 ad 225; & ex equali. ergo XN ad PR multo maiorem proportionem habet, quām numerus productus ex 22, & 89 ad eum, qui ex 90 & 225 producitur. hoc est 1958 ad 20250: & horum dimidia videlicet 979 ad 10125.

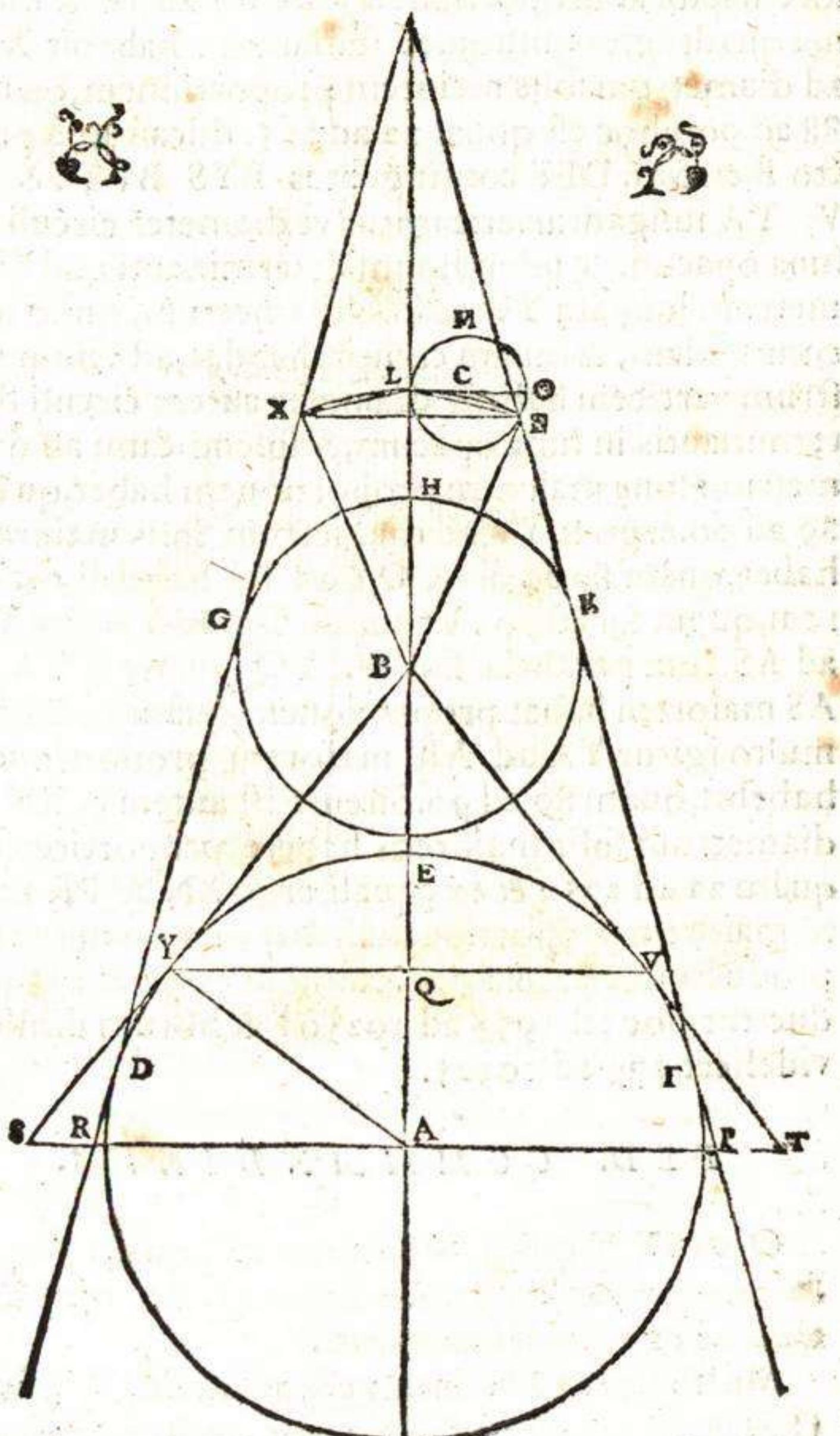
FED. COMMANDINVS.

Quart XN ipsius NL minor est, quām dupla] A
Sunt enim trianguli LZN duo latera XL LN reliquo XN
maiora, ex 20 primi elementorum.

Multo igitur XN minor est, quām dupla ipsius L B
O] Namque LO cū sit lunae diameter, maior est, quām LN

G diamet-

A R I S T. D E M A G N.

diameter circuli, qui in luna opacum, & splendidum determinat.

Et cum CL perpendicularis ad LB] Ex 18 tertij elementorum, quod recta linea BL circulum LMN contingat.

Erit ipsi XN parallela] Ex 28 primi elementorum, est. n. D
BL est ad XN perpendicularis; cum ipsam bifariam fecet. 3. tertij.

Angulus igitur LXN est aequalis angulo CLN] E
Quoniam. n. LO XN parallelae sunt, erit angulus LNX aequalis 29. pri-
angulo CLN. Sed angulus LXN est aequalis angulo LNX, mi.
& angulus CNL ipsi CLN, quod XL LN aequales sint, iteq; 5. pri-
aequales LC CN. ergo & reliquus angulus XLN est aequalis reliquo LCN, & triangulum triangulo simile.

Sed NL ad LC maiorem proportionem habet, F
quam 89 ad 45] Habet enim NL ad lunae diametrum LO
maiorem proportionem, quam 89 ad 90, quod in antecedente
demonstratum est.

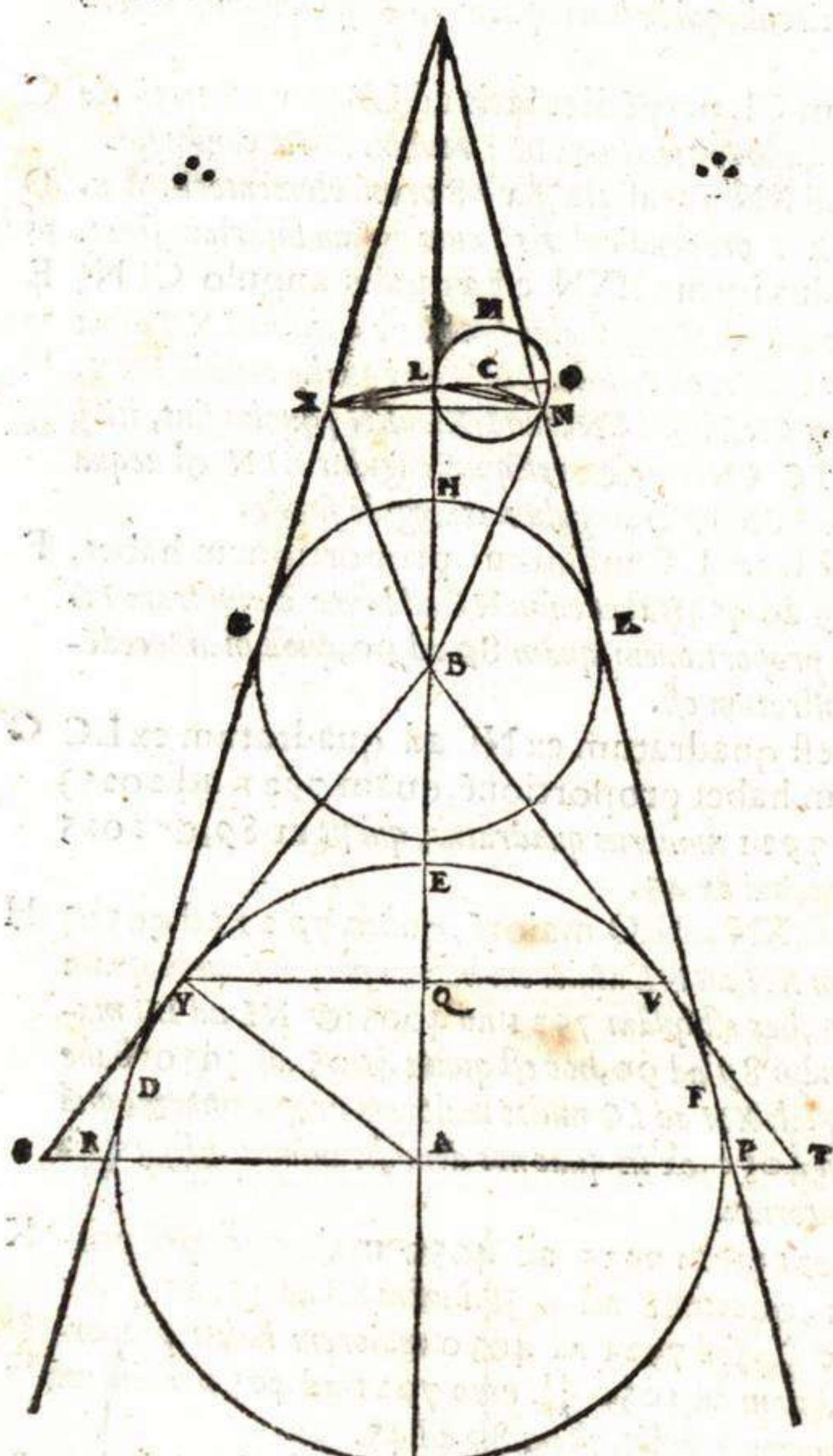
Hoc est quadratum ex NL ad quadratum ex LC G
maiorem habet proportionem, quam 7921 ad 2025]
Est enim 7921 numerus quadratus, qui fit ex 89, & 2025
quadratus, qui ex 45.

Et ipsa XN ad LO maiorem, quam 7921 ad 4050] H
Nam cum XN ad NL maiorem habeat proportionem, quam
89 ad 45, hoc est quam 7921 ad 4005; & NL ad LO ma-
iorem, quam 89 ad 90, hoc est quam 4005 ad 4050: habe-
bit ex aequali XN ad LO multo maiorem proportionem, qua-
7921 ad 4050, ex ijs quae nos demonstrauimus ad 13 quin-
ti elementorum.

Habet autem 7921 ad 4050 maiorem propor- K
tionem, quam 88 ad 45] Est enim 88 ad 45, vt 7921
ad 4050 $\frac{45}{88}$. sed 7921 ad 4050 maiorem habet propor- 8. quin-
tionem, quam ad 4050 $\frac{45}{88}$. ergo 7921 ad 4050 maiorem ti.
proportionem habebit, quam 89 ad 45.

Quare XN ad LO maiorem proportionem habe- L
bit,

A R I S T. D E M A G N.

bit, quam 88 ad 45.] Immo vero longe maiorem ex ante dictis.

Iisdem positis ducatur à punto A ipsi AB ad rectos angulos PAR.] Ita vt secet rectam lineam NKF in punto P, & rectam lineam XGD in R.

Lunæ autem diameter diametri solis, minor est, quam duodeuigesima pars] Ex 9. huius; solis enim diameter maior est, quam duodecimtupla diametri lunæ.

Et diameter lunæ ad solis diametrum maiorem O habet, quam 45 ad 900. quippe quod lunæ diameter ad diametrū solis maiorem habeat proportionē, quam 1 ad 20, & omnia quadragies quinquies sumantur] Ex nona huius. nam cū solis diameter minor sit, quam vigintupla diametri lunæ, habebit diameter lunæ ad solis diametrum maiorem proportionem, quam 1 ad 20, hoc est 45 ad 900, ex 15 quinti.

Habebit XN ad diametrum solis maiorem proportionem, quam 88 ad 900.] Immo vero longe maiore.

Ducatur à punto B circulum DE contingentes Q BYS BVT] Secent autem rectam lineā PAR in punctis S T.

Erit igitur ut diameter circuli in luna opacum & R splendidum determinantis ad diametrum lunæ, ita YV ad solis diametrum, quod idem conus solem & lunam comprehendat, ad visum nostrum verticem habens.] Illud nos hoc lemmate demonstrabimus.

Sit noster visus ad A, solis centrum B, lunæ vero centrum C, quando conus solem & lunam comprehendens ad visum nostrum verticem habeat. erunt ACB puncta in eadem recta linea. Ducatur per AC B planum, quod faciat sectiones, in sphēris quidem circulos maximos DEF, GHK, in cono autem rectas lineas DGA FKA: iunganturque BD, CG, & à punctis D G ad B. A ducantur ad rectos angulos DLF

BIBLIOTECA

DEL

RESERVATORIO DE S. FRANCISCO

A R I S T . D E M A G N I T .

DLF GMK:& DB G

C ad pūcta N O pro
ducantur . Dico vt K
G ad GO, ita esse FD
ad DN.

Quoniam enim recta

linea AGD circulos DE

F GHK contingit: & a

centris B C ad conta-

ctus ducuntur BD, CG,

18. ter- erunt anguli ADB AG
uij.

C recti. quare trianguli

ABD angulus ADB est

aequalis angulo AGC

trianguli ACG: atque est

angulus DAB utriusque

communis . reliquus igitur

DBA est aequalis re-

liquo GCA. Rursus trian-

guli EDL angulus DLB

rectus est aequalis recto

GMC , & angulus DBL

aequalis ipsi GCM. ergo

& reliquus reliquo ae-

qualis , et triangulum

triangulo simile . Ut igitur

MG ad LD , ita GC

4. sexti

ad DB: permutoq; vt MG ad GC, ita LD ad DB. & eo-

rum dupla, vt KG ad GO, ita FD ad DN. est autem GK dia-

meter circuli, qui in luna opacum & splendidum determinat,

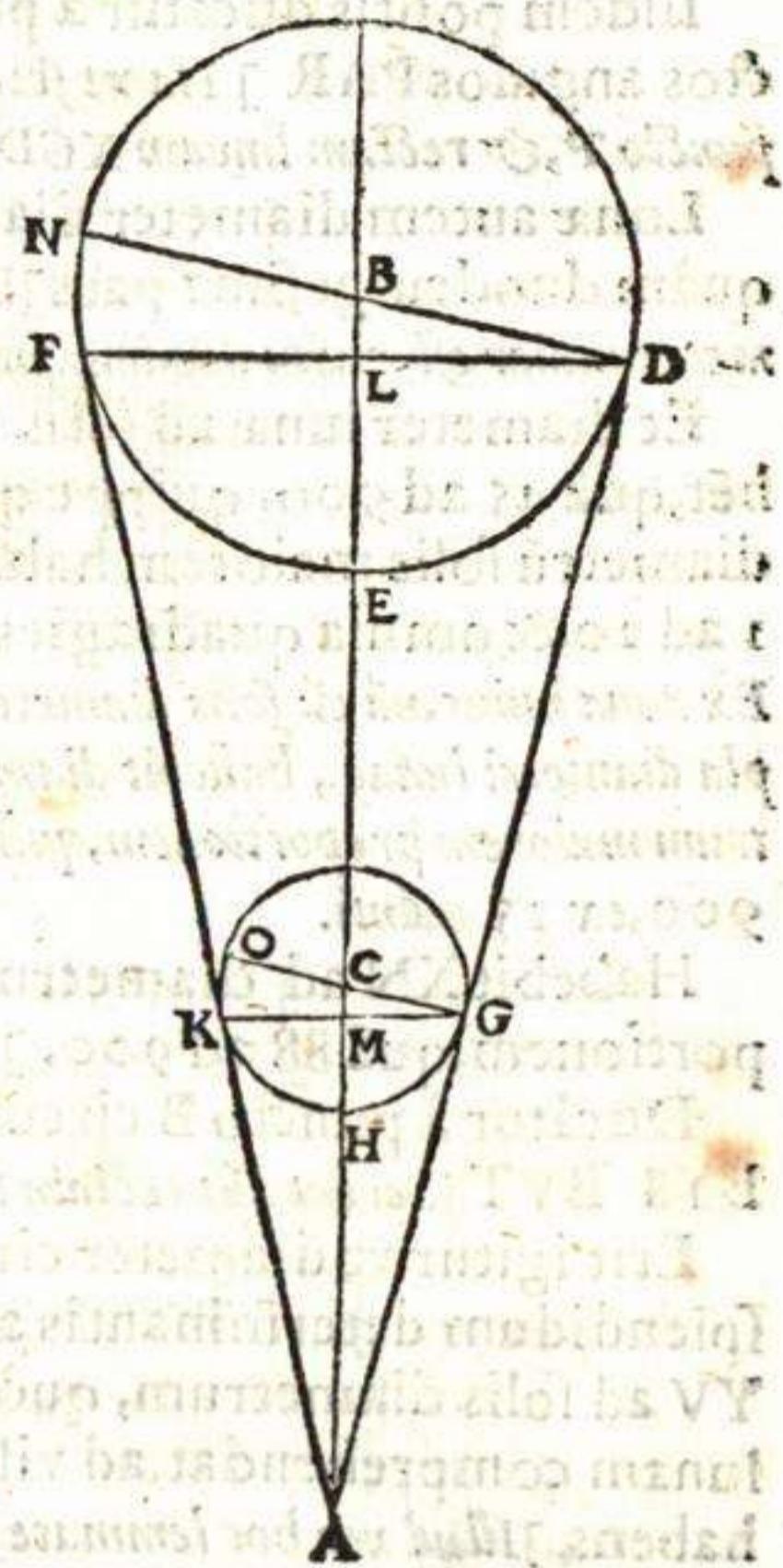
& GO lunae diameter. ergo vt diameter circuli in luna opa-

cum, & splendidum determinantis ad diametrum lunae, ita

FD ad DN. hoc est ad solis diametrum.

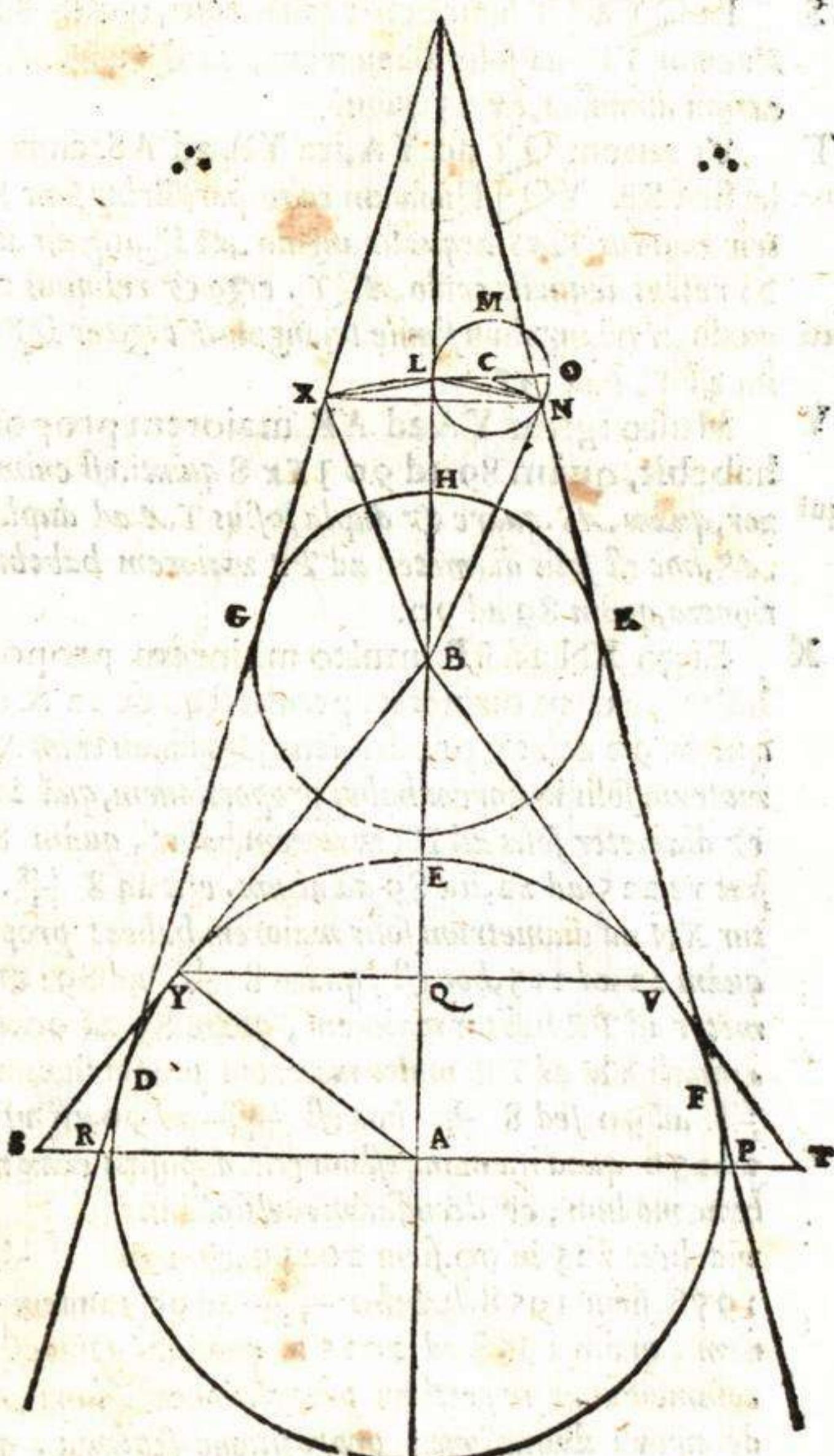
15. quis-

d.

Et

ET DIT. SOL. ET LVNAE. 21

ARTIST. DE MAGNIT.

S Et QY ad YA habebit maiorem, quam 89 ad 90] Ut enim YV ad solis diametrum, ita QY ad YA, cum sint earum dimidiae, ex 15 quinti.

T Ut autem QY ad YA, ita YA ad AS; cum parallelae sint SA YQ] Quoniam enim parallelae sunt SA YQ, erit angulus YAS aequalis angulo AYQ: atque est angulus AYS rectus aequalis recto ALY. ergo & reliquus reliquo equalis, et triangulum simile triangulo. Ut igitur QY ad YA, ita est YA ad AS.

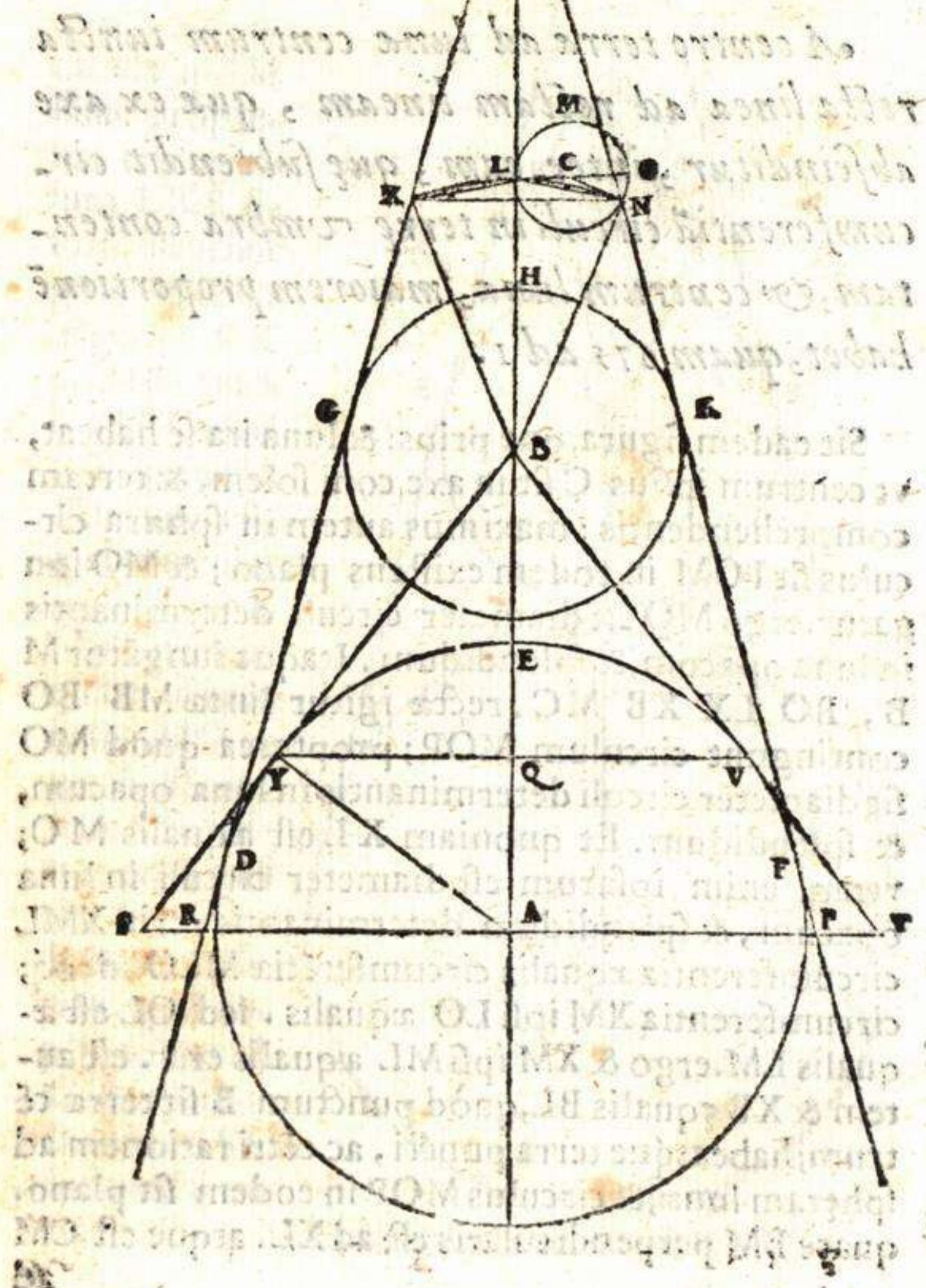
V Multo igitur YA ad AR maiorem proportionem habebit, quam 89 ad 90] Ex 8 quinti. est enim AR minor, quam AS. quare & dupla ipsius YA ad duplam ipsius AR, hoc est solis diameter ad PR maiorem habebit proportionem, quam 89 ad 90.

X Ergo XN ad PR multo maiorem proportionem habet, quam numerus productus ex 22 & 89 ad eum, qui ex 90 & 225 producitur] Quoniam enim XN ad diametrum solis maiorem habet proportionem, quam 22 ad 225. & diameter solis ad PR maiorem habet, quam 89 ad 90, fiat ut 225 ad 22, ita 89 ad alium. erit ad 8 $\frac{158}{22}$. Cum igitur XN ad diametrum solis maiorem habeat proportionem, quam 22 ad 225, hoc est, quam 8 $\frac{158}{225}$ ad 89: & solis diameter ad PR habeat maiorem, quam 89 ad 90; habebit ex aequali XN ad PR multo maiorem proportionem, quam 8 $\frac{158}{225}$ ad 90. sed 8 $\frac{153}{225}$ hoc est $\frac{1958}{225}$ ad 90, est ut 1958 ad 20250. quod ita manifestum erit. dispositis enim numeris in hunc modum, & decussatim multiplicatis videlicet 225 in 90. fient 20250, & 1 in $\frac{1958}{225}$ 20250 1958, fient 1958. habebit $\frac{1958}{225}$ ad 90 eandem proportionem, quam 1958 ad 20250. quod nos demonstrauimus in commentarijs in tertiam propositionem. libri Archimedis de circuli dimensione, propositione septima. quare XN ad PR multo maiorem proportionem habebit, quam numerus

ET DIST. SOL ET LVNÆ.

572 imp. 8291. P. 200, 28. Et dist. sol et luna.

111. 2. O. 111. 2. O. 111.

A R I S T. T D E M A G N T E

merus productus ex 22 & 89, hoc est 1958 ad eū, qui producitur ex 90 & 225, videlicet ad 20250.

P R O P O S I T I O X I I I I .

A centro terræ ad lunæ centrum iuncta recta linea ad rectam lineam, quæ ex axe absinditur, inter eam, quæ subtendit circumferentiā circuli in terre umbra contentam, & centrum lunæ, maiorem proportionē habet, quam 675 ad 1.

Sit eadcm figura, quæ prius: & luna ita se habeat, ut centrum ipsius C sit in axe coni solem, & terram comprehendentis: maximus autem in sphæra circulus sit PQM in eodem existens plano; & MO iungatur. ergo MO est diameter circuli determinantis in luna opacum, & splendidum. Itaque iungatur MB, BO LX XB MC. rectæ igitur lineæ MB BO contingunt circulum MOP; propterea quod MO sit diameter circuli determinantis in luna opacum, & splendidum. Et quoniam XL est æqualis MO; vtraq; enim ipsarum est diameter circuli in luna opacum, & splendidum determinantis: erit XML circumferentia æqualis circumferentiæ MLO. ideoq; circumferentia XM ipsi LO æqualis. sed OL est æqualis LM. ergo & XM ipsi ML æqualis erit. est autem & XB æqualis BL, quod punctum B sit terræ cœtrum; habeatque terra puncti, ac cœtri rationem ad sphæram lunæ; & circulus MOP in eodem sit plano. quare BM perpendicularis est ad XL. atque est CM

Ex 1.
A
B
C
posi-
tione.

D E

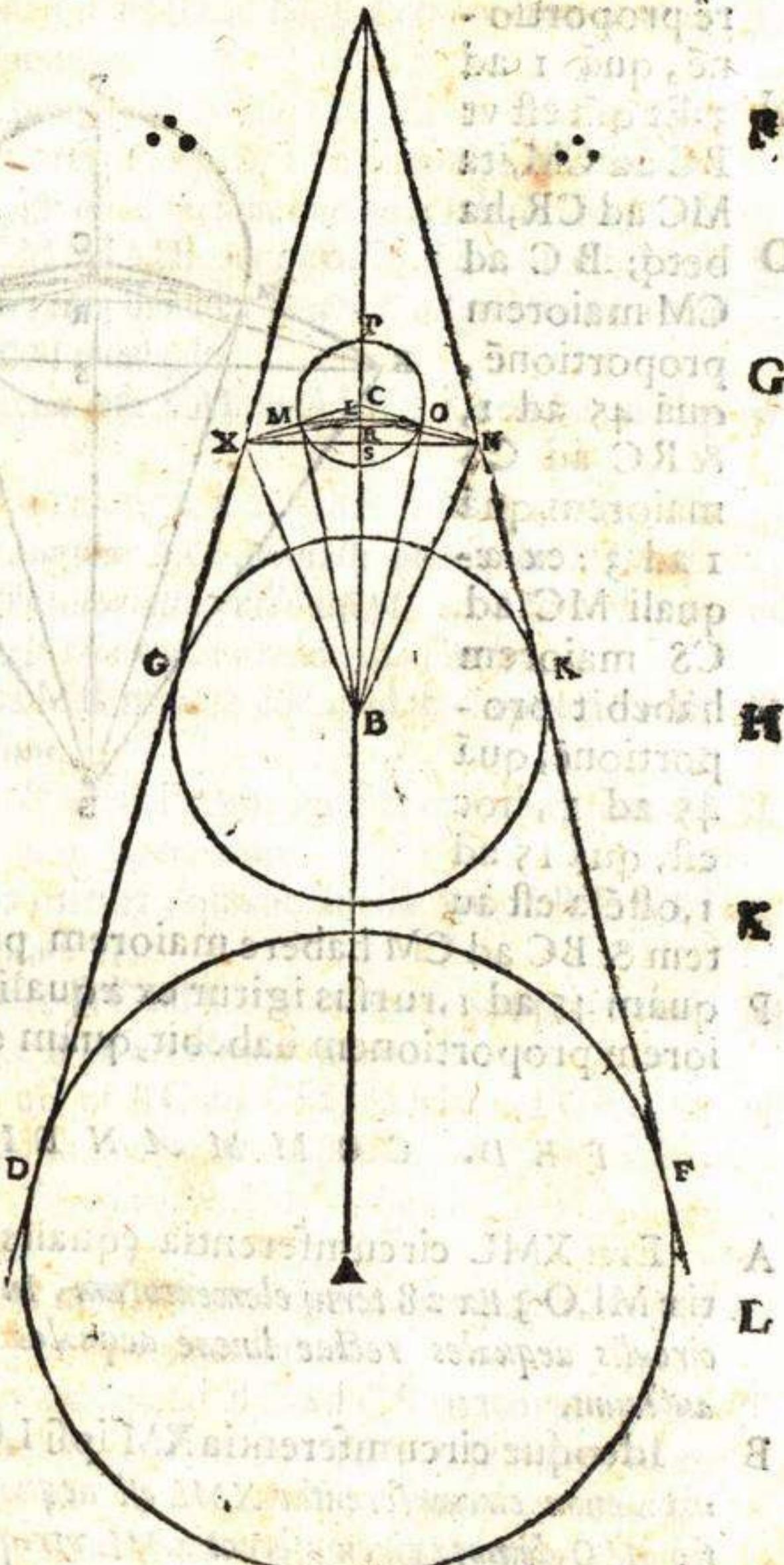
ad

W

" E T DIST. SOL. ET LVNAE. 30

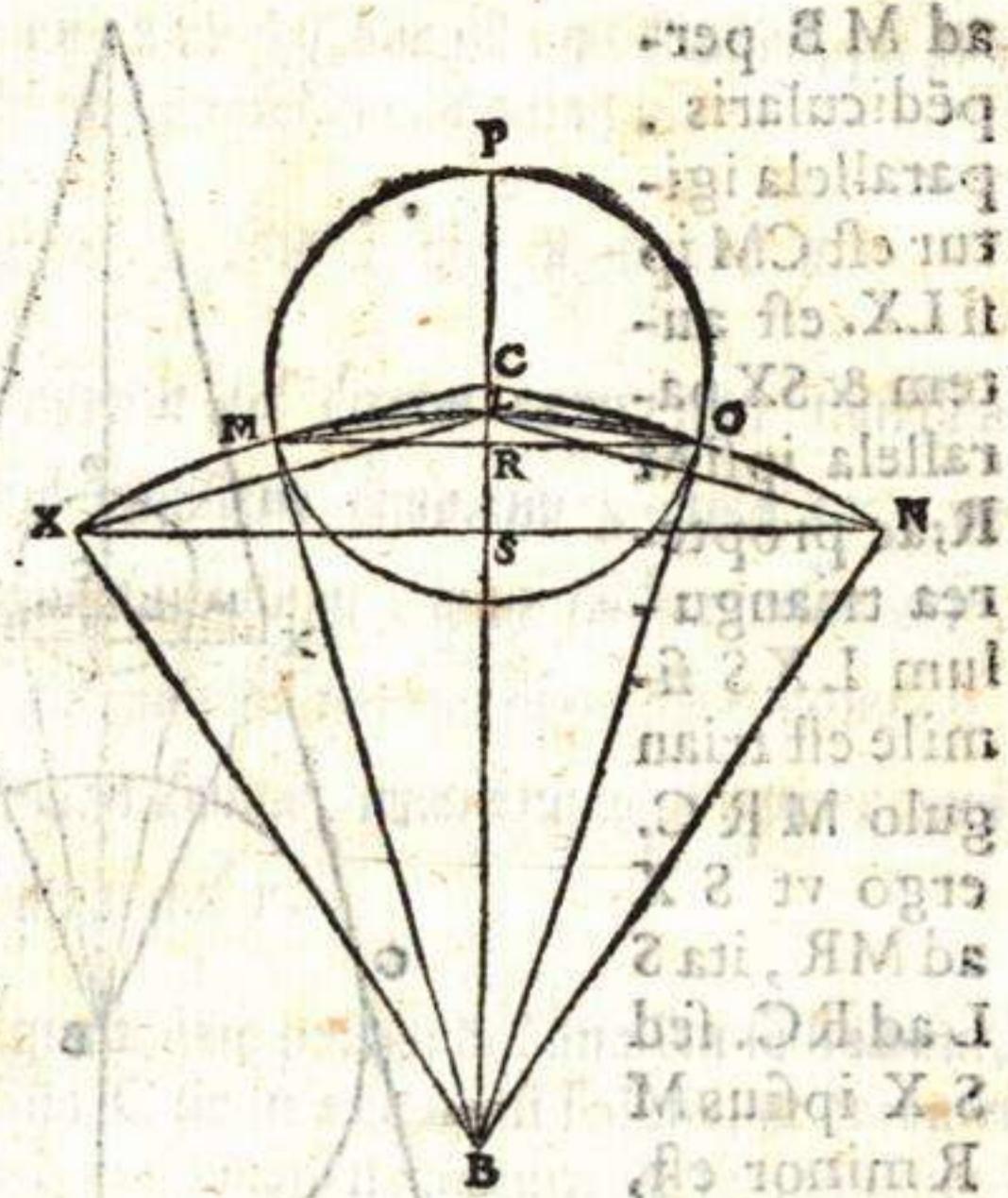
ad MB perpendicularis .
parallelia igitur est CM ipsi LX. est autem & SX parallela ipsi M R; ac propterea triangu- lum LXS simile est triangulo MRC.
ergo ut SX ad MR , ita SL ad RC. sed
SX ipsius MR minor est,
quam dupla;
quoniā & X N est minor,
quam dupla ipsius MO. er-
go & SL ipsius CR mi-
nor erit, quā
dupla : &
R multo mi-
nor, quā du-
pla ipsius R C. ex quibus
sequitur SC ipsius CR mi-
norē esse, quā triplā. habebit igitur RC ad CS maiorem

H 2 rem

A R V I S T A D E M A G N.

N 3. Et qm est vt
BC ad CM, ita
MC ad CR, ha
O betq; BC ad
CM maiorem
C proportionē,
quā 45 ad 1,
& RC ad CS
maiorem, quā
1 ad 3 : ex æ-
quali MC ad
CS maiorem
M habebit pro-
portionē, quā
45 ad 3, hoc
est, quā 15 ad
X 1. ostēsa est au-
tem & BC ad C
P quam 45 ad 1.
iorem proporti-

F E D. C O M M A N D I N V S.

A Erit XML circumferentia equalis circumferentia MLO] Ex 28 tertij elementorum . In aequalibus enim circulis aequales rectae lineae aequales circumferentias auferunt.

B Ideoque circumferentia XM ipsi LO aequalis] Quo
niam enim circumferentia XML est aequalis circumferen-
tiae MLO, dempta circumferentia ML utriusque communius erit
reliqua XM reliquae LO aequalis.

E&R

Est autem & XB æqualis BL] A centro enim B ad circumferentiam ducuntur.

Quare BM perpendicularis est ad XL] Ex 3 tertij elementorum, nam recta linea BM ex centro ducta circumferentiam XML, & ob id rectam lineam XL bifariam secat.

Atque est CM ad MB perpendicularis] Ex 18 tertij. ducta est enim recta linea ex centro C ad punctum, in quo BM circulum POM contingit.

Parallela igitur est CM ipsi LX] Ex 28 primi elementorum.

Ac propterea triangulum LXS simile triangulo MRC] Namque angulus LXS æqualis est angulo CRM, & 29. pri angulus LSX rectus æqualis recto CRM. ergo & reliquus reliquo æqualis, & triangulum triangulo simile.

Sed SX ipsius MR minor est, quam dupla] Ex 15 quinti elementorum.

Quoniam & XN est minor, quam dupla ipsius M O] Ex demonstratis in antecedente.

Et SR multo minor, quam dupla ipsius RC] Est enim RS minor, quam SL.

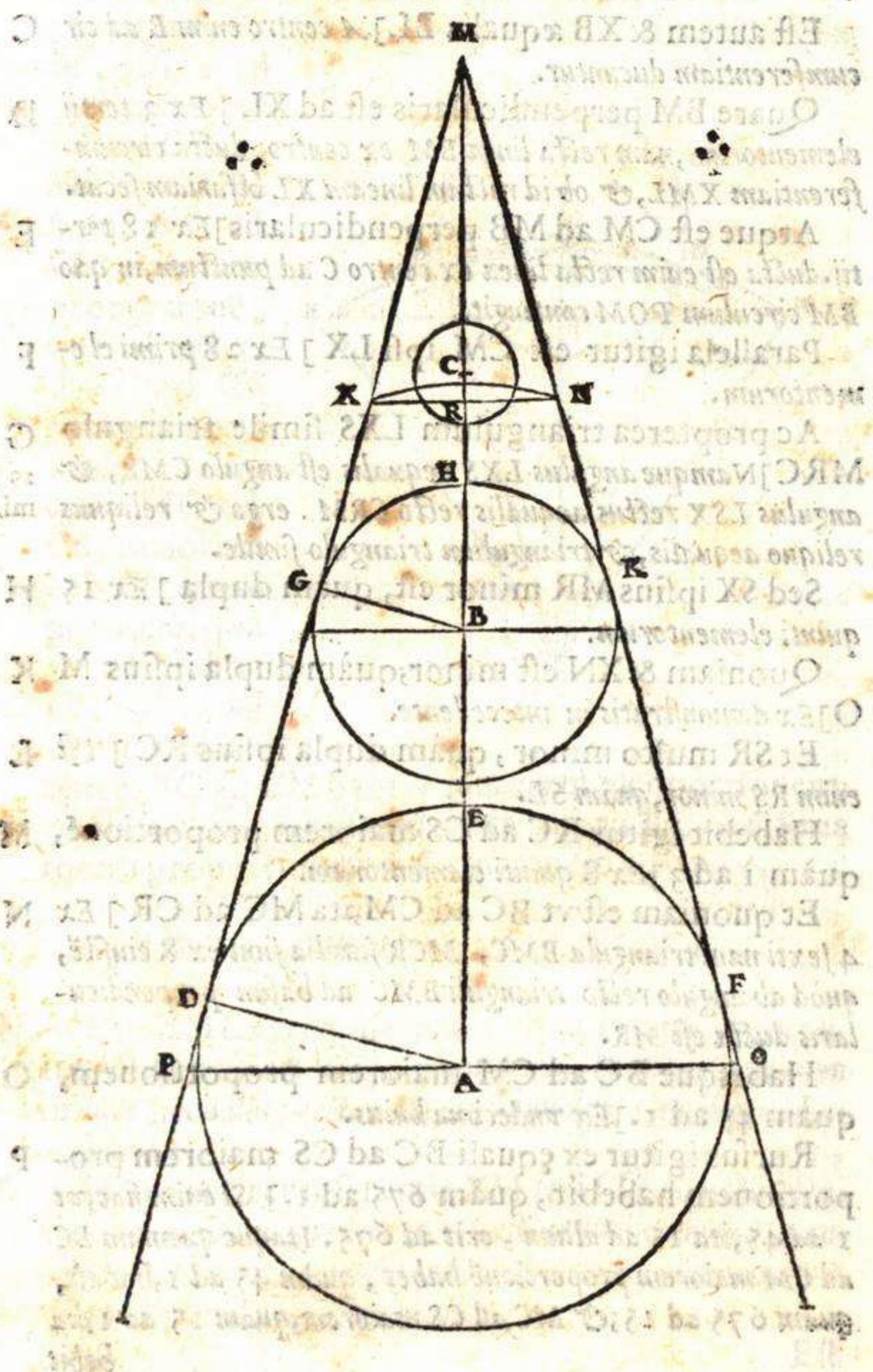
Habebit igitur RC ad CS maiorem proportionem, quam 1 ad 3] Ex 8 quinti elementorum.

Et quoniam est ut BC ad CM, ita MC ad CR] Ex 4 sexti nam triangula BMC, MCR similia sunt ex 8 eiusdem, quod ab angulo recto trianguli BMC ad basim perpendicularis ducta est MR.

Habetque BC ad CM maiorem proportionem, quam 45 ad 1.] Ex undecima huius.

Rursus igitur ex equali BC ad CS maiorem proportionem habebit, quam 675 ad 1.] Si enim fiat, ut 1 ad 45, ita 15 ad alium, erit ad 675. Itaque quoniam BC ad CM maiorem proportionem habet, quam 45 ad 1, hoc est, quam 675 ad 15; & MC ad CS maiorem, quam 15 ad 1, habebit

A R I S T O D E M A G N.

bebit ex aequali BC ad CS maiorem proportionem, quam
675 ad 1.

PROPOSITIO XV.

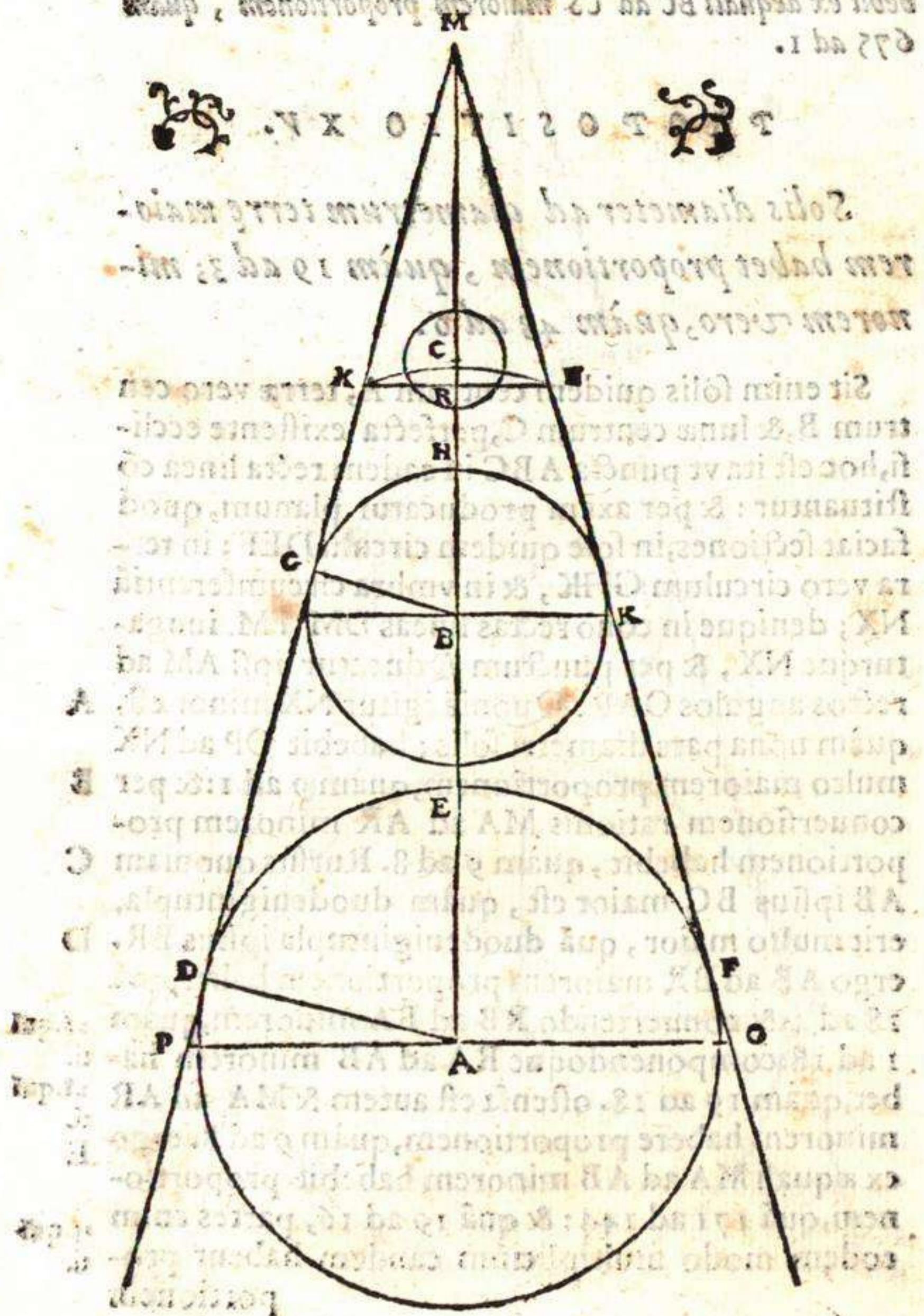
Solis diameter ad diametrum terre maiorem habet proportionem, quam 19 ad 3; minorem vero, quam 43 ad 6.

Sit enim solis quidem centrum A, terræ vero centrum B, & lunæ centrum C, perfecta existente ecclisi, hoc est ita ut puncta ABC in eadem recta linea constituantur: & per axem producatur planum, quod faciat sectiones, in sole quidem circulum DEF; in terra vero circulum GHK, & in umbra circumferentiâ NX; denique in cono rectas lineas DM FM. iungaturque NX, & per punctum A ducatur ipsi AM ad rectos angulos OAP. Quoniā igitur NX minor est, A quam nona pars diametri solis; habebit OP ad NX multo maiorem proportionem, quam 9 ad 1: & per B conuersionem rationis MA ad AR minorem proportionem habebit, quam 9 ad 8. Rursus quoniam C AB ipsius BC maior est, quam duodeuigintupla, erit multo maior, quam duodeuigintupla ipsius BR. Ergo AB ad BR maiorem proportionem habet, quam 18 ad 1: & conuertendo RB ad BA minorem, quam 1 ad 18: componendoque RA ad AB minorem habet, quam 19 ad 18. ostensa est autem & MA ad AR minorem habere proportionem, quam 9 ad 8. ergo E ex æquali MA ad AB minorem habebit proportionem, quam 171 ad 144: & quam 19 ad 16, partes enim eodem modo multiplicium eandem habent proportionem.

CHARISI DE MAGNIT

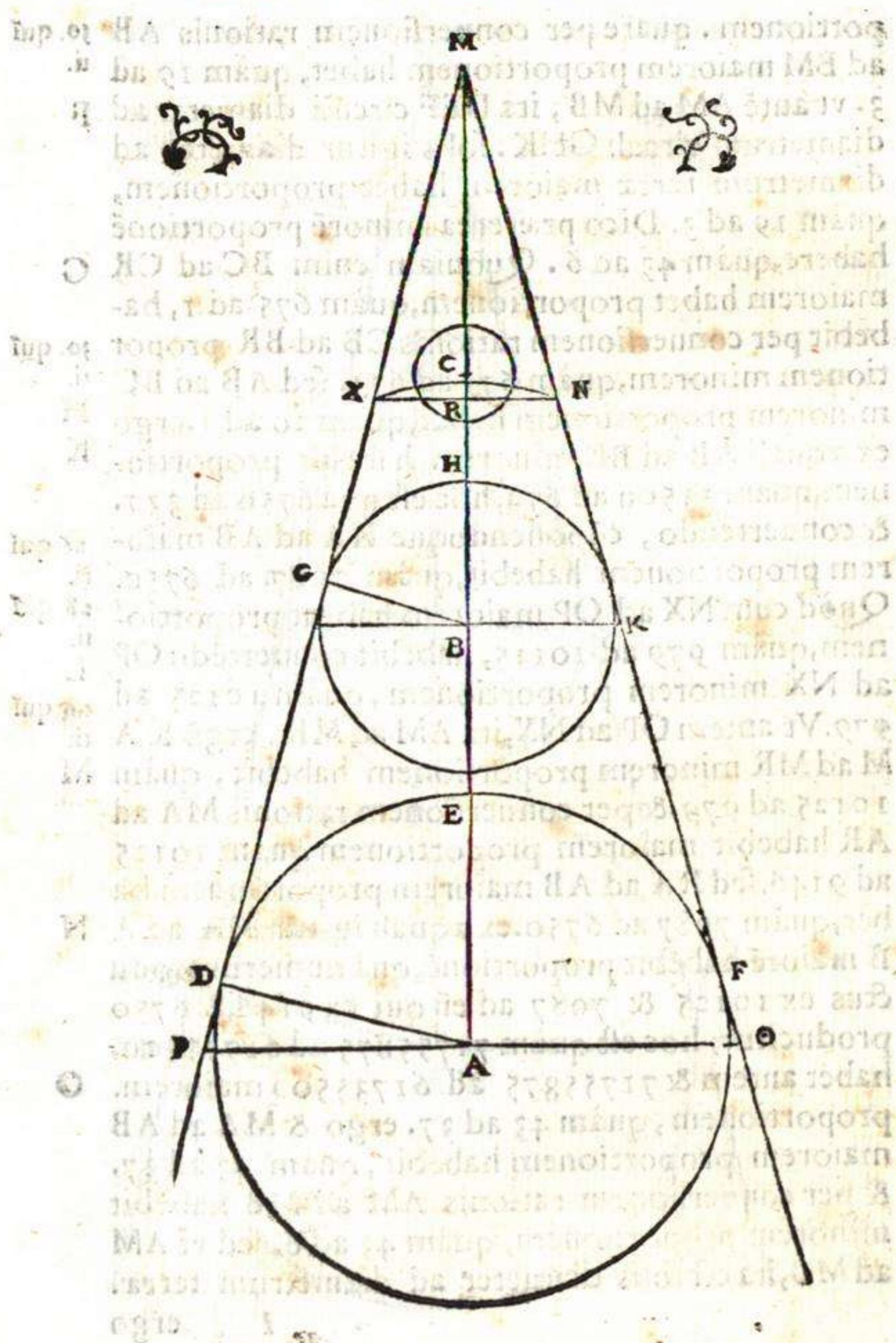
perpeti et aeterni BC an 20 in Cenitio de laudatione
1. ha 226.

portionem. quare per conuersionem rationis AB ^{30. qui}
ad BM maiorem proportionem habet, quam 19 ad ^{ti.}
3. vt autē AM ad MB, ita DEF circuli diameter ad ^G
diametrum circuli GHK. solis igitur diameter ad ^G
diametrum terræ maiorem habet proportionem,
quam 19 ad 3. Dico præterea minorē proportionē
habere, quam 43 ad 6. Quoniam enim BC ad CR ^G
maiorem habet proportionem, quam 675 ad 1, ha-
bebit per conuersionem rationis CB ad BR propor- ^{30. qui}
tionem minorem, quam 675 ad 674. sed AB ad BC ^{ti.}
minorem proportionem habet, quam 20 ad 1. ergo ^H
ex æquali AB ad BR minorem habebit propor- ^K
tionem, quam 13500 ad 674, hoc est quā 6750 ad 337.
& conuertendo, cōponendoque RA ad AB maio- ^{26. qui}
rem proportionem habebit, quam 7087 ad 6750. ^{ti.}
Quod cuī NX ad OP maiorem habeat propor- ^{28 qui}
tionem, quam 979 ad 10125, habebit conuertēdo OP ^{ti.}
ad NX minorem proportionem, quam 10125 ad ^L
979. Vt autem OP ad NX, ita AM ad MR. ergo & A ^{26. qui}
M ad MR minorem proportionem habebit, quam ^M
10125 ad 979. & per conuersionem rationis MA ad ^N
AR habebit maiorem proportionem quam 10125
ad 9146. sed RA ad AB maiorem proportionem ha-
bet, quam 7087 ad 6750. ex æquali igitur MA ad A ^N
B maiorē habebit proportionē, quā numerusproduc-
tus ex 10125 & 7087 ad eū qui ex 9146, & 6750
producitur; hoc est quam 71755875 ad 61735500.
habet autem & 71755875 ad 61735500 maiorem. ^O
proportionem, quam 43 ad 37. ergo & MA ad AB
maiorem proportionem habebit, quam 43 ad 37.
& per conuersionem rationis AM ad MB habebit
minorem proportionem, quam 43 ad 6. sed vt AM
ad MB, ita est solis diameter ad diametrum terræ.

I ergo

ARIST. DE MAGNIT.

ergo diameter solis ad terræ diametrum minorem proportionem habebit, quām 43 ad 6. ostensa est autem & maiorem habere proportionē, quā 19 ad 3.

F E D. C O M M A N D I N V S.

Quoniam igitur NX miuor est, quām nona pars A diametri solis, habebit OP ad NX multo maiorem proportionem, quām 9 ad 1.] Ex 12 huius. ex quo se-
quitur ex 8 quinti NX ad diametrum solis minorem habere proportionum quām 1 ad 9. quare conuertendo ex 26 quin-
ti diameter solis ad NX maiorem habet proportionem, quā
9 ad 1. Et OP quae maior est, quām solis diameter, ad NX multo maiorem proportionem habet, quam 9 ad 1. sed vt A
O ad RN, hoc est vt earum duplē OP ad NX, ita erit AM ad MR obsimilitudinem triangulorum AMO RMN. ergo Et
AM ad MR multo maiorem proportionem habebit, quām 9
ad 1.

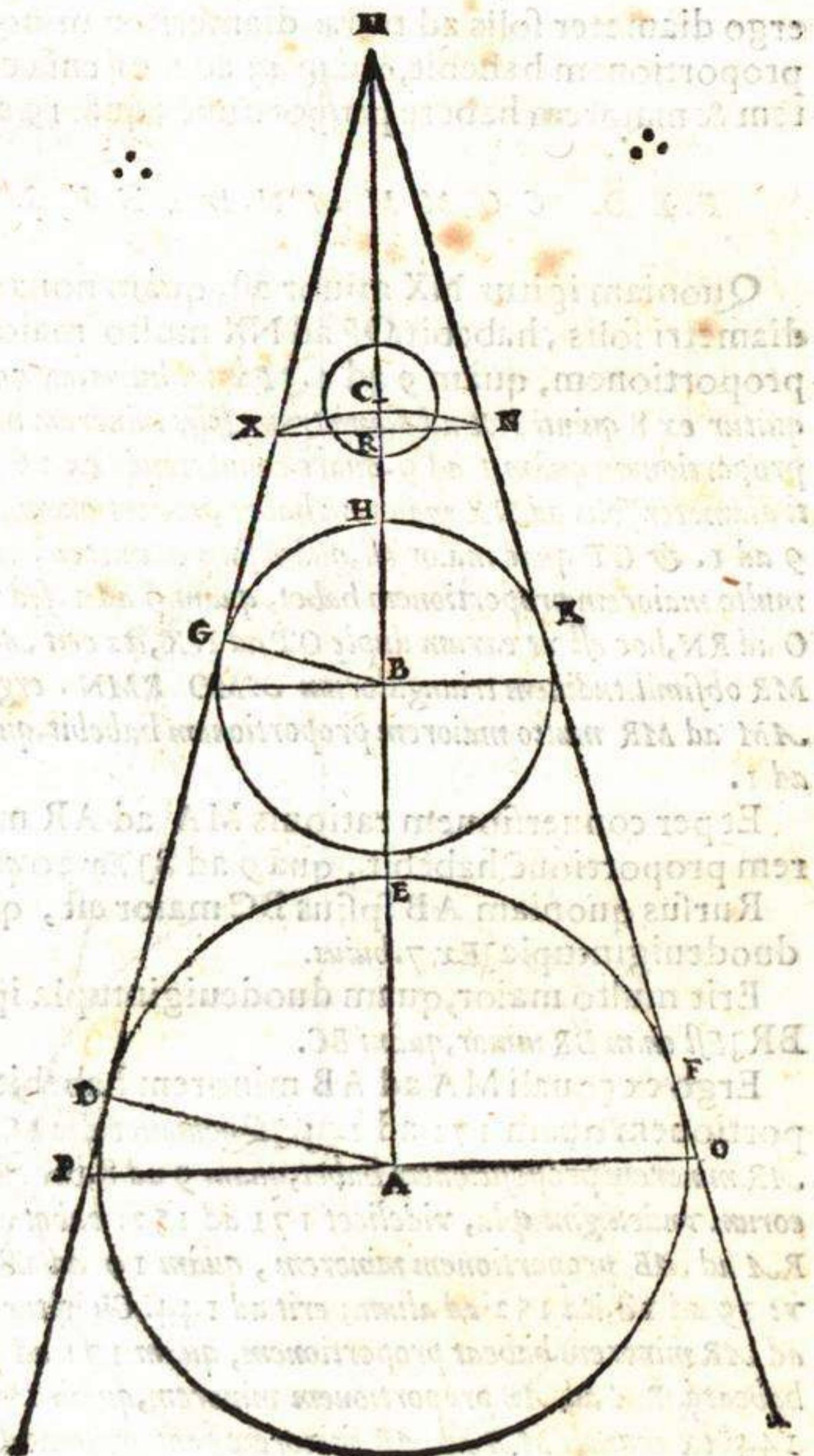
Et per conuersionem rationis MA ad AR mino- B
rem proportionē habebit, quām 9 ad 8] Ex 30 quinti.

Rursus quoniam AB ipsius BC maior est, quām C
duodeuigintupla] Ex 7. huius.

Erit multo maior, quam duodeuigintupla ipsius D
BR] Est enim BR minor, quām BC.

Ergo ex æquali MA ad AB minorem habebit pro E
portionem quām 171 ad 144.] Quoniam enim MA ad
AR minorem propositionem habet, quām 9 ad 8, hoc est, quā
eorum vndeuigintupla, videlicet 171 ad 152: habet autem
RA ad AB proportionem minorem, quām 19 ad 18. fiat
vt 19 ad 18, ita 152 ad alium; erit ad 144. Cum igitur MA
ad AR minorem habeat proportionem, quām 171 ad 152;
habeatq; RA ad AB proportionem minorem, quām 152 ad
144: ex æquali MA ad AB minorem proportionem habe-
bit,

A R I S T. D E M A G N.

bit, quām 171 ad 144; hoc est quām 19 ad 16.

Vt autem AM ad MB, ita DEF circuli diameter F
ad diametrum circuli GHK.] Iungantur AD BG. erit
trianguli MDA angulus ADM recto aequalis recto BGM
trianguli MGB. Sed angulus DMA est communis utriusque.
ergo & reliquo reliquo aequalis, & triangulum triangulo
simile: Vt igitur AM ad MB, ita AD ad BG, & ita earum
duplae, videlicet diameter circuli DEF ad circuli GHK
diametrum.

Quoniam enim BC ad CR maiorem habet pro-
portionem, quām 675 ad 1.] Ex 13 huius.

Sed AB ad BC minorem proportionem habet,
quām 20 ad 1] Ex 7 huius.

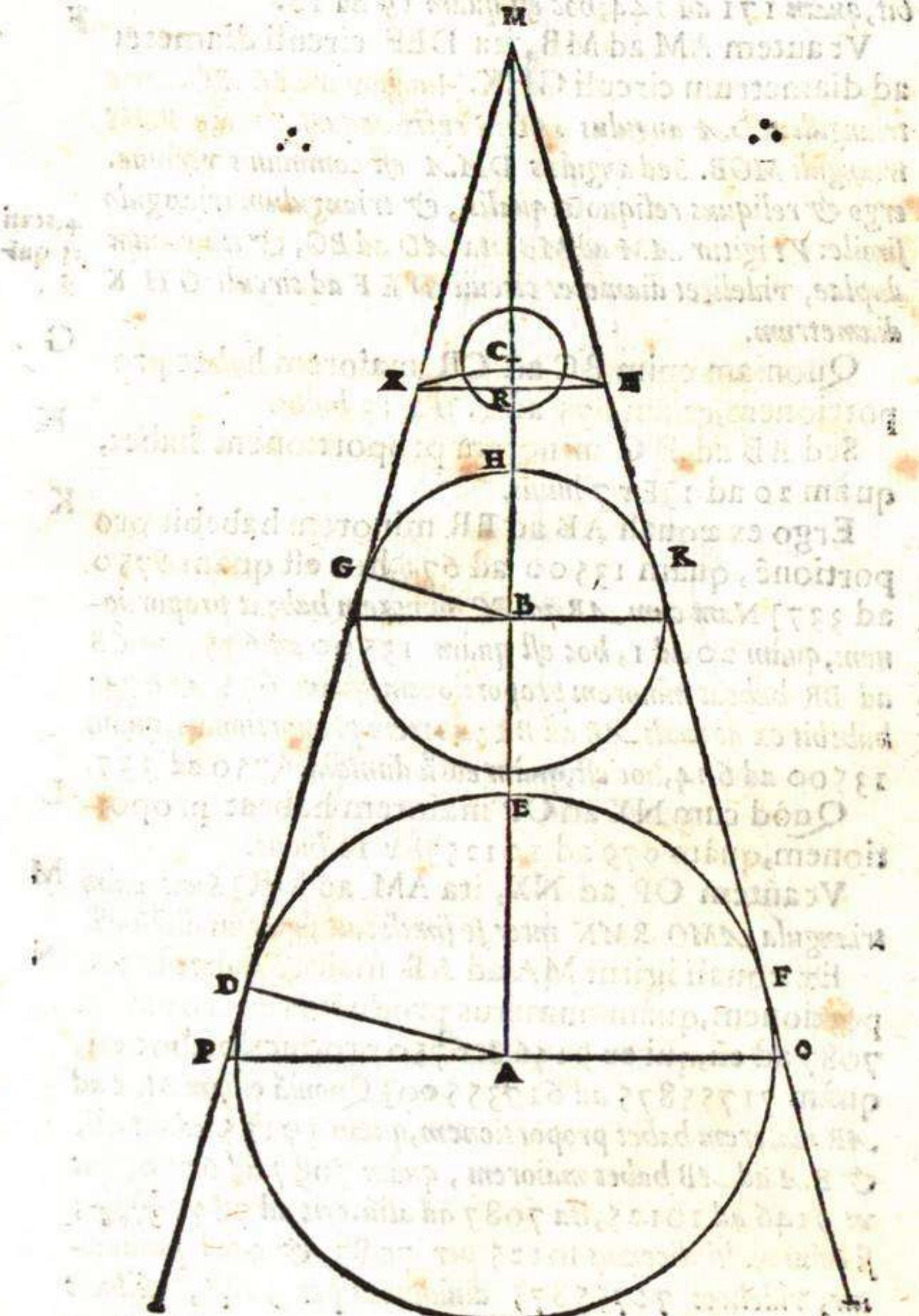
Ergo ex æquali AB ad BR minorem habebit pro-
portionē, quām 13500 ad 674, hoc est quām 6750
ad 337] Nam cum AB ad BC minorem habeat propor-
tionem, quām 20 ad 1, hoc est quām 13500 ad 675, & CB
ad BR habeat minorem proportionem, quām 675 ad 674;
habebit ex æquali AB ad BR minorem proportionem, quām
13500 ad 674, hoc est, quām eorū dimidia 6750 ad 337.

Quòd cum NX ad OP maiorem habeat propor-
tionem, quām 979 ad 10125] Ex 12 huius.

Vt autem OP ad NX, ita AM ad MR] Sunt enim M
triangula AMO RMN inter se similia, ut superius dixi est.

Ex æquali igitur MA ad AB maiorē habebit pro-
portionem, quām numerus productus ex 10125 &
7087 ad eū, qui ex 9146 & 6750 producitur, hoc est,
quām 71755875 ad 61735500] Quoniam enim MA ad
AR maiorem habet proportionem, quām 10125 ad 9146,
& RA ad AB habet maiorem, quām 7087 ad 6750, fiat
vt 9146 ad 10125, ita 7087 ad aliū. erit ad $7845 \frac{5505}{9146}$;
si enim multiplicemus 10125 per 7087, & quod produci-
tur, videlicet 71755875 dividamus per 9146, exibunt
7845

A R I S T. D E M A G N.

$7845 \frac{55}{9146}$. Itaque cum MA ad AR , maiorem habeat proportionem, quam 10125 ad 9146 , hoc est quam $7845 \frac{3505}{9146}$ ad 7085 ; & RA ad AB habeat maiorem, quam 7087 ad 6750 : habebit ex aequali MA ad AB maiorem proportionem, quam $7845 \frac{5505}{9146}$ ad 6750 . Sed $7845 \frac{5505}{9146}$ hoc est $\frac{71755875}{9146}$ ad 6750 est ut 71755875 ad 61735500 . quod quidem numeris decussatim multiplicatis perspicuum erit, ex 61735500 ijs, quæ nos demonstrauimus in commen-
 $\frac{71755875}{9146} \frac{6750}{1}$ tarijs in tertiam propositionem libri Archimedis de circuli dimensione, propositione septima, ut proxime diximus. ergo MA ad AB maiorem habet proportionem, quam numerus productus ex 10125 et 7087 ad eum, qui ex 9146 & 6750 producitur.

Habet autem & 71755875 ad 61735500 maiorem proportionem, quam 43 ad 37 .] Si enim fiat ut O 43 ad 37 , ita 71755875 ad aliū. erit ad 61743427 qui maior est, quam 61735500 . ergo 71755875 ad 61735500 maiorem habebit proportionem, quam ad 61743427 , hoc est, quam 43 ad 37 .

PROPOSITIO. XVII.

Sol ad terram maiorem quidem proportionem habet, quam 6859 ad 27 , minorem vero, quam 79507 ad 216 .

A

B

Sit enim solis quidem diameter A, terræ vero diameter

A R I S T . D E M A G N I T .

A

B

* meter B. demonstratum iam est , vt solis sphæra ad terræ sphæram, ita esse cubum , qui fit ex diametro solis ad cubum, qui ex diametro terræ, quemadmodum & in luna. ergo vt cubus ex A ad cubum ex B, ita sol est ad terram . cubus autem ex A ad cubum ex B maiorem proportionem habet, quam 6859 ad 27; minorem vero , quam 79507 ad 216; etenim A ad B maiorem habet proportionem, quam 19 ad 3, minorem vero, quam 43 ad 6. Quare & sol ad terrā maiore proportionem habebit, quam 6859 ad 27; minorem vero, quam 79507 ad 216.

F E D . C O M M A N D I N Y S .

* Demonstratum iam est , vt solis sphæra ad terræ sphæram, ita esse cubum, qui fit ex diametro solis ad cubum, qui ex diametro terræ, quemadmodum & in luna] In decima enim propositione huius demonstratum est vt cubus qui fit ex diametro solis ad cubum qui ex diametro lunæ, ita esse sphæram solis ad lunæ sphæram. quod similiter in terra demonstrabitur.

P R O P O S I T I O X V I I .

Diameter terræ ad diametrum lunæ in maiori quidem est proportione , quam 108 ad 43.

43, in minori vero, quam 60 ad 19.

Sit solis qnidem diameter A, lunæ diameter B, A
terræ vero C. Et quoniam A ad C minorem propor-
tionem habet, quam 43 ad 6, habebit conuertendo B

Cad A maiorem proportionem, quam 6 ad 43. sed
A ad B maiorem proportionem habet, quam 18 ad
1. ergo ex æquali C ad B maiorem habebit propor-
tionem, quam 108 ad 43. Rursus quoniam A ad C
maiorem proportionem habet, quam 19 ad 3, con-
uertendo C ad A minorem habebit, quam 3 ad 19.
habet autem A ad B minorem proportionem, quā
20 ad 1. ex æquali igitur C ad B minorem propor-
tione habebit, quam 60 ad 19.

F E D. C O M M A N D I N V S.

Et quoniam A ad C minorem proportionem ha-
bet, quam 43 ad 6] Ex 14 huins.

Sed A ad B maiorem proportionem habet, quā
18 ad 1] Ex 9. huins.

Ergo ex æquali C ad B maiorem proportionem,
habebit, quam 108 ad 43] Quoniam enim C ad A maio-
rem habet proportionem quam 6 ad 43: & A ad B maiore,
quam 18 ad 1, fiat ut 18 ad 1, ita 43 ad alium. erit ad 2 $\frac{7}{18}$
cum igitur C ad A maiorem proportionem habeat, quam 6
ad 43, & A ad B maiore, quā 43 ad 2 $\frac{7}{18}$, habebit ex æqua-

K li

ARIST. DEMAGN.

li A ad B maiorem proportionem quam 6 ad 2 $\frac{7}{18}$ hoc est, quam 108 ad 43, quod numeris decussatim multiplicatis manifeste constat, ex ijs, quae superius dicta sunt.

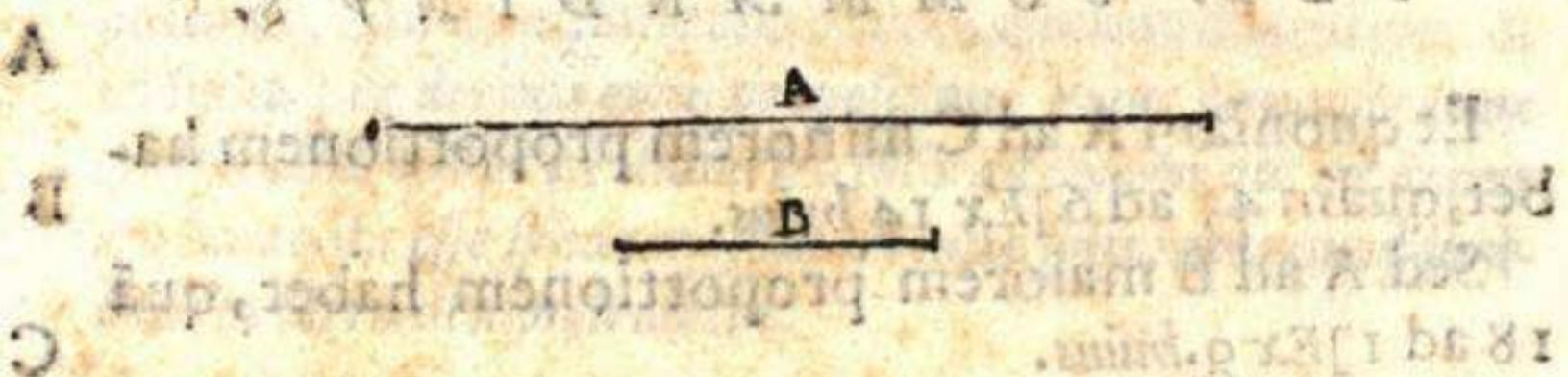
D Rursus quoniam A ad C maiorem proportionem habet, quam 19 ad 3] Ex 14 huius.

E Habet autem A ad B minorem proportionem, quam 20 ad 1] Ex 9. huius.

F Ex aequali igitur C ad B minorem proportionem habebit, quam 60 ad 19] Fiat vt 20 ad 1, ita 19 ad alium. erit ad $\frac{19}{20}$. quare cum C ad A miuorem proportionem habeat, quam 3 ad 19, & A ad B minorem, quam 19 ad $\frac{19}{20}$, ex aequali C ad B minorem habebit proportionem, quam 3 ad $\frac{19}{20}$ hoc est, quam 60 ad 19. $\frac{3}{1} - \frac{19}{20}$.

P R O P O S I T I O . X V I I I .

Terra ad lunam in maiori quidem est proportione, quam 1259712 ad 79507, in minore vero, quam 216000 ad 6859.

Sit enim terræ diameter A, lunæ vero B. quare A ad B maiorem quidem proportionem habet, quam 108 ad 43, minorem vero, quam 60 ad 19. ergo & qui fit ex A cubus ad cubum qui ex B maiorem proportionem habet, quam 1259712 ad 79507, minore vero

E T D I S T . S O L . E T L V N A E . 38

Vero, quām 216000 ad 6859. Sed vt cubus ex A ad
cubum ex B , ita est terra ad lunā. terra igitur ad lu-
nam maiorem quidem proportionem habet, quām
1259712 ad 795071 minorem vero, quām 216000
ad 6859.

F I N I S .

P I S A V R I .

Apud Camillum Francischinum.

M D L X X I I .

BIBLIOTeca

DE

OBSERVATORIO DE L.

BRASIL

38 . ЗАКУЛІСЬ ТЕАТРУ

Із Азії він приїхав з п'ятьма
днями після виходу зі Львова. Він
зупинився у Кракові, а потім
з'їхав до Варшави, де відвідав
друзів та сім'ю. Потім він
зупинився у Гданську, а потім
з'їхав до Вільнюса.

21.11.9

ІІІ. 21.11.9

ІІІ. 21.11.9

BIBLIOTECA
DEL
OBERVATORIO DE S. JUANES

Observ
B

Núm.

This image shows a vertical strip of a textured, reddish-brown material, likely leather or cloth, held vertically against a dark background. The material has a visible grain and some minor wear, particularly along the edges. It appears to be a piece of clothing or an item of personal belongings.

This image shows a vertical strip of dark brown, textured material, likely leather or a heavy cloth. The surface has a mottled appearance with various shades of brown, tan, and reddish-brown, suggesting age and wear. There are some lighter, yellowish-green spots and small white areas, possibly from mold or damage. The texture appears rough and uneven.

The image shows the front cover of an antique book. The cover is made of a dark brown, textured material, possibly leather or cloth. At the top center, there is a small, rectangular gold-colored plaque with some illegible markings. Below this, the title 'ESTORIO de MI BIBLIOTECA' is printed in large, gold-colored letters. Underneath the title, the author's name 'J. M. S. de CASTRO' is written in smaller gold letters. The bottom half of the cover features a decorative gold-tooled floral pattern.

A close-up photograph of a dark brown, textured surface, likely leather or faux leather, showing signs of wear and discoloration. The surface has a prominent vertical grain pattern. In the upper left corner, there is a small, rectangular, light-colored label or piece of tape. The label appears to have some printed text on it, which is mostly illegible but includes the number '200'. The label is held in place by several white clips.